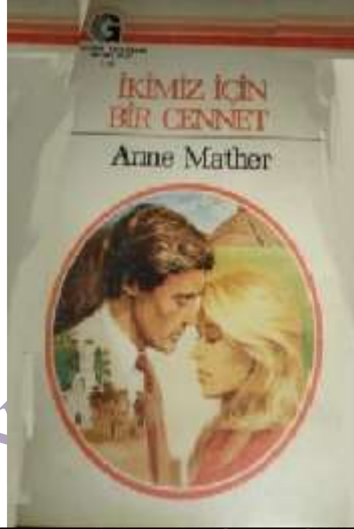
Anne Mather - İkimiz İçin Bir Cennet



İKİMİZ İÇİN BİR CENNET ANNE MATHER
Babasının arkadaşına karşı duyduğu aşkın umutsuz

olduğunu biliyordu Caroline. Çünkü adam evliydi. Üstelik karısı da onu çok seviyor ve onsuz yapamıyordu. Onların mutluluklarını yıkmak istemeyen Caroline'e, Meksika'da iş bulmak çok cazip gelmişti bu yüzden. Memleketinden binlerce kilometre uzakta ve herşeyiyle kendisine yabancı olan insanların arasında yaşayacak, Don Esta ban de Montejo'nun kızına öğretmenlik yapacaktı. Oysa Caroline'i orada Ingiltere'dekinden daha kötü bir durum bekliyordu. Bu çok köklü ve karmakarışık ilişkilerin rıüküm sürdüğü ailede, Don Estaban'ın kardeşi Luis dışında herkes bir garipti. Ne var ki ömrünün geri kalan kısmını bir ma nastırda papaz olarak geçirecek olan Luis de ula şamayacağı kadar uzaktı genç kıza...

Caroline, dedi Luis soluk soluğa. Dilini genç kızın kulağının arkasında gezdirince, Caroline'in bütün direnci bir anda yok oldu.

Bunu yapmamalısınız, diye karşı çıktı, ama vücudu onu yalanlıyordu. Bütün varlığıyla genç adama doğru çekiliyordu sanki.

Neyi yapmalıyım, neyi yapmamalıyım biliyorum ben, diye karşılık verdi Luis, boğuk bir sesle. Seni kollarıma aldığım için ruhumun ebediyen lanetleneceğini de zaıınetmiyo rum.

Caroline bu sözler üzerine geriledi, ama Luis bırakmadı onu. Daha fazla* karşı çıkmasına fırsat kalmadan titrek dudaklarının onunkilerle örtüldü ğünü hissetti Caroline. Dudakları aralandı ve

bilinci kapıldığı arzu selinde kayboldu.
Taaıı bir teslimiyetle kollarını genç
adamın boynuna doladı ve parmaklarını
saçlarında gezdirip ona sıkıca sarıldı.
Luis aniden geri çekilince, bütün
duyguları altüst olmuş ve sersemle
miş olan Caroline, genç adamın bu
yaptığından ötürü suçluluk duyduğu
nu ve kendi kendisinden nefret ettiği
ni anlamakta gecikmedi...

BİRİNCİ BÖLÜM

Caroline, Las Estadas'taki otelin sinek pislikl
leriyle lekeli penceresinden bakarken buraya
gelmeyi kabul etmekle pek akıllılık etmediğini
düşünüyordu. Onu, bu iş için başvurmaya yönel
ten şey neydi? Hangi akla uyup da, bu işin onu
İngiltere'deki yaşamında birden oluşan boşluk
tan kurtaracağını düşünmüştü? Üniversitede,
Tarih ve İngilizce eğitimi görmüştü. Ama öğret
menlik tecrübesi yoktu. Öyleyse çok daha uygun
adayların arasından niye onu seçmişlerdi?
Aslında o iş ilanı, içinde ufak bir macera kı
vılcımı taşıyan herkeste ilgi uyandırabilirdi.
Meksika'da çalışma şansı... Tarihe geçmiş Az
teklerin ülkesinde, Montezuma ve Cortez'in so
yundan insanların yaşadığı ülkede... Caroline
Yucatan'm kuzeyinde uzak bir köyde çalışacak
larını öğrenince adaylardan kaçının başvurusun
dan vazgeçtiğini merak etmişti. Londra'daki ote
lin salonunda beklerken kızların bazılarıyla ko
nuşmuştu, hemen hepsi Mexico City'de çalışacak

larını sanıyorlardı.

İşin nerede olduğunu öğrendiğinde bile Caro line'in cesareti kırılmamıştı. Meksika hakkında çok az bilgisi vardı, ya da olduğunu sanıyordu. Eski Maya uygarlığından kalma Chichen Itza kentine arabayla gidilebilecek bir mesafede ya şamak başta parlak bir fikir gibi gelmişti jna.

Fakat şimdi, adına hiç uymayan Hotel Hermo sa'nın kötü havasını solurken, başına gelenleri yeni yeni fark ediyordu. Eğer kimseye haber ver meden Merida'ya nasıl dönebileceğini bilse, bu nu hemen yapacaktı.
Dışarıda sağanak halinde yağan yağmur, so kağı çamurlu bir ırmağa çevirmiş, zaten kirli ve harap olan binalara daha da karanlık bir görü nüm vermişti. Bu onun, geçmişle geleceğin renk li bir bileşimi, zengin mozayiklerıı ve muhteşem bir mimarinin kaynaşması olarak düşlediği Mek sika değildi. Gözlerinin önündeki manzara, yal nızca yoksulluk ve bakımsızlıktı. Olağanüstü zor luklara karşı basit bir yaşam savaşıydı. Meksika'nın ekonomisini ileriye doğru götüreceği u mulan petrol patlamasının etkisi, Las Estadas'a henüz ulaşmamıştı. Burada insan hayatı hâlâ ucuzdu, acımasız tabiat koşullarının önünde sü rükleniyordu. Genç kız huzursuzca bunları hiç görmemiş olmayı tercih edeceğini fark etti. Pencereden ayrılarak sefil odayı hoşnutsuzlukla inceledi. Yerde, dar demir karyolanın önünde

yalnızca eski bir hasır vardı. Lavabodaki kırık dökük kabm içindeki su, gece boyunca odaya saldıran sineklere mezar olmuştu. Yatak yamru yumru ve kirliydi, fakat *bir önceki gece Caroline yerde bile uyuyabilecek kadar yorgundu. Yılışık otel sahibinin bıraktığı ve sıcak tortillalar la kötü kokulu bir kahveden oluşan kahvaltı ise sarsak masanın üzerinde duruyordu.

Kapının vurulmasıyla sırtında bir ürperme hissetti; pencereden uzaklaşarak endişeyle odanın ortasında durdu. Kim o? diye seslendi. Kapıda Senyor Alvarez'in başını görünce hayal kırıklığına uğradı.

El desayuna, senyorita... Nasılsınız?

Otel sahibi olağanüstü şişmandı. Göbeği iğ rençti. Otelciyle birlikte odaya dolan tekila ko kusu Caroline'in boş midesinin bulanmasına neden olmuştu.

Ah fakat yememişsiniz! diye haykırdı otel sahibi, el sürülmemiş tepsiye bakarak. Hoşunuza gitmedi mî, Senyorita? Maria'ya başka bir şeyler hazırlatmamı ister misiniz?

Hayır, teşekkür ederim. Caroline kesin bir tavırla başını salladı. Ben... şey... aç değilim. Söyler misiniz, Senyor Montejo saat kaçta burada olacağını söylemişti?

Don Estaban öğleden önce geleceğini söyledi, diye cevapladı şişman küçük Meksikalı, düşünceli bir tavırla. Bıyıklarını çekiştirerek, Caroli ne'in ince vücudunu, genç kızın sinirlenmesine neden olan bir bakışla süzüyordu. Mas, por cier to, el tiempo... hava, anlıyor musunuz? Neden olabilir... nasıl diyorsunuz...

gecikme, değil mi?
Caroline bütün cesaretini kaybettiğini hissetti. Yani yollar kapalı mı demek istıyörsonüz? diye sordu.
Senyor Alvarez başını salladı.
Mümkündür. diye tasdik etti adam. Sonra tütünden sararmış dişlerini göstererek gülümsedi. Mas, üzülmeyin, senyorita. Josse, dedi kendisini işaret ederek, Don Esteban gelinceye kadar Jose sizinle ilgilenir.
Evet".
Caroline teşekkür anlamında gülümsemeye çalıştı, ama doğrusu pek istekli değildi. Bu "is çarşaflar arasında bir gece daha geçirme f Jcri hiç de cazip gelmiyordu. Üstelik Senyor alva
rez'in de giderek daha çok üstüne düştüğünü fark ediyordu. Şimdi de teşekkür ve bağlılık bek lercesine bakıyordu kendisine. Oysa o bundan başka herhangi bir otele razıydı. Fakat rezervasyonları Senyor Montejo yapmıştı ve anlaşılan bu otel Las Estadas'm en iyi oteliydi.
Öyleyse... Senyor Alvarez cebinden kaim bir puro çıkardı ve ucunu ısırarak iğrenç bir şekilde yere tükürdü. Neden aşağıya gelip benim büromda beklemiyorsunuz? Orada küçük bir şişem var... nasıl diyorsunuz... güneşli bir gün geçirmek için, ha?
Caroline yüzünü buruşturmadan edemedi. O nunla birlikte olmayı çekici bulacağma gerçekten inanıyor muydu bu adam? Eğer kendini çok zavallı hissetmese, bu düşünceye katıla katıla gülerdi. Bir adım geriledi ve başını nazikçe, fakat kesin bir olumsuzluk ifadesiyle salladı.

Sanmıyorum, teşekkür ederim, diye cevapladı. Burada bekleyeceğim. Penceremden caddeyi seyredebilirim, ayrıca size zahmet vermek is temiyorum.
Zahmet yok, diye haykırdı Senyor Alvarez. Gel... Tombul elini uzattı. Aşağısı daha güzel...
Hayır ! Caroline daha kesin bir tavır almış tı bu kez. Lütfen... yalnız olmayı tercih ederim. Müsaade ederseniz...
Senyor Alvarez omuzlarını silkerek et kıvrım ları arasmda kaybolan küçük gözlerini kıstı. Tamam, tamam, önemli değil, dedi sitemle. Co me quirere usted! Omuzlarını silkti yeniden, ka pı üstüne kapandı.
caroline biraz olsun rahatlayarak elini alnın da dolaştırdı, üstündeki gerilimi atmaya çalıştı. Senyor Montejo neredeydi? Bir gecelik yağmur tüm haberleşmeyi kesmiş olamazdı yal
Düşünceli bir şekilde dışarı baktı. Gideceği yerden ne umduğunu ilk kez kendi kendine sor du. Montejo'larm evi nasıldı? Senyor Montejo na sıl biriydi? Daha ilk gün, kendisinde geri dönme isteği uyandıran bir yere bir ay süreyle kapan mayı kabul edecek kadar nasıl aptal olabilmişti? Oysa Londra'da her şey ne kadar başka gözük müştü. Mülakatı yapan ve çocuğun büyükannesi olan Senyora Garcia'yı tanıyan biri onun ancak seçkin bir çevrede yaşayabileceğini hemen an lardı. Dior dan giyinen ve Cartier inciler takan Senyora Garcia'nın, varlıklı ve seçkin bir havası vardı. Caroline doğal olarak torununun ve kızı

nın da onun gibi olduğunu düşünmüştü. Belki yanlıştı. Belki de Senyora Garcia'nın kızı daha alt tabakadan bir evlilik yapmıştı. Belki Senyor Montejo da Senyor Alvarez gibi biriydi...
Öğleyin tombul aşçı Maria ona bir kâse yağlı et ve biraz mısır ekmeği getirdi. Caroline bu or tamda kendini açbğa mahkûm etmenin pek akıl lıca nlmadığmı fark ederek, etin bir kısmını ve ekmeğin tamamını yemek için kendini zorladı. Sonra Merida yolunun açılıp açılmadığını merak ederek pencerenin önündeki sandalyesine dön dü.
Akşam üzeriydi ve alçalan bulutlar odayı göl gelendiriyordu, fakat otel sahibinin odadaki var lığı hemen fark edilebiliyordu. Elinde açık tekila şişesi, eşikte sallanıyordu. Caroline'in, onun gü nünü nasıl geçirdiğini anlamaması için âptal ol ması gerekirdi.
Hola, Senyorita! Şişeden büyük bir yudum alarak selam verdi. Jose ile biraz içki içmek is tersin, si?
Caroline paniğe kapılmaması gerektiğini bili yordu. Pek korkmamıştı, fakat tedirgindi. Ken dini savunabileceğine inanıyordu. Bir yandan da üstüne gelirse nereye kaçacağını düşünerek etra fına bakındı.
Ben içmem, Senyor Alvarez, dedi, cesaretle onun yüzüne bakarak.
İç... içmem! diye onu taklit etti otelci. Keli meleri yuvarlayarak, Por cierto, biraz tekila iç. Tekila iyidir, çok iyi. Biraz dene... işte işte...

Adam şişeyi tutarak ona doğrugeldi ve içme si için uzattı. Yana doğru sıçrayan Carol ine'in midesi altüst oldu. Dudaklarının adamın yağlı ağzının değdiği şişeye dokunacağı düşüncesiyle yedikleri Caroline'in boğazına kadar yükseldi, ona doğru uzanan parmaklardan kaçınmaya ça lışarak yutkundu.
Senyor Alvarez, lütfen! Denemek istemiyo rum, diyerek itiraz etti Caroline. Fakat adam iri bir öküz gibi soluyarak üstüne gelmeye de vam ediyordu.
Dudaklarını arzuyla yalayarak, Dene, dene, diye ısrar ediyordu. Caroline müdahale etmeden ondan kurtulmanın imkânsız olduğunu anladı. Odanın bir köşesine çekildi. Bir yanında yatak, öbür yanında duvar v^rdı. Ani bir esinle, blucin giydiğine şükrederek yatağın üzerinden atladı. Fakat otel sahibi tahmin ettiğinden daha mı çevikti, yoksa umutsuzluktan hız mı kazanmıştı ne, bileğinden yakalayarak onu yatağa çekti. Şaşkınlığın yarattığı ilk birkaç saniyelik duraksamadan sonra, adamın yanma yattığmı fark edince gerçek bir paniğe kapıldı Caroline. Sahip olduğunu bilmediği bir güçle sırtüstü döndü, dizini ani bir hareketle adamın hayalarına vurdu. Adam acıyla haykırırken onun altından kurtuldu ve başka birinin girmek üzere olduğu kapıya ulaştı. Caroline çaresizlikle adamın sert gövdesine çarpınca, adam korunmak için onu omuzlarından tutmak zorunda kaldı. Panik içindeki Caroline gelenin kim olduğunu düşünemiyor, otel sahibinin eğlenceye katılmaya gelen bir arkadaşı sanıyordu. Onu da tekmelemeye hazırlanırken, yabancı

kollarmı tuttu.
Basta, basta! diye haykırdı yan kızgm. Sonra yataktan inen Alvarez'e gözü taküdı. Bir yandan kurtulmaya çalışan Caroline'i tutarken bir yandan da şişman otel sahibine sert bir bakış fırlattı ve İngilizce olarak, Burada neler oluyor, Alvarez? diye sordu. .
Hafif yabancı aksanıyla da olsa bu kibar ses Caroline'i kendine getirdi. Sözleri ve ki'birli konuşması, bu yabancının otel sahibinin içki arkadaşı olamayacağını hatırlattı ona. Yabancı onu nazikçe bırakırken o da mücadeleden vazgeçti.
¦Ben... sizi incittiysem özür dilerim... diye söze başladı Caroline, minnetle kurtarıcısına dönerek. Fakat genç adamın etkileyici gri gözleri karşısında sözünü bitiremedi.
Senyor Montejo, eğer gerçekten oysa, hiç de hayal ettiği gibi değildi. Bir kere gençti. En çok otuzlarındaydı ve Meksika'ya geldiğinden beri rastladığı en uzun boylu adamdı. Çok esmer ve siyah saçlıydı ama hatları ispanyol atalarının gururunu yansıtıyordu. Kelimenin tam anlamıyla yakışıklı denemezdi. Kaşları çok belirgin, elmacık kemikleri çıkık, ağzı çok inceydi, fakat çar pıcı bir çekiciliği vardı. Caroline daha önce böylesine doğal havası olatı başka bir erkeğe rastla mamıştı. Bir an için kekeledi, sonra iyice mahcup olup sustu.
Senyor, Senyor... Caroline'in şaşkınlığından yararlanan otel sahibi kendini savunmak için atıldı. Yanlış anladınız, Senyor...
Sanmıyorum. Senyor Montejo'nun sèsi derin ve etkileyiciydi. Seni Senyorita Ley ton'un yata

ğında... diyelim ki, uygunsuz bir vaziyette buldum. Senyorita'nın da sıkıntılı olduğu belli...
Sıkıntılı olmasına gerek yok, inanın Senyor! Senyor Alvarez dramatik bir tarzda itiraz etti. Ben... itiraf ederim... biraz fazla içmiştim. Anlamlı bir şekilde omuzlarını silkti. Sonra da Senyorita'nın yatağında bir dakika dinleneyim dedim. Que he hecho?
Senyorita'nın odasında ne arıyordun peki? diye sordu Senyor Montejo tatlı bir sesle, fakat Caroline genç adamın sesindeki sertliği hissedebiliyordu.
Belki... bir yanlış anlamaydı, diye mırıldandı Caroline mutsuzca. Gelir gelmez düşman kazanmak istemiyordu. Şey... Senyor Alvarez'in kötü davranmak istediğini sanmıyorum... diye ilave etti.
Montejo'nun esmer yüzünde alaycı bir ifade belirdi. Sanmıyor musunuz? Başını Alvarez' den yana çevirdi. Şansın varmış ki Miss Ley ton kinci değil, dostum. Kardeşimin bu kadar yumuşak davranacağını sanmıyorum.
Seriyor Alvarez eilèrini açtı. Don Estaban'a söylemeyin Senyor. Bu otel, sahip olduğum tek şey...
Genç adam kayıtsız bir hareket yaptı ve kendi dilinde bir şeyler söyledi, fakat Caroline ilgilenmedi. Ö sırada Senyor Alvarez'in söylediği bir şeye takılmıştı aklı. Genç adam onu işe alan kişi değildi, oysa adını biliyordu. Bir kardeşi olduğundan söz etmişti, fakat kim olabilirdi? Senyora Garcia bir kardeşten hiç söz etmemişti. Ona yalnızca ailenin San Luis de Merced'teki malikânesinde kızı ve yaşlı teyzesiyle oturan dul damadından söz etmişti.

Genç adam onun zihninde beliren soruları anlamış gibi ona döndü, başıyla hafif bir selam vererek nezaketle: Affedin beni, Miss Leyton, kendimi tanıtmadım. Adım Montejo, Luis Vincente de Montejo. Don Esteban'in kardeşi, öğrenciniz Dona Emilia qui amcasiyim, dedi. Anlıyorum. Caroline çabucak topladı kendini. Siz... beni almaya geldiniz?
Tabii. Uzun siyah kirpikleri çelik grisi gözlerini gölgeliyordu. Kardeşim rahatsız. Sizi San Luis'e getirmemi rica etti.
Caroline içini çekerek başmı salladı. Eşyalarımı toplayayım.

İzin verin ben yapayım.
Ondan önce davranarak valizleri aldı ve Caro line'e kendisini izlemesini işaret etti. Küçük şişman otelci karışık duygularla arkalarından bakıyordu. Caroline onun soğuk bakışlarını görünce ürperdi. Ona bir daha hiç ihtiyacı olmaması için dua etti. Dışarda hâlâ yağmur yağıyordu. Karşı kaldırımda bırakılmış olan Range Rover*a binmek için çamurlu caddeyi geçtiler. Caroline'in omuzlan saçaklardan akan suyla sırılsıklam olmuştu. Yol arkadaşı valizlerini ve o sırada çıkardığı ceketini arabanın arkasına koydu.
Genç adam bir şey söylemeden arabayı çalış tınrken Caroline kendini toparlamaya çalışıyordu. Nefes alışı düzene girdikçe, olaylan sıraya koymayı başardı. Yatağın üzerinde yuvarlanışını düşünmek şimdi ona komik geliyordu, ama o zaman büyük bir korku duymuştu..

Köy yolunun sonuna ulaşmışlardı. Caroline ondan yana baktı. Bu adam hakkında onun kendisine söylediklerinden başka ne biliyordu ki? Bir de Senyor Alvarez'in korkulu ve saygılı tavn dikkatini çekmişti. Fakat neden, kimden korkuyordu bunu henüz anlayamamıştı.
San Luis de Merced'e ne kadar yolumuz kaldı? diye sordu Caroline.
Çok değil, diye cevapladı Luis de Montejo düz bir ifadeyle. Yirmiotuz kilometre kadar. Niye sordunuz? Anlamıştı. Yoksa beni de güvenilmez mi buluyorsunuz?
Caroline dudaklannı ıslattı. Peki, güvenebilir miyim?
Genç adam başını eğdi. Sizi temin ederim, Senyorita, benden korkmanız için bir neden yok.
Gidecekleri yere vardıklannda, hava çoktan kararmış ve bu ilkel kır manzarasını örtmüştü. Caroline insanjlann bu koşullarda nasıl yaşadıklarını, nerede çalışıp nasıl kazandıklarını, çocuklarının nasıl bir eğitim gördüğünü merak etti. Yanındaki adamla bu fakir köylüler arasında büyük bir fark vardı, fakat Caroline bunu söze dökmek istemiyordu.
Otoyol çok düzgündü, fakat bir süre sonra bozuk bir yola girdiler. Caroline yanındaki adamın üstüne savrulmamak için sıkıca tutunurken, onun kendisine bir göz attığını gördü.

Geldiğinize pişman mısınız, Senyorita? diye sordu Montejo, Caroline'i yeniden şaşırtarak.

Hava hep böyle gitmez, ümitsizliğe kapılmayın. Yarın güneş çıkar, çirkinliğin yanı sıra güzellik ler de görürsünüz.
Caroline başını çevirdi. Siz de kabul ediyor sunuz, bir çirkinlik var.
Çirkinlik her yerde var,. Senyorita. Benim söylemek istediğim, ülkemi zayıflığından dolayı yargılamamanız. Eğer ararsanız, güçlülük de bu lursunuz.
Caroline tereddütle, Derinliği olan bir gö rüş, dedi.
Aptal birinin sözlerinde de derinlik buluna bilir, diye karşılık verdi Mon.ejo. Caroline onun gulümsediğini gördü. Beni yanlış anlamayın, ül kemi severim, hepsi bu, diye ekledi genç adam.
Caroline genç adamın kendisi kadar, söyledik lerine de ilgi duymuştu. Onun çekici biri oldu ğunu ilk gördüğünde anlamıştı zaten.
Kardeşinizin bir çiftliği var değil mi? Siz de onunla mı çalışıyorsunuz? diye sordu Caroline

Cevap vermeden önce bir süre sessiz kaldı genç adam. Burada biz hacienda diyoruz çiftli ğe, Esteban da bir hacendado. Ama çiftliği o yö netmiyor, bir kâhyası var.
Ne yetiştiriyorsunuz? Mısır? Dan?
Sığır, diye cevapladı Luis Montejo. Karde şimin emrinde bir sürü gaucho çalışıyor. Büyük bir arazi.
Caroline başını salladı. Bunu biliyordu, Senyo ra Garcia söylemişti. Yeğeniniz, dedi sesini yu

muşatarak. Yalnız bir çocuk sanırım.
Cevap vermeden önce yine durakladı Monte
jo. Evet, Emilia'nın hiç kardeşi yok. Annesi onu
doğururken öldü.
Oh! Senyora Garcia bundan söz etmemişti
Caroline'e. Kardeşiniz ne kadar çok üzülmüş tür.
Evet Çok düz bir onaylamaydı bu. Caroline,
bu insanlar hakkında hiçbir şey bilmediğini dü
şündü. Ailesi bu nedenle, tanımadığı bir çevreye,
hem de bu kadar uzağa gitmesine karşı çıkmıştı.
Andrew Lovell ile ilişkisine de aynı derecede kar
şı olmasalardı, gitmemesi için ellerinden geleni
yaparlardı mutlaka.
Bu kadar uzağa yalnız gelmek için çok genç
siniz, dedi Luis Montejo. Fakat tabii, diye de
vam etti, bir yandan da alaycı bir ifadeyle gü
lümsüyordu. İngiliz kızları bizim kızlarımızdan
daha serbesttir.
Caroline onunla konuşmaktan zevk alarak,
Bunu onaylamıyor musunuz, Senyor? diye sor du.
Bunu hiç düşünmedim, diye karşılık verdi
Montejo, omuzlarım silkerek.
Caroline onun ne düşündüğünü mutlaka öğ
renmek istiyordu, ısrarla sordu. Bir fikriniz olmalı.
Montejo pişman bir ifadeyle gülümseyerek bir
süre sustu. Ben de her erkek kadar tutucuyum,
denebilir, dedi sonra. Kadın erkek değildir, er
keğe de benzemeye çalışmamalıdır bence.
Yani ben öyle mi yapıyorum? diye haykırdı
Caroline. Kızmıştı.
Cinsiyetiniz yönünden kimse bu yanılgıya dü

şemez, Senyorita, dedi Montejo. Bu sözler Ca roline'in duygularında hiç de kötü olmayan bir canlanmaya neden olmuştu.
Caroline, Range Rover'in ışıklarına dikti gözlerini. Bu peşin hükümlü adama verilecek akıllıca bir cevap bulabilmeyi isterdi doğrusu.
Sizi kırdım sanırım, dedi Montejo. Ciddileşmişti. Özür dilerim, amacım sizi kırmak değildi. Fikrimi sordunuz, ben de söyledim.
Caroline omuzlarını silkti. Aslında bütün tavırlarından kırıldığı belli olduğu halde, Beni kırmadınız, dedi. Sadece uygun bir cevap arıyordum.
Uygun ve ters bir cevap, demek istiyorsunuz sanırım, dedi genç adam, iğneleyici bir gülümseme vardı yüzünde. Özür dilerim, gerçekten. İnanın bana, siz çok kadınsı bir görünüşe sahipsiniz. Ayrıca mesleğinize sahip çıkmanıza da hayranım.
gerçekte değilsiniz. Caroline aldanmama ya kararlıydı. Siz belki de kadınların kafalarının içinde beyin taşımadıklarına inanan erkeklerdensiniz.
Yo, hayır! Montejo'nun şakacı tavrına kendini kaptırdı Caroline. Evet, evet, dedi ısrarla. Aralarındaki mesafeyi iyice ortadan kaldırdığını fark etmeden. Umarım kardeşiniz kadınlara karşı daha hoşgörülüdür.

Ah evet, Esteban daha hoşgörülüdür, sizi işe alan o, Senyorita. Başka nasıl düşünebilir? Bu Caroline'in beklediği cevap değildi, gururu kırılmıştı sanki. Senyor Alvarez odasına girdiğinde duyduğu korkuyu unutur gibi olmuştu, ama şimdi yeniden huzursuzluk çökmüştü

içine.
Ya teyzeniz? diye sordu Caroline. Senyora Garcia onun da haciendada yaşadığını söyledi.
Doğru. Babam kız kardeşiyle evlendiğinde o da San Luis'e gelmişti. Hiç evlenmedi, San Luis'i j3vi kabul eder.
Caroline bunu öğrendiğine memnundu. Yaşlı bir teyzenin varlığı, dul bir adamla yalnız olmaktan daha az ürkütücüydü.
Caroline koltuğuna gömülmüş, düşüncelere dalmıştı. Range Rover virajı alırken Montejo yoldaki bir taş yığınına çarpmamak için ani fren yapınca, Caroline birden fırlayıp, başını ön cama çarptı. Bu öylesine ani olmuştu ki, kendisini toparlayamadan, korunmak amacıyla sıkıca tutundu genç adama.
Dios mio! diye homurdandı Montejo. Kolunu Caroline'in omuzlarına sarmıştı, iyi misiniz? İncinmediniz ya? Fırtınadan sonra bu yol çok tehlikeli olur.

Caroline sarsılmıştı, yüzünü Montejo'nun gömleğinin yumuşak kumaşına bastırdı. İnce kumaşın altından genç adamın kalbinin hızla atışını duyuyor, onun temiz, erkeksi kokusu burnuna doluyordu. Range Rover durduğunda genç adamın güçlü vücuduna sarılmış olan Caroline, ona böyle sığınmasının yalnızca kaza korkusundan olmadığını düşünüyordu.
Miss Ley ton! dedi Montejo. Sesi yavaş, boğuk ve sıkıntılıydı. Miss Ley ton, ne oluyor? Söyleyin toana neyiniz var? Bu sözler Caroli ııe'I kendine getirdi ve ondan hemen ayrıldı. Montejo da kolunu çekti ve arabanın kapısını açtı. Ceketini giyerek yolu açmaya

başladı. Karşılaştıkları tehlike kadar, kendi tepkisinden de şaşkına dönmüş olan Caroline onu seyrederken rahatsızlıkla, kollarında kendisini nasıl güvenli hissettiğini düşünüyordu.
Andrew'ya olan duygulan bir yana, Luis de Montejo'yu daha yeni tanıdığını düşününce, bu tavnnı açıklayamıyordu. O ana kadar kendine güveni tamdı, özgürdü. Ama genç adamın ılık soluğu yanağına değdiğinde, kendisini birden çok zayıf, sıradan bir kadın gibi hissetmişti. Titreyen parmaklanyla saçlannı düzeltti. Caroline' in kadın haklan üzerindeki bütün o iddialann dan sonra şimdi çok eğleniyor olmalıydı Monte jo. Belki de genç adamın daha ileri gitmediğine sevinmeliydi. Don Esteban'm evine kardeşiyle kurduğu yakınlığın izini taşıyarak gitmesi çok aşağılayıcı olurdu,
Kapı açıldı, Luis Montejo küreği arabanın ar kasına atıp yanma oturdu. Hafifçe terlemişti.
İyi inisiniz? diye sordu yeniden. Ses tonu ki bar ve endişeli de olsa, belirgin bir biçimde so ğuktu. Caroline hafifçe şişmiş alnını oğuştura rak başını salladı. Daha dikkatli olmalıydım, diye cevap verdi. Yollarınız sürprizlerle dolu.
Ve de tehlikeli, diye onayladı Montejo Sa bırsızca arabayı çalıştınp sürdü. Caroline başını yağmurdan buğulanmış cama çevirdi.
Don Estéban de Montejo'nun arazisinin bulun duğu San Luis de Merced bir köydü. Caroline kö yün ışıklarını, bacalardan çıkan dumanlan gör dü. Havadaki kömür dumanının kokusu, et ve bi berin baharlı kokusunu bastırıyordu. Kapı ara

lıklarından onları izieyen çocukların selâmları
na karşılık Luis Montejo da onları selamladı. Ca
roline padre' sözcüğünü işittiğini sandı. Araba
yokuş yukarı çıkarken ağaçların arasından ge
çip, gri yüksek taş duvarların arasındaki bir ka
pının önünde durdu. Hapishaneye benzeyen bu
duvarlar önünde Caroline cesaretini kaybettiği
ni hissetti. Luis Montejo arabayı durdurdu ve
inip kapıyı çaldı. Kapıyı açan yaşlı adam onlar
girerken şapkasını çıkardı.

Gomez, diye kısaca tanıttı onu Montejo.
Kardeşimin yanında çalışıyordu, şimdi çok yaş
landığı için kapıya bakıyor.

Dış kapıyı geçince arabanın tekerlekleri taş
bir avluya değdi. Caroline buranın tarihi bir ka
leye benzediğini düşündü. Montejo bu arada ara
bayı kapıya yakın park etmişti. Yağmur yavaş
lamıştı. Gecenin ılık havası arabadan çıkan Ca
roline e evin görüntüsünün, verdiği ürpertiyi
unutturdu. Havada toprak kokusu vardı. Caro
line Las Estadas'ta olanların burasıyla ilgili izle
nimlerini etkilememesi kararını aldı.

Luis Montejo, Caroline'in valizlerini arabadan
çıkarırken kapı açıldı, yuvarlak yüzlü, ufak te
fek bir kadın onları karşıladı. Caroline kadının
kurnaz bakışlı küçük gözleriyle karşılaşınca, o
nun Dona İsahel olabileceğini düşünerek hayal
kırıklığına uğradı. Consuelo, diye tanıştırdı
onu Montejo. İngilizceyi çok iyi bilmez, ama si
zin için elinden geleni yapacaktır.

Buenas tardes, Senyor. Consuelo, Luis Mon tejo'ya hi tabediyordu ama, gözleri Caroline'in ü*tündeydi. Buenas tardes, Senyorita. Bienveni do a San Luis.
Teşekkür ederim... gracias. Bu Caroline'in bildiği birkaç ispanyolca kelimeden biriydi, yan lış telaffuz etmiş olabileceği korkusuyla mahçup bir şekilde Montejo'ya baktı. Fakat o yalnızca başını eğdi ve yavaş bir sesle, Muy bien, dedi. Merdivenlerde Consuelo'yu izlerken, No sabia que pedia hablar espanol! diye ekledi. Caroline şaşırmıştı.
Sizi anlayamadığımı biliyorsunuz, diye fısıl dadı. Consuelo'nun meraklı bakışları üzerindey di. Genç adamın gülümsemesi ona arabadaki duygularını hatırlattı. Önemli bir şey değil, di ye açıkladı Montejp. Esteban Oxford mezunu dur. Onu anlamakta hiç güçlük çekeceğinizi san mıyorum.
Bu sırada ince bir zevkle dekore edilmiş salo na girmişlerdi. Caroline gördükleri karşısında genç adamın sözlerindeki imayı unuttu. Binanın içinin güzelliği, ürkütücü dış görünüşünü unut turuyordu. Açıklama istercesine şaşkın bakışla rını Montejo'ya çevirdi.
Gördüğünüz gibi Senyorita, kardeşimin mo daya uygun bir yaşantısı var, dedi Luis alayla. Caroline tam ona cevap verecekken, adının kü çümseyici bir tonda söylendiğini duydu.
Senyorita Ley ton! Senyorita Ley ton'sunuz de ğil mi? Ola, hacienda Monteja'ya hoş geldiniz

Senyorita. Umarım burada mutlu olursunuz.
Caroline dönüp baktı. Esteban Montejo olmalıydı gelen. Kardeşi kadar değilse de uzun boylu, ama ondan daha topluydu. Siyah pantolonu ve beyaz ceketiyle yaşadığı yer gibi kusursuzdu. Alışılagelmiş beyaz kravat yerine renkli ipek bir kravat takmıştı. Fakat yürüyüşünde ve tavırlarında Caroline'i rahatsız eden bir kendini beğenmişlik ve küçümseme vardı. '
Kardeşim, Don Esteban, diye takdim etti onu Luis Montejo. Sesindeki nezaket abartılmıştı. Caroline elinin yakalanıp Don Esteban'ın dudaklarına kaldırıldığını hissetti. Sizi tanıdığıma çok memnun oldum, Senyorita, dedi Don Esteban canlı bir tavırla. Nefesi içki kokuyordu. Luis Montejo'nun anlatmaya çalıştığı bu muydu yoksa? Caroline duygularını saklamaya çalışarak, ortak yanları çok olması gereken bu iki kişinin, inanılmaz bir biçimde birbirlerinden farklı olduğunu düşündü.
Elini kurtarmak için bir şeyler söylemesi gerektiğini fark ederek gülümsemeye çalıştı Caroline. Çok güzel bir eviniz var, Senyor, dedi ve elini kararlı bir şekilde çekti.
Don Esteban topukları üzerinde dönerek gözlerini muhteşem salonda dolaştırdı. Beğendiğiniz demek? Ailenin Cadiz'de bıraktıklarının yanında bu çok mütevazi bir konut, Senyorita. Ama ailenin üç ferdi için yeterli.
Oh, fakat... Caroline kaşlarını kaldırdı. Şaşırarak kendisini buraya getiren adama baktı.

Don Esteban bu sessiz soruyu atılamış gibi" Kar deşim mi? Luis size söylemedi mi Senyorita? di ye sordu. Dudakları kıvrıldı. Kardeşim bizimle burada, San Luis'te oturmaz Miss Ley ton. Adaşı gibi o da ölümsüzlüğü arıyor. Mariposa'da San Pedro de Alcantara Manastırında yaşar.

İKİNCİ BÖLÜM

Sabah Caroline hoş olmayan bir duyguyla u yandı. Don Esteban'ın İmparator Maximilian'a ait oldugunıi iddia ettiği büyük barok yatağın ortasında bir süre, bir gece öncenin olaylarını düşünerek yattı. Kabul etmesi zor da olsa, bura da en azından dört hafta kalmak zorundaydı. Dün gece bir düş gibiydi, aslında kâbus demek daha doğru olurdu. İki kardeşle yediği yemeği ürpertiyle hatırladı. Don Esteban daha yemeğin başında ölçüyü kaçırmış, yemek sırasında içilen şarapla iyice sarhoş olmuştu. Gösterişli yemek odasfcıda bir sürü konuğun ağırlanabileceği büyük masada, küçük bir servet değerindeki gümüş ve kristallerle yemek yemişlerdi. Değişik soslarla pişirilmiş bir sürü değişik Meksika yemeği sunulmuştu. Caroline sinirden altüst olmuş midesine bu yiyeceklerin pek iyi gelmeyeceğini anlayıp az yemişti. Don Esteban da pek yemek yemiyor, bir yandan içkisini yudumlarken bir yandan da Caroline'i süzüp beraberliğinden hoşnut olduğunu ona hissettirmek istercesine gü lümsüyordu.

Luis Montejo az şarap içip, düşüncelerini kendine saklayarak iştahla yemişti yemeğini. Caroline, Don Esteban'ın bitmez tükenmez sorularını cevaplamak,

kardeşini kışkırtmak için kasıtlı olarak anlattıklarını hayranlıkla dinler görünmek zorunda kalmıştı, Caroline kalkıp pencereye doğru yürüdü. Çıplak ayaklarının üşüdüğünü fark etmiyordu. Ağır perdeleri çekerek pencereyi açtı ve gördüğü manzaranın güzelliği karşısında nefesi kesildi. Dün gece karanlıktan başka bir şey görmemiş, çapraşık düşünceleriyle uğraşmıştı. Fakat bu sabah güneş parlıyordu. Evin çevresirideki duvarın rengi bile pembeydi.

Caroline'in gözleri uzaklara kaydı. Bir nehirle bir kilise kulesinin siluetini gördü. Daha dikkat le bakınca, heyecanla gördüğünün nehir değil deniz olduğunu fark etti. Ufka bu maviyle yeşil arası rengi ancak deniz verebilirdi. Yucatan'm bir yarımada olduğunu biliyordu, ama San Luis de Merced'in deniz kıyısında olabileceğini hiç dü şünmemişti.
Evden uzakta bir sığır sürüsü gözüne ilişti. Sürünün büyüklüğü karşısında gözleri şaşkınlık la açıldı. Birden genç Emilia ve Dona lsabel ile tanışması gerektiğini hatırlamıştı.
Vaktin henüz erken olduğunu düşünerek, ya tak odasına açılan banyoda bir duş almaya ka rar verdi. Evdeki başka her şey gibi, ban yo da çok gösterişliydi. Duvarlara boydan boya aynalar yerleştirilmişti, musluklar altın kapla maydı. Nüfusun çoğunluğunun nasıl yaşadığını düşünmemeye çalışarak duşa girdi.
Caroline duştan sonra kurulanarak yatak oda

sına döndü, henüz açılmamış valizlerine hoşnut
suzlukla baktı. Havluyu bırakıp temiz çamaşır
ir arken gözü aynadaki görüntüsüne ilişti. Durup
vücudunu incelemeye başladı. Vücudu ince, bi
çimli, bacakları uzun ve çekiciydi. Bacaklarının,
vücudunun en güzel yanı olduğunu düşünürdü
bazen. Aklma gelenlerden rahatsız olarak dilini
dudaklarında dolaştırdı Caroline. Aslında düşündüğü
Andrew değil, Luis de Montejo idi. Daha önce onun
gîbi bir adam tanımamıştı. Bugüne kadar bir Katolik
rahibi ile de konuşmamıştı. Memleketindeki İngiliz
Kilisesi Rahibi Mr. Tho marla kendisini Senyor
Alvarezden kurtaran adam arasında hiçbir benzerlik
yoktu. Aslında Luis'i kilise ile bağdaştırmak da çok
zordu ya.

Luis! Genç adamın adının böyle hemen diline geliverişi
çok rahatsız ediciydi, sıkıntıyla dudağını ısırdı.
İstemeden, Don Esteban'ın akşam yemeğindeki
tavırlarını hatırladı. Don Esteban, Luis'in, insanlara
olan hoşgörüsüyle ya da be kârlığıyla alay ederek
ona eziyet ederken, Caroline utançtan ölmek
istemişti. Don Esteban ise, kardeşinin kayıtsızlığından
çok, Caroline'in rahatsızlığından zevk alıyor gibiydi.
Luis gerçek olup olmadığı belli olmayan bir dalgınlığa
sığınmıştı. Don Esteban'ın terbiyesizce sözlerine
cevap vermeden, onu çıldırtan bir sabır içinde
oturuyordu. Don Esteban'ın konuşmaları giderek
daha aşağılayıcı olmuş, bardağını daha sık
doldurmuş, sonra kendi kendinin kurbanı olarak
sandalyesine yığılıp kalmıştı. Hizmetçiler alışkın bir
tavırla onu yatağına taşımışlardı.

Caroline, onu nasıl bir ortama getirdiğini bile
bile, kardeşinin alelade bir adam olduğuna inan
masına izin verdiği için Luis'i suçlamak, ondan
hesap sormak istemişti o an. Fakat kendi aptal
lığından dolayı onu nasıl suçlayabilirdi? Bu işi
kendi seçtiğine göre, onu nasıl kmayabilirdi?
Suçlanması gereken biri varsa, o da Senyora
Garcia idi, onu aldatmıştı. İlandaki kapalı ifade
yi hatırlayınca, bu düşüncesinden de vazgeçti.
Suç yalnız kendisindeydi. Eğer her şey kötüye gi
derse, bundan yine kendi başına kurtulmak zo
rundaydı.
Kapı vurulduğunda giyinmiş, dudaklarını bo
yuyordu. Hizmetçi üniforması giymiş genç bir
yerli kızın, elinde kahvaltı tepsisiyle kapının
önünde durduğunu gördü. Caroline gülümseye
rek kıza tepsiyi maşaya bırakmasını işaret etti,
hizmetçiye adını sordu. Carmencita, Senyorita,'
diye cevap verdi kız. Sihirli görünüyordu, Caro
line onun belki de yeni mürebbiye ile konuşma
mak için emir aldığını düşündü.
Kapı kapanınca, hoşnutsuzlukla tepisiye yaklaş
tı. Aşağıya inmeyi ve öğrencisiyle tanışmadan
önce çevreyi tanımayı tercih ederdi, ama anla
şılan emirlere göre hareket etmesi gerekiyordu.
Sıcak ekmek ve yumurta bulunan kabın kapa
ğını açtı, ince porselen fincana kahve doldurdu.

Kahvaltıdan sonra, sakin bir tavır takınmaya
çalışarak koridora çıktı. Bir gece önce, Luis de
Montejo'nun emriyle, Consuelo, odasına kadar

getirmişti onu. Luis de Montejo'nun sözlerinin Don Esteban'ınki kadar geçerli olduğunu, hatta belki de Luis'e daha çok saygı duyduklarını dü şünmüştü Caroline.
Caroline, tavandaki işlemeleri ve duvarlardaki artık hayatta olmayan Montejo'lann ışıklandırıl mış resimlerini izleyerek uzun koridor boyunca yürüdü. Bu sabah bu resimler ona tamamiyle yalnız ve dayanıksız olduğu hissini veriyorlardı. Kendisini sert ve acımasız 'bir okyanusun orta sında kalmış gibi hissetti.
Aşağıya indi ve bir an ne yana gideceğini bi lemeden durakladı. Yeri cilalayan hizmetçiler merakla bakıyorlardı ona. O sırada duyduğu ço cuk sesi, sıkıntısını yok etti. Sesin geldiği yö ne doğru yürürken, dünyada çocuk gülüşün den daha zevk verici bir şey olmadığını düşünü yordu. Don Esteban hiç değilse kızından sevgi görüyor olmalıydı. İçinde duyduğu kararsızlık yok oldu, rahatladı.
Fakat gün ışığıyla aydınlanmış salona ulaştı ğında, yeniden durakladı. Pembe şeritlerle svs lü kat kat elbisesinin içindeki tombul küçük kız oradaydı, fakat sırtına bindiği, yerde dört ayak üstünde duran adam babası değildi.
Ah, Miss Ley ton! Günaydın!
Luis de Montejo çocuğu sırtından indirip aya ğa kalktı. Bir yandan da küçük kızın itirazları nı yatıştırmak için onun siyah, uzun saçlarım okşuyordu. Keten pantolonu ve krem rengi ipek gömleğinin içinde çok sağlıklı ve yakışıklı görü

nüyordu genç adam. • *
Tio Vincente, Tio Vincente! diye haykıMı
Emilia, Montejo'nun kolundan çekerek. Quien
es? diye Caroline'i işaret etti. Que desea? Ella
no me gusta!
Sus, ufaklık. İngilizce konuşacaktın, hatırla
dın mı? dedi Luis. Ses tonu yumuşaktı. Miss
Ley ton senin yeıii öğretmenin. Ona kötü davran
dığını duymak istemiyorum.
Emilia'nın dudakları büzüldü. Aksanı pek belli
olmayan mükemmel bir İngilizceyle Caroline'i
şaşkınlık içinde bırakarak, Miss Thackeray ba
na her şeyi öğretti, öğretmene ihtiyacım yok,
diye karşılık verdi.
Miss Trackeray mı? Caroline'in kaşları çatıl
dı. Acaba Miss Thackeray neden ayrılmıştı?
Miss Thackeray benim mûrèbbiyemdi, dedi Luis
kuru bir sesle. Caroline'in ne düşündüğünü anlamıştı.
Ben altı yaşımdayken geldi San Luis'e ve geçen sene
öldü." Emilia o günden beri öğretmensiz.
Anlıyorum, dedi Caroline. Duyduğu rahatlamayı
gizlemeye çalışıyordu. Bir an için onu, ha cienda'da
yaşamayr reddeden mürebbiyelerin sonuncusu
sanmıştı.
San Luis'den hoşlanmayacaksınız, dedi Emilia.
Burası yüanlar, örümcekler, kan emen yarasalarla
dolu! Yüzüne ürkütücü bir anlam vererek sordu:
Vampirlere inanır mısınız Miss Ley ton? Eğer
inanmıyorsanız, göründüğünüz kadar aptalsınız demek
ki! Luis'in ona engel olmasına fırsat tanımadan
Caroline'e çarparak dışarı kaçtı.

Şey... dedi Caroline. Yine Luis'le yalnız kalmıştı.
Duyduğu eziklik ve çocuğun söyledikleri yüzünden
utanç içindeydi. Şimdi ne yapacağım?.. Hep böyle midir?
Luis omuzlarını silkti. Emilia'ya anlayış gös
termelisiniz. Çok değişik bir ortamda yetişti.
İnanırım! dedi Caroline, kızgınlıkla.

Beni yanlış anlamayın Miss Leyton. Emilia'
nın incelik ve sevecenlikten yoksun olduğunu
söylemiyorum, yalnız, bir annenin sıcak ilgisin
den mahrum kaldı.
Caroline başını salladı. Fakat teyzeniz...
Tia lsabel... nasıl söyleyeyim... bu dünyada
değil gibidir. Durakladı. Miss Thackeray, Emi
lia'ya destek oldu. Öldüğünde...
Fakat ya babası? Caroline bunu sormak zo
rundaydı. Kuşkusuz o... Sustu ve birden il
gisiz bir şekilde devam etti: Siz iki kardeş bir
birinize hiç benzemiyorsunuz.
Beni bağışlayın, diyen Luis'in gri gözleri kü
çülmüştü. Ama bu da siz İngilizlerin şu ünlü
anlamsız sözlerinizden biri değil mi? Bunun ko
numuzla ne bağlantısı olduğunu anlayamadım
doğrusu.
İlgisi yok, dedi Caroline içini çekerek. Sa
dece.. < Devam edemedi, konuyu değiştirdi, Bu
rada kan emen vampirler olduğu doğru mu?
Luis'in ifadesi biraz yumuşadı. Var dersem
Merida'ya geri mi kaçacaksınız?
Onunla dalga geçiyordu anlaşılan. Caroline ce
vap veremedi. Yapabilseydim, belki, dedi son

ra. Luis'in yüzündeki şakacı ifade, yerini soğuk
bir maskeye bırakmıştı. Gitmeliyim, dedi. To
mas'a bu sabah onunla birlikte ata bineceğime
söz vermiştim, geç oluyor.
Bir dakika, dedi Caroline. Yeşil gözleri me
rakla irileşmişti. Genç adamın arkasından koştu.
Lütfen... bana söylemek zorundasınız... ne yap
malıyım? Emilia şimdi nerededir? Dersler ne za
man başlayacak? Ve... ve hacienda'nm dışına çı
kabilir miyiz?
Luis kapıda durup ona baktı. Sakinliği genç
kızı sinirlendiriyor, 'bakışları kendisini rahatsız
ediyordu.
Bu tür konuları kardeşimle konuşun, diye
cevapladı Luis, yapay bir ses tonuyla. Sizi işe
alan o, ben değilim, Senyorita. Şimdi izninizle...
Gidiyor olamazsınız!
Ne yaptığını düşünmeden, Luis'in kolunu ya
kaladı. Parmakları genç adamın bileğine değdiği
an vücudunda dalga dalga yükselen bir ürperme
duydu. Luis kolunu çekti.

Üç gün içinde Mariposa'ya döneceğim, Sen
yorita, dedi sertçe ve başka bir şey söylemeden
uzaklaştı.
Caroline salona dönerken titrediğini hissetti.
Duygularını böyle açığa vurmakla affedilmez bir
hata işlediğini biliyordu. Bunu nasıl yaptığma
kendisi de şaşırmıştı. Ama belki de kaçınılmazdı
bu. Burada konuşabileceği, yardım isteyebilece
ği tek insan Luis'di ve onun gideceğini duyunca

korkmuştu. Ama burada yalnız kalacağı gerçeği ni er ya da geç kabul etmek zorundaydı.
Senyorita!
Kendisine seslenilmesi bir an için ürküttü Ca roline'i. Odada yalnız olduğunu sanıyordu. Dö nüp baktı, siyah ipeklere bürünmüş ufak tefek bir kadının eşikte durduğunu gördü. Saçı, Caro line'in, yukardaki tablolarda gördüğü biçimde yapılmıştı. Parmakları, değerli taşlardan yapü mış yüzüklerle süslüydü.
Dona lsabel? diye sordu Caroline tedirginlik le. Ona nasıl hitabedeceğini bilemiyordu. Kadm başıyla onaylayınca, Nasılsınız? dedi. Ben Ca roline Ley ton... Emilia'nın yeni mürebbiyesi.
Mürebbiyeymiş, hah! Dona lsabel küçümser bir ifadeyle Caroline'e bakıyordu. Kim olduğu nuzu biliyorum, Senyorita. Siz Esteban'ın en son puta'sısınız! Beni aldatabileceğiniz! mi sandınız yoksa? Burada çok uzun süredir yaşıyorum ben! Caroline donup kaldı. İspanyolca'yı çok iyi bilmiyordu belki, ama 'puta'nm ne anlama geldiğini biliyordu. Yalnız şaşırtıcı değil, aynı zamanda hakaret dolu bir kelimeydi bu.
Sizi temin ederim, Dona Isabel... diye söze başladı, fakat yaşlı kadın onun sözünü kesti.
Sus, ben putalarla konuşmam! diye tısladı küstahça. Kız kardeşimin oturma odasına girmeye nasıl cesaret edersin? Bacaklarım nasıl gösterirsin? Herhangi bir orta malı...
Yeter, Tia lsabel. Don Eşteban'ın zarif, erkeksi sesini duyan Caroline, dönüp minnetle ona baktı.

Puta! Puta! diye haykırıyordu Dona lsabel. Esteban, hangi cesaretle kadınlarının, benim kardeşimin eşyalarını kullanmalarına izin verirsin?
Tia lsabel, babam öldü, dedi Don Esteban. ellerini Carolineden yana özür diler gibi açmıştı. Senyorita, teyzemin kusuruna bakmayın. Bazen çok... unutkan olur.
¦Yaşlı kadın kaşlarını çatıp yeğeninin ne dediğini anlamaya çalışırken Caroline hayretle onlara bakıyordu. Kadın, Esteban öldü mü? diye bir çığlık attı. Öyleyse bu kız kim?
Miss Ley ton, Emilia'mn yeni mürebbiyesi, diye açıkladı Don Esteban sakince. Hatırlıyor musun, sana söylemiştim. Emilia'ya ders vermek için İngiltere den geldi, öyle değil mi?
Dona lsabel, Caroline'i kuşkuyla süzdü. Fakat burada Luis'le konuşuyordu. Ona nasıl baktığını gözlerimle gördüm!
Hayal görmüşsünüz, mi tia, dedi Esteban. Sabırlı hali kaybolmuştu. Gergefinin başına git tia, Miss Ley ton Ma görüşmek istiyorum.
Dona lsabel durakladı, fakat Esteban dan Çe kindigi belli oluyordu. Dokunaklı bir el hareketi yaparak geldiği kapıdan çıkıp gitti. O gidince Caroline rahatlamıştı, parmaklarının titrediğini saklamak için ellerini birleştirdi.
Lütfen oturun. Esteban olanca ciddiyetini takınmıştı. Teyzemin bu davranışını nasıl bağış latacağını bilemiyorum. Hafızasındaki bu boşlukları hoşgöreceğinizi umuyorum. İçini çekti. O annemin kız kardeşiydi, hiç evlenmedi. Babamın

davranışlarından dolayı sürekli kuruntular yaratırdı.

Caroline saten kaplı bir kanepeye yerleşirken ona baktı. Yani onun sözettiği Esteban babanız mıydı?
Evet, ben onun adını aldım.
Anlıyorum. Caroline başını salladı.
Esteban kanepeye onun yanına oturdu. Sen yorita! dedi. Bakışları çekingen ve mahçuptu. Caroline bir an onun dün geceki davranışları için özür dileyeceğini sandı, ama dilemedi. Sen yorita, buraya geldiğinize çok memnunum. Emi lia'nın genç birinin yakınlığına ihtiyacı vardı. Belki biliyorsunuz, Emilia yaşlı Miss Trackeray tarafından yetiştirildi.
Evet. Caroline bunu biliyordu, ama nasıl öğ rendiğini açıklamadı. Esteban devam etti. Ne var ki, çocuk üzerinde iyi bir etki bırakmadı. Miss Thackeray, Emilia ile ilgili meselelerde ba na çoğu kez karşı geldi ve maalesef kardeşim Luis de ondan yana çıktı.
Anlıyorum, dedi Caroline. Bunu ilginç bul muştu. Üzüldüm.
•Ben de öyle. Esteban ciddiydi. Luis ve ben kardeşiz. Kanın kana karşı gelmesi her zaman üzücüdür.
Oh, eminim... diye söze başladı Caroline, ama Esteban elini kaldırınca sustu.
Daha tam olarak anlayamadınız, Miss Ley ton. Tia İsabel kız kardeşini kıskanırdı, Luis de beni

kıskanır.
Hayır...
Evet, maalesef öyle. Esteban gerçekten üz
gün görünüyordu. Ben ondan büyüğüm, entien
de? Babamın mirası bana kaldı. Luis'in benim
ona verdiklerim dışında hiçbir şeyi yok. Annesi,
Tia İsabel'in söz ettiği putadır. Duyduklarına
inanamayan Caroline, donup kalmıştı. Esteban
çok ileri gittiğini anladı.
Beni bağışlayın, dedi arkasma yaslanırken.
Sizinle böyle konuşmamalıydım. Katı olmak is
temiyorum, fakat Luis'in annesinin benim anne
min ölümüne sebep olduğunu unutamıyorum.
Biliyorsunuz kendini öldürdü, mi madre. İkinci
kat penceresinden bahçeye attı kendini. Elini
şakaklarında gezdirirken ilave etti. İnanın ba
na, bu kolayca unutulabilecek bir şey değil.

Fakat.,. dedi Caroline yutkunarak, Kardeşi
nizin adı da Montejo.

Oh, evet. Esteban derin bir soluk aldı. Ba
bam daha sonra onun annesiyle evlendi. Karde
şim piç değildir, Senyorita. Hiç değilse... Durak
ladı. Gayri meşru değil.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Caroline ve öğrencisi kütüphanede çalışmak
zorundaydılar.
Don Esteban, kardeşine duyduğu olumsuz his
lerin nedenleri konusunda içini döktükten son
ra sakinleşti ve yeniden işadamı havasına bü

ründü. Gururlu bir tavırla hacienda'yı gösterdi
Caroline'e. Özellikle beğendiği bölümleri ve kısa
tarihçelerini anlattı. Yöredeki Aztek ve Maya
efsaneleri hakkında bilgi verdi.
Hacienda altın ve antika dolu bir müzeydi san
ki. Ve çok etkileyici olduğu su götürmezdi.
Müzik odasmda azulejo'ları incelerken Caro
line kendilerini birinin gözlediği hissine kapıla
rak döndü, kapıda Emilia'yı gördü. Esteban da
I •• •• •• •• I W I
dönüp onu görünce, yanlarına çağırdı.
Gel, pequena, dedi. Gel de Miss Leyton'la
tanış. Senin yeni mürebbiyen o, ikinizin arkadaş
olmanızı istiyorum.

Emilia yerinden kımıldamadı. Esteban onun
kendisine itaat etmediğini söylerken haklı olma
lıydı.
Emilia! Venga! Immediatamente! Esteban'ın
sesi iyilikten uzaktı. Gel bak sana ne verece
ğim. Hediye arar gibi elini oebine soktu. Eğef
gelip bakmazsan, sana ne aldığımı öğrenemez*
sin, değil mi? Şimdi sana söyleneni yap baka
lım.
emilia esteban ın elindekini gormeK için me
rakla yaklaştı. Caroline bu arada nezaketle yana
çekilmiş, baba ile kızın arasında pek bir benzer
lik olmadığını ve kızın annesine çekmiş olması
gerektiğini düşünüyordu. Ondan sonra her şey
öyle ani gelişti ki, Caroline karşı çıkmaya bile
cesaret edemedi. Emilia babasuın elindekini gör

mek için başmı uzatınca, Don Esteban zalim bir tavırla onu kolundan yakalayıp yüzüne şiddetli bir tokat attı. Emilia sendeledi, babası onu tutu yor olmasa yere düşecekti. Babasının tokatı kızın bembeyaz kesilen yüzünde kızıl bir iz bırakmıştı. Ama Emilia ağlamadı. Caroline onun gözyaşları nı tutarak duygularını gizlediğini sezdi. Yüzün den kan çekildiğini hissedince, kendisinin de ne fesini tutmuş olduğunu fark etti.
Don Esteban kızının çenesini tutup yüzünü kaldırırken, Caroline nefesini bıraktı. Bu sana bir ders olsun, pequena, dedi Esteban, soğuk bir sesle. Miss Thackeray varken yapıyordun, ama Miss Leyton'un önünde beni aptal yerine koya mayacaksın.
Hayır, Senyor.
Emilia saygılı konuşmuştu ama, sesi buz gibiy di. Davranışlarından, babasının ona ilk kez vur madığı anlaşılıyordu, ama anlaşılan cevap ver memeyi öğretmişti ona tecrübeleri.
Şimdi Miss Ley ton'u, Montejo Malikânesinin hanımefendisinin yapması gerektiği gibi, nezaket ve saygıyla selamla ve gülümse, dedi Don Este ban. Caroline başka bir aşağılama sahnesine da ha katlanmak zorundaydı.
San Luis de Merced'e hoşgeldiniz, Miss Ley ton, dedi Emilia. Gözleri yerdeydi. Sonra baba sının ısrarı üzerine başını kaldırdı ve yüzüne zo raki bir gülümseme kondurdu. Umarım bura da mutlu olursunuz.
Caroline kendini güçlükle topladı. Teşekkür

ederim, Emilia, diye cevapladı huzursuzlukla. Ben de öyle umuyorum.

Formaliteler yerine getirildiğine göre, Miss Leyton'a çalışacağınız yeri gösterelim, dedi Don Esteban. Umarım siz de yaptığım seçimi beğe nirsiniz, Miss Leyton. Kütüphane ses geçirmez, ayrıca bir sürü ilginç ilk basımlarım var. Kütüphane de evin geri kalan kısmı kadar il ginçti. Duvarlar yerden tavana kadar ciltli, altın yaldızlı harfleri ilk günkü kadar belirgin kitap larla doluydu.
Bu kitapların bakımını ara sıra Mexico City' deki üniversiteden getirttiğim bir uzmana yap tırıyorum, dedi Esteban. Caroline hayranlıkla çevresine bakmıyordu. Burada çalışacaksınız, dedi Esteban, uzun pencerelerin altındaki deri kaplı bir masayı göstererek. Emilia'nm kitapla rı da burada, elinizin altında. Başka kitap gere kiyorsa Merida'dan aldırabilirim.
Teşekkür ederim.
Ben gidiyorum, dedi Esteban. Caroline ra hatlamıştı. Kâhyamla arazi sorunlarını konuşa. cağım. Öğle yemeğinde görüşürüz, Senyorita. O zamana kadar, hasta luego, Miss Leyton. Hasta luego, Emilia.
Kapı kapandı, Caroline kendini birden çok güç süz ve çaresiz hissederek deri sandalyeye çöktü. EıAilia dirseklerini masaya dayayarak Caroline' iii sıkıntılı yüzünü inceledi ve yaşından beklen meyen bir olgunlukla: Buradan hoşlanmayaca

ğmızı söylemiştim size, dedi.
Caroline görmeyen gözlerle baktı ona, sonra bir an canlanıp ders kitaplarına uzandı, Haklı olabilirsin, diyerek kitabı açtı.
Ona söylemediniz, diye ısrar etti Emilia.
Don Esteban'a size söylediklerimi anlatmadınız, neden?
Ne demiştin ki? diye sordu Caroline.
Emilia içini çekti. Biliyorsunuz! Buradan hoş lanmayacağınızdan, örümceklerden, vampirler den söz etmiştim.
Oh, anlıyorum. Caroline zayıf omuzlarını şilkti. Unuttum. Ayrıca bu babam niye ilgilen dirsin ki?
Öyle söylemeyin! diye haykırdı Emilia. O benim babam değil! Ondan nefret ediyorum!
Emilia! Caroline itiraz etmek zorundaydı.
O senin baban, ondan öyle söz etmemelisin, bu terbiyesizlik olur.

Emilia doğruldu. Benim babam Tio Vincen te, diye açıkladı. Caroline'in şaşkınlıktan ağzı açık kalmıştı. Kendisine ifşa edilen bu sırların bir sonu yok muydu? Tio Vincente anneme âşık tı tı. Don Esteban bunun için benden nefret edi yor.
Oh, aptallık etme Emilia. Caroline bugün bundan fazlasını kaldıramayacaktı. Bak,. öirtjkj buraya kimin kime âşık olduğunu tartışmak için gelmedim. Eminim baban anneni seviyordu. Şe fti de kendisini dinlemediğin için cezalandırdı.

Gerçeğe dayanmayan kötü hikâyeler uydurup yayman için bir sebep göremiyorum. Sen baba kızısın, bu açık. Şimdi otur ve iki yaşında Mızmız bir çocuk gibi davranmaktan da vazgeç. miyorsunuz.
Bilmek de istemiyorum, diyerek kestirip at tı Caroline. Ama Emilia'nın söyledikleri aklına takılmıştı. Sonunda Montejo'larm kişisel sorun larının kendisini ilgilendirmediğini düşünmeye çalışarak Emilia'ya sorular sormaya başladı.
Zaman hızla akıp gitti. Emilia akıllı ve iyi bir öğrenci olduğunu kanıtlamaya çalışırken, güce nik ve saldırgan tavrını bir yana bırakıp, kişili ğinin en sevimli yanlarını ortaya çıkardı. Çok zeki ve bilgiliydi. Gerçi Miss Thackeray'den son ra ders almamıştı ama, çocuğun eğitimi yaşıt larından çok ilerdeydi. Ancak acele ettiği zaman hata yapıyordu. Miss Thackeray'in onu çok iyi eğitmiş olduğu açıktı.
Emilia öğle yemeğinin saat birde yenildiğini söyleyince, Caroline öğrencisini saat yarımda serbest bıraktı. Odasına gidip valizlerini açmak ve kendine şöyle bir çekidüzen vermek istiyordu. Fakat dairesinin kapısmı açtığında, birinin ken dinden önce davranıp valizlerini boşaltmış ve el biselerini dolaplara yerleştirmiş olduğunu gördü. Alışık olmadığı bu ilgi, Caroline'in canını sık; mıştı. Ama askıları ve dolapları incelediğinde, her şeyin son derece büyük bir özenle yerleştiril miş olduğunu gördü.
Yüzünü tuvalet masasının aynasında inceledi'

ğinde, pembe yanaklarında geçirdiği sıkıntılı sa bahın izlerini gördü. Yanaklarına uçuk bir pudrfl sürüp rujunu tazelerken, yemekte Luis'ie karşıla yacağını hatırladı, boğazı düğümlendi. Açlığını unutmuştu.

Koridoru geçti, merdivenleri yavaş yavaş iner ken yukarı çıkmakta olan Luis'ie karşılaştı. Giy diği siyah gömleğinden ve deri binici pantolo nundan, attan yeni indiği anlaşılıyordu.

Zevkli bir sabah geçirmiş olmalısınız, Senyo rita, dedi Luis. Caroline onun yüzüne karşı kah kahayla gülmemek için kendini zor tuttu. 'Zevkli bir sabah ha? Bir bilse,' diye düşündü hırsla ve sakince cevap vermeye çalıştı: Çok ilginçti Senyor, ya siz?

Luis iki basamak yukarda, Caroline'in verdiği bu basmakalıp cevabına şaşırarak durakladı. Ata binmeyi severim, diye cevap verdi. Siz de denemelisiniz, Esteban'm çok iyi bir ahırı vardır. Caroline'in bir şey söylemesine fırsat vermeden, dönüp merdivenleri ikişer ikişer çıkmaya başladı.

Caroline ne yapacağını ve nereye gideceğini bilmeden gezindi salonda. Dona îsabel'e rastladığı salondu burası ve şimdi boştu. Biraz daha rahatlamış olarak pencerelere doğru yürüdü. Buradan binanın ön bahçesi görünüyordu. Kale gibi duvarların içindeki bahçe dış görünüşünü yumuşatmak istercesine bakımlıydı.

Caroline, 'Bu da bir kaçış şekli mi acaba?' diye düşünürken arkasından ayak sesleri duydu, döndü.

işte sizi buldum, Miss Leyton. Don Esteban açık gri elbisesinin içinde etkileyiciydi. Diliyle dudaklarını ıslatarak Caroline'in pencerenin önünde oluşturduğu

güzel tabloya bakıyordu. Genç kadının saçlan arkadan vuran ışıkla parlayarak başının çevresinde açık renk bir hale oluşturmuştu. Don Esteban, San Luis'te öğle yemeği Merasimsizdir, Senyorita. dedi ve nezaketle ekledi. Size yemeğinizi nasıl alacağınızı göstereyim. Caroline derin bir nefes alarak Esteban'ın yanına gitti. Esteban genç kadını hafifçe dirseğinden tutarak, Umarım ben ayrıldıktan sonra Emilia ile bir sorununuz olmamıştır, dedi. Caroline kendini Esteban'ın parmaklarından kurtarmaya çalışarak, kızının örnek bir öğrenci olduğunu söyledi.
Bu iyi, dedi Esteban, gözle görülür bir hoş nutlukla. Uzun bir süredir disiplin altına girmedi. Sizden bu konuda destek isteyişimi anlayışla karştf ayacağınızı umarım, ve... Kravatıy la oynayarak duraksadı. Benden başka kimseden emir almayacağınızı unutmayın.
Ne söylemek istediği açıktı, Caroline dudaklarını ısırarak, Tabii Senyor, diye mırıldandı.
Esteban'la birlikte geldikleri oda, hacienda'nm öteki odalarına nazaran daha az gösterişliydi. Odanın kapıları sofranın bulunduğu güneş içindeki terasa açılıyordu. Mozaik kaplı teras bir havuzla çevriliydi. Canlı gibi duran bir jaguar heykelinin pençesinden kristal berraklığında bir su akıyordu.

Patio del jaguar! diye açıkladı Esteban, gös terişçi bir tavırla. San Luis aslanına uyan bir or tam, değil mi? Caroline bu kendini beğenmişlik ten duyduğu rahatsızlığı gizlemek için zoraki bir hayranlık gösterdi. Jaguar, diye haykırdı taş

kınlıkla, Sanki canlı gibi! Sonra Esteban'ın sı
kıcı ilgisinden kaçarcasına dışarı, güneşe çıktı.
O ana kadar havanın ne kadar sıcak olduğu
nu fark etmemişti. Hacienda'nm duvarları bina
,nm içini serin tutuyor olmalıydı. Ellerini boynu
na kenetleyerek yüzünü taparcasına güneşe çe
virdi bilinçsizce yapılmışş olan bu hareket şeh
vet doluydu, ama o bunun farkında değildi. ikin
ci kat pencerelerinde bir hareket dikkatini çekti,
dikkatle bakınca bakışları bir an için Luis'inki
lere kenetlendi. Sonra Luis geri çekildi ve Caro
line, Don Esteban'ın sinsi bakışlarını üzerinde
hissederek terasa döndü.
Güneşe tapıyorsunuz değil mi, Miss Leyton?
diye sordu Esteban. Caroline gülümsemeye ça lıştı.
Havanın bu kadar sıcak olduğunu fark etme
miştim, diye itiraf etti. Havuzda yüzülememe
si çok yazık. •
Bu sağlanabilir, diye Esteban, gözlerini genç
kadının göğüslerinde dolaştırarak. Caroline onu
görmezden gelerek büfeye doğru yürüdü.
Masa nefis yemeklerle donatılmıştı: Çeşitli salatalar
ve soslar, baharatlı yumurtalar, kremayla
doldurulmuş avakadolar, kabuklu deniz ürünleri, soğuk
etler ve soğuk meyva suları. Ayrıca sıcak enchiladas
ve tacos, kızarmış tavuk, kâseler dolusu tatlı, şeftali
ve kayısılar...
Esteban tortillaları denèmesini istedi, ama Caroline
tavuk salatası aldı. Luis ve Emilia onlara katıldığında,
elinde bir bardak beyaz şarap, terasta oturuyordu.
Ah, chica, diye haykırarak kızını yanma çağırdı

Esteban. Sabahki tutumunu unutmuş gibiydi. Küçük kız onun değişken tabiatının farkında, ihtiyatla yaklaştı. Yüzü yıkanmış, saçları taranmıştı. Süslü beyaz elbisesini değiştirip, bu sıcakta oldukça sıkıcı geldiği belli olan yine çok süslü pembe bir elbise giymişti. Yanağmdaki hafif morluk babasından yediği tokadı hatırlatan tek işaretti. Esteban parmağıyla bu çürüğe dikkatsizce dokununca Caroline ürperdi.

Bu sana bir ders olsun, Emilia, diye uyardı onu Esteban. Miss Leyton ne derse yapacaksın. Ona sorun çıkardığını duymak istemiyorum.

Evet, Senyor. Emilia siyah kirpiklerinin ardından Caroline'e baktı. Caroline bu bakışlarda ki düşmanlığı hissederek, Esteban'ın böyle konuşmamış olmasını diledi. Emilia, Caroline'in kendisini babasına şikâyet ettiğini ya da kötü sözlerini ona ilettiğini düşünebilirdi.

Orada bulunanların arasındaki uyumsuzluğa rağmen terastaki öğle yemeği oldukça zevkli geçti. Esteban nazik ve hoşgörülü olmaya karar vermişti, Luis'ie konuşurken de bir gece önceki gibi kırıcı değildi.

'Belki bana hoşgörülü de olabileceğini kanıtlamaya çalışıyor,' diye düşündü Caroline.

Emilia konuşmalara katılmamış, zamanını, yanına gelen güvercinleri beslemekle geçirmişti. Babasının her türlü haline alışık olduğu (belliydi. Caroline birden ona sempati duydu. Burada ar kadaşsız yaşaması kolay olmamalıydı. Ona çalışmanın yanı sıra oynamayı da öğretmeye karar vera.

Yemekten sonra Caroline odasma çıktı. Yalnız kalmaya ihtiyacı vardı. Perdeleri kapalı olan serin odada

uzandığında, vücuduna bir gevşekliğin yayıldığını hissetti. Belki de her şeyin sandığı kadar kötü olmadığını düşünürken uyuyakalmıştı.
Birkaç saat sonra uyandığında, dinlenmişti. Perdeleri açtı, gölgelerin uzadığını ve uzaktan görünen denizin amber rengine büründüğünü gördü. Uykudan sonra denizin serin sularına dalmanın çok zevkli olacağını hayal ederek duşa girdi.
Duştan sonra bej keten pantolonunun üzerine, işlemeli bol bir gömlek giydi. Aslında kolsuz bir bluzu tercih ederdi, ama bu kıyafet hkcienda' nın havasına uymayacaktı. Ayrıca Don Esteban' m üzerinde yanlış bir izlenim bırakmak da istemiyordu. Saçlarını fırçalayıp hafif bir makyaj yaptıktan sonra soğuk bir bardak su aramak için dışarı çıktı.
Aşağı inerken, hacienda'nm çok sessiz olduğunu fark etti. Ayak sesleri bu kocaman sessizlikte yankılanıyordu. Girdiği salonlarda kimseyi göremedi. Tam hizmetçilerden birini çağırmayı düşünürken, Luis Montejo'yla karşılaştı. Düşünceli görünüyordu genç adam. Caroline'i görünce nazik fakat mesafeli bir tavır takındı.
Senyorita, dedi saygılı bir ifadeyle başını eğerek, Kardeşimi mi, Emilia'yı mı arıyorsunuz? Esteban dinleniyor, rahatsız edilmekten de hoşlanmaz. Emilia da öğleden sonra ders almaz.
Aslında bir bardak su bulmaya çalışıyordum. Consuelo yukarıdaki musluklardan su içmememi söylemişti, diye cevap verdi Caroline.
Consuelo haklı, dedi Luis kaşlarını çatarak. Tanklar ısındığı için su ılınır. Her neyse... Du

rakladı. isterseniz daha iyi bir şeyler bulabilir siniz. Esteban'ın çalışma odasında soğuk içecek lerin bulunduğu bir soğutucu var. Belki soğuk su yerine gazoz içmeyi tercih edersiniz.
Caroline tereddüt etti. Fakat kardeşiniz?
Esteban farkına varmaz, dedi Luis ve ona yo lu gösterdi. Esteban sabahki gezinti sırasında çalışma odasını göstermemişti Caroline'e. Kitap dolu rafların arasında kare bir masa, masanın üstünde de iki tane koyu yeşil telefon göze çar pıyordu. Masa düzenliydi ve üzerinde incelen meyi bekleyen kâğıtlar yoktu. Caroline, Esteban' m ya çok titiz ve çalışkan,'ya da çok tembel biri olduğunu düşündü.
Caroline soğutucudan kendine bir limonata al dı. Luis'in bir şey almadığını görünce kaşlarını kaldırdı, Bana katılmayacak mısınız? diye sor du. Uzun boylu esmer Meksikalı, başını salladı. Korkarım zamanım yok, Senyorita, dedi ki barca. Odadan çıkıp kapıyı kapattılar. Fakat Es teban'm bahçede yürüyüş yapmanıza ya da kü tüphaneden bir kitap almanıza bir şey demeye ceğine eminim.

Caroline bir isyan duygusuyla döndü ona. Si zinle konuşmak istiyorum, dedi. Genç adamın kayıtsızlığı ona acı veriyordu. Caroline'in güce nik bakışlarını gören Montejo'nun yüz ifadesi bir den sertleşti.
Eğer sormak istediğiniz şeyler varsa, karde şim sizi memnuniyetle cevaplayacaktır, dedi.

Anladığıma göre şu ana kadar sizden memnun. Eminim Emilia da sizden çok yararlanacak.
Don Esteban'la konuşmak istemiyorum, dedi Caroline. Sizinle konuşmak istiyorum. Şey, beiı... olanlar için özür dilemek istiyordum...
Gerek yok. Luis sertçe sözünü kesti Caroli ne'in. Size hizmet etmiş olmaktan memnunum, Senyorita. Şimdi, yapmam gereken işlerim var.
Caroline içini çekti, Luis uzaklaşırken aceleyle seslendi. Senyor, Senyor, burada ata binebilecek ğimi söylemiştiniz, şimdi binebilir miyim? Şu an da boşum .okumak da istemiyorum.
Luis'in ince esmer yüzü ciddiydi. Senyorita yalnız ata binemeyeceğinizi biliyorsunuz, değil mi? Tehlikeler bir yana, bir kadiri hiçbir zaman yalnız dışarı çıkamaz. Bu konuyu ağabeyimle ko nuşup fikrini almanızı öneririm.
Caroline ellerini sabırsızca saçlarından geçire rek umutsuzlukla baktı ona. Burada hapsedil diğimi söylemek istiyorsunuz, değil mi? Yanım da bir gardiyan olmadan hacienda'dan dışarı çı kamam.
Durumu abartıyorsunuz, diye cevapladı Luis. Eğer isterseniz bir şeyler yapılabilir. Kim bilir belki de patron kendisi eşlik eder size. Ama bu, ancak bir araba gezintisi olabilir.
Araba mı? diye sordu Caroline şaşkınlıkla/
Luis içini çekti.
Kardeşim ata binmez, Senyorita, dedi düz bir şekilde. Ama belki sizin hatırınız için bunu yap maya ikna edilebilir.

Caroline alt dudağını ısırarak, Kardeşinizin bana eşlik etmesini istemiyorum, diye haykırdı sinirli bir şekilde. Eğer siz götürmezseniz* ben yalnız gitmenin bir yolunu bulurum...
Gitmeyeceksiniz! Sert bir şekilde sözünü kes ti Luis. Emin olabilirsiniz, Senyorita, eğer böy le bir şey yapmaya kalkarsanız Esteban'a haber veririm, ileride gitme fırsatını da kaybedersiniz böylece.

Caroline yutkundu. Bunu yapar mısınız? Ba şını salladı. Beni buraya siz getirdiniz! Bu size hiç sorumluluk duygusu vermiyor mu?
Sizi buraya ben getirmedim, Senyorita, diye Şiddetle karşı çıktı Luis. Sizi sadece Las Esta das'tan buraya birkaç mil taşıdım, hepsi bu. işe başvuran, çalışmayı kabul edip buralara kadar gelen sizsiniz. Eğer sonuçtan hoşlanmadıysanız, beni nasıl suçlayabilirsiniz?
Luis'in acımasız yüzüne bakan Caroline, ona bunları söylemeye nasıl cesaret ettiğini düşünü yordu. Ama söylemişti işte, geri de alamazdı.
Fakat beni burada nelerin beklediğini de söy lemedin iz, değil mi? diye sordu, onu pervasızca suçlayarak. Kardeşinizin acı çektirmekten hoş landığını, ya da teyzenizin bana hakaret edebi leceğini söylemediniz...
Tia Isabel size hakaret mi etti? Nasıl yaptı bunu?
Caroline başını salladı. O... beni bir... baba nızın şeylerinden biri olmakla suçladı...
Anlıyorum. Luis onu susturmak için elini

kaldırdı, yüzü kararmıştı. Esteban'a söylediniz mi bunu?

Biliyor, dedi Caroline. Şakaklarında bir ağ
rı hissediyordu. O da oradaydı. içini çekti. Oh,
niye anlatıyorum bunları sanki size. Tek Emilia
üzülmesin de, bana ne olduğu umurunuzda bile
değil.
Luis bir an Caroline'in başını eğip, incinmiş bir
şekilde uzaklaşmasını izledi ve hemen arkasın
dan yetişip, kızgınlıkla homurdandı.
Yarın sabah, dedi sertçe, yanından geçerken.
Saat altıda, Senyorita. Sizi salonda bekliyor ola cağım.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Belki de gündüz uyuduğu için, Caroline gece
pek uyuyamadı. Odası karanlık ve serindi, ama
içindeki karmaşa onu rahatsız ediyor, yatakta
dönüp duruyordu.
çalıştı. Merida'dan attığı karttan sonra ailesine
tek bir satır bile yazmamıştı. Yarın, bulunduğu
çevrenin gariplikleri yansıtmayan bir mektup
kaleme almaya karar verdi. Kendi hoşnutsuzlu
ğunu dile getirerek ailesini üzmek istemiyordu.
San Luis'deki durumdan kuşkulanırsa annesinin
çok üzüleceğini biliyordu.
Andrew'yu düşünmek daha zordu. Gün 'bo
yunca onu hiç aklına getirmediğini fark edince
içinde bir sızı duydu. Luis de Montejo'nun esmer
ve sert profili Andrew'nun hayali ile yer değiş
tirmişti. Luis de Montejo! Başka hiç kimseye ben
zemeyen, düşüncelerini altüst eden adam.
Lüis'in hayalinden kurtulmak için Don Este

ban'ın akşamki konuşmalarını düşündü. Luis ye mekte yoktu, fakat Dona Isabel vardı. Yaşlı ka dının o akşam oldukça normal göründüğünü an layana kadar Caroline diken üstünde durmuştu. Dona lsabel siyahlar giyinmiş, omuzlarına dan tel bir şal almış, elmas bir iğne takmıştı. Arasıra Caroline'i pek de düşmanca olmayan bir tavırla süzüyor, yeğeniyle konuşuyordu.

Estebaıı Londra'lı olduğunuzu söyledi, Sen yorita, dedi bir ara. Ben de 1946'da Londra'ya gitmiştim bir kez, hiç hoşlanmamış tim. Hep yağ mur yağıyordu.

Tia Isabel, Londra savaşta bombalanmıştı, diye açıkladı Esteban sabırla. Siz Londra'nın o halini gördünüz. Daha sonra ben de gittim, hiç de çirkin değil.

Londra'da mı doğdunuz, Senyorita? Dona îsabel yeğeninin sözlerini duymamış gibi devam etti. Caroline başını salladı.

Ailem Londra'nın hemen dışında, Bucking hamshire'da yaşıyordu. Ama ben üniversiteyi Londra'da bitirdim, Londra'yı iyi bilirim.

Hah! dedi Dona îsabel. Aileniz de bunu onayladı ha? Dona îsabel başını salladı. Bu kadar uzağa yalnız gitmenize de bir şey dememişler. Bizim zamanımızda böyle bir şeye izin verilmezdi, diye ekledi.

Miss Leyton yirminci yüzyılın yetiştirdiği bir hanım, tia, diye söze karıştı Esteban. San Luis'e gelip Emilia'ya arkadaşlık ettiği için minnettarlık duymalıyız ona.

Dona îsabel dudaklarını büzerek, EıAilia'nın bir

anneye, oynayacak kardeşlere ihtiyacı var, dedi ve içini çekti. Senin ve kardeşinin yanında kaldıkça, herhangi bir mucize beklememiz mümkün mü?
Miss Leyton'un seninle aynı fikirde olduğunu sanmıyorum, diye cevap verdi Esteban. Emi lia'nm durumunda bir olağandışılık yok. Siyah gözlerinde sıcak bir ifadeyle Caroline'e gülümsedi. Senyorita'nın da yardımıyla, üstesinden ge
I liriz bu işin.
*** Caroline, Don Esteban'ın övücü sözlerinden mahcup olarak tabağına eğildi. Dona Isabel o muzlarmı silkerek, Belki, diye mırıldandı, konu kapandı.**
Luis'in nerede olduğunu kimse sormamıştı. An cak salonda kahve içerlerken Dona Isabel, Luis' den söz etmeye başladı. Caroline onları dinlerken yanaklarının yandığını hissetti.
Öğleden sonra yine o kadmı hacienda'dan çıkarken gördüm, diyordu Dona Isabel sinirli bir şekilde. O kadını bu evde istemiyorum Es teban! Luis'le konuşmalısın!
Teyzesinin bu çıkışı Esteban'ı şaşırtmıştı. Ya tıştırıcı bir sesle cevap verdi: Tia lsabel, cara, bu konuyu Miss Ley ton'un önünde tartışmamız gerekmez. Luis'le konuşup halledeceğim bu işi.
Bunu daha önce de söyledin Esteban. Yaşlı kadm kolay kolay ikna olacağa benzemiyordu. Eğer Luis'in bu tür bir kadına ihtiyacı varsa, onunla neden köyde buluşmuyor?
Tia isabe}, size söyledim ya, halledeceğim bu konuyu. Luis'in boş zamanlarını nasıl geçirdiği

Miss Leyton'u ilgilendirmez sanırım. Ayrıca size, kişisel sorunlarla ilgili görüşlerinizi kendinize saklamanızı öneririm.
Caroline ne düşüneceğini bilemiyordu. Dona isabel'in söz ettiği kadm kimdi acaba? Luis'e gü nah çıkartmaya ya da yardım istemeye gelen biri miydi, yoksa Dona isabel'in ima ettiği gibi, ancak o iş için kullanılan kadınlardan biri miy di? Bu düşünce Caroline'in midesinde bir kasıl maya sebep oldu.
Carolme'i uyanık tutan bu düşüncelerdi. Duy dukları onu rahatsız etmişti. Öğleden sonra Luisl gördüğünde bu yüzden mi düşünceli bul muştu onu?
Sonunda uyuyup kalmıştı.
Kapısının ısrarla vurulmasıyla uyandı, saati ne baktı. Altıyı çeyrek geçiyordu, hava yeni yeni aydınlanıyordu. Birden heyecanlanarak hatırla dı, Luis olmalıydı bu. Yataktan fırlayarak kapıya koştu.
Kim o? diye seslendi, boğazı kurumuş olarak.

Montejo, diye cevap verdi Luis, sert Ibir sesle. Fikrinizi mi değiştirdiniz yoksa?

Hayır, hayır! dedi Caroline duraksamadan. Bir on dakika kadar izin verir misiniz bana? Uyuyakalmışım da. Söz veriyorum, uzun sürmeyecek.
Beş dakika, dedi Luis ve Caroline onun koridorda uzaklaşan ayak seslerini duydu.
Caroline çabucak hazırlandı, pamuklu bir gömlekle

blucin giyip, blucininin paçalarını çizmesinin içine soktu. Kapıdan çıkarken üstüne bir hırka aldı. Makyaj yapmaya gerek görmemişti.
Luis salonda bekliyordu. Elindeki tüfeği, uzun çizmelerine sabırsızlıkla vurarak bekliyordu. Tüfeği görünce durakladı Caroline. Silah da adamın kendisi kadar ince ve tehlikeli görünüyordu. Luis siyahlar içinde çok çekiciydi. Caroline bu adamın kendisinde uyandırdığı duygularla karşılaştırdığında, Andrew'ya, karşı duyduğu duyguların ne kadar yüzeysel olduğunu anlıyordu.
Luis onu görünce gri gözlerini kıstı. Caroline onun, blucini ata giymek için hiç de uygun bulmadığını anladı. Ama Luis'in sözleri duygularını yansıtmıyordu. Araziyi görmek istiyorsanız hemen çıkmalıyız, dedi ve onun cevabını beklemeden kapıyı açıp kendisini izlemesini işaret etti.
Caroline kendisini iki çıkış kapısı bulunan bir holde buldu. Bu kapılardan biri bahçeye açılı yordu. Caroline dudaklarını ıslattı. Bu kapı dûn ss. gece Dona isabel'in sözünü ettiği kapı olmalıydı, yani Luis'i ziyaret eden kadının çıktığı kapı...
Dışarda hava olağanüstü temiz ve yumuşaktı. Luis'i izlemek için adımlarını sıklaştırırken, üs tünde bir ağırlık hissetti Caroline.
Luis her şeyi önceden hazırlatmıştı. Luis'in atıyla yumuşak bakışlı kestane rengi bir kısrak eyerlenmiş, onları bekliyordu. Genç adam ahıra bakan Meksikalıya teşekkür ettikten sonra yar dım etmek için elini Caroline'e uzattı. Caroline ona şöyle bir göz atarak yardımını kabul etti ve

ata bindi,
Caroline ata binmeyeli en azından dört yıl ol muştu, ama öğrendiklerini hâlâ hatırlıyordu. Bu kısrak eskiden bindiği midilliden daha büyüktü, ama oldukça duyarlı ve uysal bir hayvandı. Ca roline'in onu idare edebileceğini anlayan Luis de kendi atma atladı, tüfeği eyere yerleştirdikten sonra yaşlı Meksikalıya ispanyolca bir şeyler söyledi.
Meksikalı, Desde luego, Senyor, dedi ve ahı ra girerek elinde geniş kenarlı bir şapkayla dön dü. Por tu, Senyorita, diyerek Caroline'e verdi şapkayı. Luis'in bakışlarıyla karşılaşan Caroline, Şapkayı giyerken isteksizce omuzlarını silkti.
Ata şapkasız binmemelisiniz, dedi Luis yumuşak bir sesle.
Mucha suerte. Senyorita, Senyor, diye seslendi yaşlı adam, neşeyle. Luis atım ileri sürerken ona el salladı.
Luis kapıyı açmaya gelen Gomez e de gülümsedi ve arkadaşça davrandı. Ahıra bakan yaşh adam gibi Gomez de genç Montejo'dan hoşlanıyordu anlaşılan. Caroline, bu adamların Esteban hakkında da aynı duygulan besleyip beslemediklerini merak etti.
Kapıdan çıkar çıkmaz önlerine uzanan alan, ilkel bir güzelliğe sahipti. Caroline, Luis'in atını köyden yana değil, hacienda'nm duvarları boyunca sürdüğünü görünce rahatlamıştı.
Caroline'in kısrağı Luis'in atına uymaktan memnun görünüyordu. Bir düzlüğe geldiklerinde Luis'in atı hızlanınca, kısrak da dörtnala koşmaya başladı. Caroline atın sırtında durabilmek için bütün dikkatini yoğunlaştırdı. Son günlerde yaşadığı gerilim dolu bir

hayattan sonra bu çok iyi gelmişti ona. Rüzgârın bir o yana bir bu yana savurduğu şapkasının çenesinin altında bağlı olduğuna sevindi.

Caroline, atını yavaşlatan Luis'e yetiştiğinde nefes nefese kalmıştı. Atları yan yana gelince bir an için Caroline'in dizi Luis'in bacağına değdi. Caroline kızararak genç adamdan uzaklaştı.

Felakete yetişmek isteyen biri gibi ata bitli yorsunuz, dedi Luis, beğenilmeye hazırlanan Caroline'e. Atınızı hep böyle mi sürersiniz? Yoksa kontrolü mü kaybettiniz?

Caroline hiddetle baktı ona. Atımı kontrol edebüiyordum, diye savundu kendini. Bu sırada alışkın bir tavırla hayvanın boynunu okşuyordu. Eğer dokunarak sizi rahatsız ettiyseom özür dilerim, fakat çizmelerinizin bu kadar hassas olduğunu bilmiyordum.

Luis'in suratı asıldı. Bu arazide kontrollü olmak zorundasınız, dedi. Sonra Caroline'e uzakta bir noktayı göstererek, Bir sığır sürüsü tarafından sıkıştırılıp yüzlerce ayak tarafından çiğnenmenin ne demek olduğunu biliyor musunuz? diye ekledi.

Caroline o zaman ufukta kımıldayan sürüyü gördü. Filmlerde ve televizyonda gördüğü sahne leri hayalinde canlandırarak dehşete kapıldı. Pencereden gördüğünde bile çok kalabalık ve dizginlenemez olduklarını düşünmüştü. Sürüye bu kadar yakın olmak daha da ürkütücüydü.

Bil... bilmiyordum, farkına varmadım, dedi suçlu suçlu. Şimdi ne yapacağız? Geri mi döneceğiz! Daha önce bir sığır sürüsüne hiç bu kadar yakın olmadım.

Olmadığınızdan eminim, dedi Luis. Atının üzerinde tecrübenin verdiği alışkanlıkla rahattı. Geri dönmeyeceğiz, onların aralarından geçeceği:. Ürkütmedikçe tehlike yok.
Caroline ikna olmamıştı. Luis'e çevirdiği bakışlarından kararsızlık okunuyordu. Luis yumu şayarak onu sakinleştirmeye çalıştı.
Gelin, dedi atını onunkine yaklaştırarak. Hiçbirini rahatsız etmeyeceğimizden emin olabilirsiniz.
Bu sırada güneş bulutlardan sıyrılıp, pembe ve turuncu ışıklar saçarak parladı. Caroline atını Luis'inkinin yanında sürerken kuş * seslerini duyuyordu. Deniz ne kadar uzakta? dedi, el leriyle gözlerini gölgelendirerek. Bir yandan da sığır sürüsüne yaklaştıklarını görmezden gelmeye çalışıyordu.
On mil kadar, diye kısaca cevapladı onu Lu is. Caroline şaşkınlıkla yutkundu.
O kadar uzak nıı? dedi hayretle. Fakat san dım ki... yani... odaîûn penceresinden çok yakın görünüyordu.
Mesafeler aldatıcı olabilir, dedi Luis, gözle rini kısarak. Özellikle yer düzse. Neden sordu nuz? Caroline'e baktı. Yoksa ayaklarınızı Mek sika Körfezi'ne sokmayı mı planlıyordunuz? Ba şını salladı. Korkarım bunu yapmak için Este ban'm sizi Rover'la götürmesini beklemeniz ge rek.
Caroline içini çekti. Sadece Emilia'yı plaja götürmenin çok iyi olacağını düşünmüştüm, de di, gözlerini kaçırarak. Aslında onu ben de gö

türebilirim. Araba kullanmasını bilirim.
Luis alaylı bir ifadeyle, Gerçekten de Este
ban'ın, kendisi olmadan Emilia'yı dışarı çıkar
manıza izin vereceğine inanıyor musunuz? diye
sordu.
Caroline sabırsız bir hareket yaptı. Çünkü
ben bir kadınım, değil mi? Oh, bu çok saçma!

Luis bir BÜre susup, sonra başını eğdi. Emilia'
nın her zaman kaçırılma tehlikesi var, son za
manlarda bu tür olaylara çok rastlanıyor. Onun
hayatını tehlikeye atmak istemezsiniz, değil mi?
Caroline dudaklarını kıstı. Hayır. Tabii ki hayır.
iyi, dedi Luis konuyu kapatarak, öyleyse Esteban
ne derse onu yapacaksınız, verdad?
Caroline içerlemiş bir tavırla omuzlarını kaldırdı,
ama sesini çıkarmadı.
Sürünün içinden geçerlerken hayvanlardan bazıları
başlarını kaldırıp baktı, fakat Luis'in de dediği gibi
saldırgan değillerdi. Sürüyü yöneten çobanlardan
birkaçı gelip Luis'i selamladılar. Kahvaltı için ateş
yakmışlardı, kahvenin kokusu iştah açıcıydı. Fasulye ve
mısır ekmeğinden oluşan kahvaltılarını onlarla
paylaşmak istedi çobanlar. Fakat Luis bu öneriyi
nezaketle reddetti.
Dikkatsizliğim yüzünden midenizin rahatsız olmasını
istemedim, diye açıkladı, çobanlardan uzaklaştıktan
sonra. Bunlar iyi insanlar, fakat her zaman titiz
olmazlar ve sizin de bir bağırsak enfeksiyonuna karşı
bağışıklığınız yoktur, diye ekledi.
Yani yalnız olsaydınız, davetlerini kabul ede

ceğinizi mi söylemek istiyorsunuz? diye sordu Caroline, omzunun üstünden arkaya bakarak.

Belki. Önemli değil. Hadi şimdi gelin, geri dönmeden önce nehir kıyısında dolaşalım biraz da.

Geri dönmek mi?

Caroline'in sesi hayret doluydu. Ama Luis, Saat yediyi geçiyor, Senyorita, dedi saatini göstererek. Geri dönmemiz de en az bir saat alır. Emilia ile dersinize gecikmek istemezsiniz, değil mi?

Caroline ona hak veriyordu, ama kim bilir bir daha ne zaman onunla yalnız kalabilecekti. Üstelik sormak istediklerini de soramamıştı daha,
Atlarını nehir boyunca sürerken bataklık bir bölgeye ulaştılar. Bu araziyi babam bataklığı kurutarak kazandı, dedi Luis. Nehrin yatağını derinleştirip mille doldurdu. Ve bu da arazinin değerini yükseltti.
Tahmin ederim. v Caroline sulara bakarak atını ondan yana sürdü. Hep burada mı yaşa diniz, Senyor? Yoksa siz de mi kardeşiniz gibi in giltere'de okumaya gittiniz?

Luis düşünceli bir ifadeyle ondan yana baktı. % Samimi havası kaybolmuştu. Benim öğrenimime ilişkin ayrıntıların sizi pek ilgilendirmediğinden eminim, Senyorita, dedi isteksizce.
Kardeşiniz bana evi gösterirken kısaca babanızdan

söz etti. Bu arada babanızın bir, annelerinizin ayrı olduğunu da söyledi, dedi Caroline.

Basta! Luis'in ince yüzü öfkeyle karardı. Bunları bana niye anlatıyorsunuz, Senyorita? diye sordu. Esteban'ın sizinle paylaştığı sırlar beni ıiye ilgilendirsin ki?

Caroline kızardı. Sadece biraz sohbet etmek amacıyla açtım konuyu. Siz babanızdan söz edince aklıma geldi. Bu konunun sizin için bir tabu olduğunu bilmiyordum, özür dilerim, diye kendini savundu.

Tabu filan değil, Senyorita, dedi Luis. Fakat beni aptal yerine de koymayın. Esteban ne söylediyse...

Caroline şaşırmış ve mahcup olmuştu, ama kendini topladı. Kardeşinizin ne söylediğini sandığınızı bilmiyorum, Senyor. Evin tarihçesinden, çevredeki efsanelerden bahsetti. Sonra da aile nizden söz etti kısaca.

Sahi mi? dedi Luis, kuşkuyla dudaklarını bükerek. Buna inanacağımı mı sandınız? Beni Esteban'la karşı karşıya getirmeyi ummadınız mı?

Karşı karşıya getirmek mi? Caroline'in yüzü alev alev yanıyordu. Hayır, ben...

Bu konuyu kapatalım. Luis sertçe sözünü kesti. Kardeşimi tanırım, Senyorita. Onun neler yapabileceğini, size neler söylemiş olabileceğini biliyorum. Fakat bu konuda konuşup sizin merakınızı gidermeye de hiç niyetim yok. Anlatabiliyor muyum? Dudaklarını büktü. Eğer benimle birlikte ata binmek istemenizin temelinde bu merak varsa, korkarım zamanınızı boşa harcadınız!

Size öyle geliyor, Senyor. Caroline nefesini tuttu. Hacienda'dan uzaklaşmayı dört gözle bekliyordum, yalnız çıkamayacağıma göre sizinle çıkmaktan başka çarem yoktu. Ata daha önce de bindim, ata binmek hoşuma gider. Ayrıca kardeşinizden sırlarını açmasını ben istemedim, sizinkileri de öğrenmek istemiyorum. Şapkasım düzeltirken acımasızca ekledi: Fakat bir konuda Esteban'la aynı fikirdeyim. Onu çok kıskanıyor sunuz. Bu yüzden ondan söz edilince parlıyorsunuz. Bu kötü bir suçlamaydı, Caroline, onun bunu hak ettiğini düşünmesine rağmen, yine de büyük bir suçluluk duygusu içinde susup, Luis'in cevabını bekledi. Oysa Luis cevap vermeden omuzlarını silkmek te yetindi ve atını sürüp, birkaç saniye içinde uzaklaştı. Giderek aralarının açıldığını gören Ca roline, çaresizlik içinde onu izledi. Aralarında dostça bir ilişki kurma şansını artık tümüyle yok ettiğini düşünüyordu. '

Luis atını tepede durdurup onu süzdü. Caroli ne gözlerini kaçırmamak için kendini zorlaya rak baktı ona ve gülümsediğini görünce kalbi çılgınca çarpmaya başladı. Luis'in yüzündeki a laycı ifadeyi fark eden Caroline, onun davranış iarını kıskançlıkla açıklamanın yanlış olduğunu düşündü.

Daha iyi misiniz şimdi? diye sordu Luis.

Caroline yenik bir tavırla, Özür dilerim, di ye cevap verdi. Beni affedebilecek misiniz?

Affedecek bir şey, dedi Luis. Hem bunu ni ye dert ediyorsunuz ki? Ben yarından sonra bu radan ayrılıyorum. Benim ne düşündüğüm hiç önemli değil, siz kardeşimle iyi geçinmeye ba

kın. Sonra durakladı ve gözlerini uzaklara çevi
rerek. Belki de haklısınız. Belki gerçekten kıs
kanıyorum Esteban'ı. Fakat korkarım, sizin san
dığınız sebepten değil, diye söylendi.
Ne demek istiyorsunuz? diye sordu Caroline, boğuk bir
sesle.
Tahmin edemiyor musunuz?
Caroline gözleri irileşmiş bakıyordu ona. Luis
devam etti. Papazlar da erkektir, Senyorita.
özellikle henüz papaz olmamış olanlar. Gülüm
sedi. Ben annemden çok babama çekmişim anlaşüan.
Anneniz mi, Senyor? Anlayamadım..?
Genç adam başını eğdi ve, Annem bir manas
tırda yaşıyor, Senyorita. Babam ölünce oraya sı
ğındı. Esteban'ın dileği benim de manastıra girmem, diye
açıkladı.

BEŞiNCi BÖLÜM

Don Esteban akşam yemeğine komşuları Sen
yor ve Senyora Calverio ile kızları Josetta'yı da
vet etmişti. Caroline'in, odasında yalnız
istediğini duymamazlıktan gelen Esteban, onu
karanlık bir bakışla süzerek, Yemekte Luis de
bulunacak, dedi. Caroline, onun Luis'ie yaptığı
gezintiden haberi olup olmadığmı düşünürken
de ekledi: Eminim Calveiro'lar şansımdan dola
yı beni kutlamak isteyeceklerdir.
Çok naziksiniz, Senyor.
Caroline, Esteban'a nezaketle cevap verirken,
içi daralarak, kardeşiyle geçireceği akşamı dü
şünüyordu. At gezintisinin devamı sessizlik için
de geçmiş, eve geldiklerinde Luis hemen yanın

dan uzaklaşmıştı. 'Belki de daha önce gösterdiği yakınlıktan pişman oldu,' diye düşünmüştü Ca roline. Ama bütün suç kendisindeydi. Hiç isteme diği halde durumu ikisi için de zorlaştırmıştı. Fakat bunları uzun uzun düşünmeye fırsat bu lamamış, giyinerek kütüphaneye, kendisini bek leyen Emilia'nm yanma inmişti.

Caroline o günün dersini bir gün önceden ha zırladığına memnun olmuştu. Bundan sonra ders hazırlarken daha düzenli olmaya, her gün deği şik konular bulmaya çalışmalıydı. Şimdilik çocu ğu meşgul etmeye ve ilgisini canlı tutmaya çalı şıyordu. Caroline Meksika tarihine merak sar mıştı şimdi. Öğrendikçe ilgisi artıyordu. Ama bu ilgide Luis'in büyük bir payı olduğunu kendisine bile itiraf etmiyordu.

Öğle yemeğinde Esteban'ın Luis'ie yaptıkları gezintiden haberi olmadığını fark etti. Luis bunu açıklamayı Caroline'e bırakmış olmalıydı. Esteban'a bu gezintiden söz etmek için yemek boyunca birkaç kez fırsat bulmuştu ama, onun alay edeceği ya da küçümseyeceği korkusuyla uygun kelimeleri bir araya getirip söyleyemedi. Yemekten sonra hemen odasına sığındı.

Emilia'yla yapacağı dersi hazırlamak ve annesine birkaç satır yazmak niyetindeydi, ama yorgunluktan uyuyakaldı.

Caroline rahatsız uykusundan bitkin ve gözlerinin altında mor halkalarla kalktı.

Yorgunluğunu atmak için duş alırken, Esteban'ın onun varlığmı komşularına gösteriş yapmak için

kullanmasına içerlese de, ona uymak zorunda olduğunu düşündü. Ne de olsa onun yanında çalışıyordu.
Sahip olduğu tek siyah elbiseyi dolaptan çıkardı. Bu elbiseyi Andrew'yla katılacağı bir kokteyl için almıştı. Hiç iyi anılar uyandırmıyordu onda. Caroline'in mezuniyet sınavları henüz sona ermişti. Karısı Tîicia'iım rahatsızlığa üzçrjpe Andrew, ihtiyatı elden bırakarak, profesörlenn
katıldığı kokteyle Caroline'i götürmüştü, Kokteylde genç ve yakışıklı profesörü sşfei öğrencisiyle birlikte görenlerin meraklı bakışları üzerle rindeydi. Genç profesör evliydi ve ilişkilerinin savunulacak bir tarafı yoktu. Daha sonra Tricia ile karşılaşan Caroline kendini kötü bir kadın gibi hissetmiş, Andrew ile aşkının ümitsiz olduğunu
iyice anlamıştı. Aridrew'nun Tricia'dan ayrılmaya niyeti yoktu. Caroline'in fakültede dekan olan babası da işe karışınca, genç kızın başka seçeneği kalmamıştı.
Siyah elbise Caroline'in sarışınlığım iyice ortaya çıkarmış, saçlarına gümüşsü bir parlaklık vermişti. Elbisesi boynunu ve omuzlarını açıkta bırakıyor, sırtının çukurluğunu gözler önüne seriyordu. Ne yazık ki en uygun giysisi buydu, akşam için. Ayrıca Merida'daki otelde çok daha kışkırtıcı elbiseler görmüştü.
Yemek saat sekizdeydi, fakat Esteban yemek öncesi bir aperatif almak için yedi buçukta aşağı inmesini istemişti. Geç kaldığım düşünen Caroline loş koridordan telaşla geçerken sağmda bir kapının açıldığını gördü. Katta yalnız kaldığını sanan genç kızın Luis'i karşısında

görünce bir an dili tutuldu.

Özür dilerim. Sizi ürküttüm mü? diye sordu Luis, kapıyı kapatırken. Caroline nefesini bıraktı.

Luis şarap rengi kadife elbisesine uyan ipek gömleğiyle çok etkileyiciydi bu akşam. Ben... şey, sizin odanızın da bu koridorda olduğunu bilmiyordum, diye kekeledi Caroline.
Değil zaten, diyerek hayal kırıklığına uğrattı onu Luis. Tia îaabel'i ziyaret ediyordum. Bu katta kalan o, ben değilim, diye ekledi.
Oh! Caroline'in içinde birden oluşan boşluk duygusunun nedeni yalnızca hayal kırıklığı değildi. Dona Isabel, aynı katta olmak istediği son kişiydi doğrusu
Zararsız olduğunu biliyorsunuz, dedi Luis yavaşça. Caroline'in düşündüklerini sezmesi ilginçti, genç kız onunla aynı fikirde değildi:
Evet, aklı başındayken, diye cevapladı Luis'in bir şey söylemesine fırsat vermeden mer. divenlere yöneldi.
Don Esteban salonda misafirleriyle konuşu, yordu. Caroline onların meraklı bakışlarından rahatsız olmuştu. Ağzının kuruduğunu hissetti, Siyah giymekle iyi ettiğini düşündü, fakat elbisesi yine de iki kadının tuvaletlerinden çok farklıydı. Bol düğmeli kapalı elbiselerine sığınmış misafir hanımlar, Caroline'e yukardan bakıyor, düşmanca tavırlarını gizlemiyorlardı.
Durumu kurtarmak da, Caroline'e hayranlıkla bakan

Esteban'a düştü. Caroline'e doğru gelerek elini avuçlarına aldı. Çok güzelsiniz, Senyorita, dedi ve elini dudaklarına götürdü. Sonra Cal viero'lara dönerek, Masamda böyle güzel bir hanım bulunduğu için ne kadar şanslı bir adamım, değil mi? diye ekledi.

Tanışmanın kısa sürmesi Caroline! rahatlattı. Calveirolarm kızı Josetta, Luis'in yanma oturmuş, kendi dilinde sohbete dalmıştı. Caroline, Don Esteban tarafından esir alınmış, hoşnutsuzlukla otururken, Luis'in çok genç ve toy bir kız olan Josetta ile sohbetten çok hoşnutmuş gibi davranmak zorunda olmadığını düşündü.

Meksika'ya yabancısınız, Senyorita. Senyora Calveiro'nun sözleri Caroline'! daldığı düşüncelerinden ayırdı.

Oh, evet. Evet, diye cevapladı, zoraki bir gü lümseme ile. Atlantiği ilk geçişim. Bu benim için yepyeni bir tecrübe, diye ekledi.

Emilia için de öyle, eminim, dedi Senyora Calveiro, sıkılmış dudaklarının arasından. Oldukça serbest biri tarafından eğitilmek çocuk

için çok öğretici olmalı Esteban. Dikkat et de yanlış şeyler öğrenmesin.

Esteban'ın kalın dudakları aralandı, kendisine yeni bir içki alırken cevap verdi: Miss Leyton buradaki durumumuzu biliyor, Dona Julia. Emi lia'mn da Sari Luis'in dışındaki dünyayı tanımaya ihtiyacı var. içkisini yudumlarken onaylayı cı bir tavırla Caroline'in parmaklarına dokundu. Kim bilir, belki

de bu genç hanımın gelişinden hepimiz yararlanırız.
Senyor Calveiro araya girerek ev sahibi ile sığır yetiştirme konusunda konuşmaya başlayınca Caroline, Senyora Calveiro'nun düşmanca tavrına yalnız başına karşı koymak zorunda kaldı.
Don Esteban'ı kendi tarafınıza çekmişsiniz Senyorita, dedi kadın, soğukça. Fakat dikkatli olun. Esteban'dan beklediklerinizi bulamayabilirsiniz. Bildiğim kadarıyla o, geçmişteki hatalarını tekrarlamak istemiyor.
Kadının imasını anlayan Caroline'in, bardağı tutan parmakları kasıldı. Sizi temin ederim, Senyora, ondan hiçbir beklentim yok, dedi nazik bir biçimde. Burada bulunuşumun, görünenin dışında bir nedeni yok. Don Esteban'ın isteğiyle
Senyora Garcia tarafından işe alındım. Eğer yap tığım işten memnun kalınırsa ben de amacıma ulaşmış olurum.
Senyora Calveiro kaşlarını çattı. Juana'nın annesinin bu işte rolü olduğunu bilmiyordum, dedi. Esteban'ın izin vermesine şaştım.
Emilia'nın büyükannesi olarak Senyora Gar cia'nın bunu yapmaya hakkı var, dedi Caroline, nasıl cevap vereceğini bilmeden.
Belki. diye mırıldandı Senyora Calveiro. Ço cuk mutlu olduğuna göre, biz de hoşgörülü ol. malıyız.
Caroline umutsuzluk içinde, birinin de ona hoşgörülü davranıp giderek gerginleşen bu ko. nuşmadan kurtarmasını arzuladı. Dönüp bakın,

ca, Luis'in bakışlarını üzerinde hissetti.
Genç kız o ana kadar Luis'in, varlığından ha beri olmadığını düşünmüştü. Fakat onu savun masız yakaladığı bu dakikada, yanıldığını anla dı. Josetta ile sohbetin de Luis'e, ancak onun Senyora Calveiro ile konuşmaktan aldığı kadar zevk verdiğini fark etti.
Genç adam onun içinden geçenleri anlamışca sına yerinden kalktı ve yanlarına gelerek, Sen: yora, diyerek selamladı Josetta'nm annesini. Eminim Miss Leyton'u daha yakından tanıyın ca Emilia'nın iyi ellerde olduğuna inandınız.
Miss Leyton bana kendisini Senyora Garcia' nm işe aldığını anlatıyordu, dedi kadın sertçe. Sonra da, Esteban'ın iyi bir tabiatı olmasaydı ne yapardık? diye ekledi.
Gerçekten de, diye mırıldandı Luis nezaketle. Ayak değiştirirken bacağı Caroline'inkine değ mişti. Hepimiz Esteban'ı örnek almalıyız.
Caroline yüzünde gizli bir alay okuyacağını sa narak Luis'e baktı, ama genç adam olağanüstü ciddi görünüyordu. Senyora Calveiro bu basma kalıp cevabı onaylayarak, Bunu anlayabildiğini işitmek beni memnun etti, Luis, dedi. Sesindeki düşmanlık azalmıştı. Esteban'a çok şey borçlu sun Luis, onun yerinde başka bir kardeş olsa bu kadar bağışlayıcı olmazdı. Annenin de benim gi bi düşündüğünden eminim.
Ne kadar az ve öz bir şekilde özetlediniz du rumu, Senyora, diye cevapladı Luis gülümse yerek. Caroline gözlerine inanamıyordu. Anne

mi gördüğümde iyi dileklerinizi ileteceğim, Sen yora.
Yemeğin hazır olduğunun bildirilmesi üzerine ağır hava dağıldı. Senyora Calveiro aceleyle kocasıyla Esteban'ın yanma gidince Luis ve Caroline bir an için yalnız kaldılar.
Ne yaptığınızı bilseydim, beni kurtardığınız için teşekkür ederdim, dedi Caroline, bardağını mermer masanın üzerine koyarken. Doğrusu kardeşinizi bu kadar sevdiğinizi bilmiyordum. Eğer sizi incitecek bir şey söyledim ya da yaptıysam özür dilerim.
Aptallık etmeyin, dedi Luis kabaca. İnce par maklarıyla bileğinden tuttu Caroline'i. Senyora Calveiro ile* tartışmaya girip onu iyice kuşkulan dırsa mıydım yani? Don Julia için ben... nasıl söylüyorsunuz... kara koyunum ve onun bu fikrini hiçbir şekilde değiştiremem.
Fakat niçin? diye sordu Caroline, genç adamm kuvvetli parmaklarını kolunda hissederek. Luis'in sıkılı dudaklarının kenarlarında sert çizgiler oluşmuştu.. Esteban size Emilia'nın doğumundaki gerçeklerden ve karısının sadakatsizliği yüzüaden çek tiği acüardan hiç söz etmedi mi?
Hayır! Caroline olumsuz anlamda başını sal tadı., Luis'in elini elinde hissedince, bunun, aralarındaki yakınlığı Luis'in de* fark ettiği anlamına mı geldiğini düşünerek, parmaklarını onun kilere geçirdi.
Söz edecektir, diyordu Luis şimdi. Genç ftun yüzünde gergin bir ifade vardı. cuk mutlu olduğuna gore,bizde hoşgörülü ol malıyız.
Caroline umutsuzluk içinde, birinin de ona hoşgörülü

davranıp giderek gerginleşen bu konuşmadan kurtarmasını arzuladı. Dönüp bakınca, Luis'in bakışlarını üzerinde hissetti.

Geıç kız o ana kadar Luis'in, varlığından haberi olmadığını düşünmüştü. Fakat onu savunmasız yakaladığı bu dakikada, yanıldığını anladı. Josetta ile sohbetin de Luis'e, ancak onun Senyora Calveiro ile konuşmaktan aldığı kadar > zevk verdiğini far e etti.

Genç adam onun içinden geçenleri anlamışca sma yerinden kalktı ve yanlarma gelerek, Sen: y ora, diyerek selamladı Josetta'nm annesini. Eminim Miss Leyton'u daha yakından tanıyınca Emilia'nın iyi ellerde olduğuna inandınız.

Miss Leyton bana kendisini Senyora Garcia' nın işe aldığını anlatıyordu, dedi kadm sertçe. Sonra da, Esteban'ın iyi bir tabiatı olmasaydı ne yapardık? Diye ekledi.

Gerçekten de, diye mırıldandı Luis nezaketle. Ayak değiştirirken bacağı Caroline'inkine değ mişti. Hepimiz Esteban'ı örnek almalıyız.

Caroline yüzünde gizli bir alay okuyacağını sa narak Luis'e baktı, ama genç adam olağanüstü ciddi görünüyordu. Senyora Calveiro bu basma kalıp cevabı onaylayarak, Bunu anlayabildiğini işitmek beni memnun etti, Luis, dedi. Sesindeki düşmanlık azalmıştı. Esteban'a çok şey borçlu sun Luis, onun yerinde başka bir kardeş olsa bu kadar bağışlayıcı olmazdı. Annenin de benim gi bi düşündüğünden eminim.

Ne kadar az ve öz bir şekilde özetlediniz du

yerek. Caroline gözlerine inanamıyordu. Anne
mi gördüğümde iyi dileklerinizi ileteceğim, Sen yora.
Yemeğin hazır olduğunun bildirilmesi üzerine
ağır hava dağıldı. Senyora Calveiro aceleyle ko
casıyla Esteban'ın yanına gidince Luis ve Caro
line bir an için yalnız kaldılar.

Ne yaptığınızı bilseydim, beni kurtardığınız
için teşekkür ederdim, dedi Caroline, bardağmı
mermer masanın üzerine koyarken. Doğrusu
kardeşinizi bu kadar sevdiğinizi bilmiyordum
Eğer sizi incitecek bir şey söyledim ya da yap
tıysam özür dilerim.

Aptallık etmeyin, dedi Luis kabaca. İnce par
maklarıyla bileğinden tuttu Caroline'i. Senyora
Calveiro ile* tartışmaya girip onu iyice kuşkulan
dırsa mıydım yani? Don Julia için ben... nasıl
söylüyorsunuz... kara koyunum ve onun bu fik
rini hiçbir şekilde değiş tiremem.

Fakat niçin? diye sordu Caroline, genç ada
mın kuvvetli parmaklarını kolunda hissederek.
Luis'in sıkılı dudaklarının kenarlarında sert çiz
giler oluşmuştu..

Esteban size Emilia'nın doğumundaki gerçek
lerden ve karısının sadakatsizliği yüzüuden çek
tiği acılardan hiç söz etmedi mi?

Hayır! Caroline olumsuz anlamda başını sal
ladı. Luis'in elini elinde hissedince, bunun, ara
larındaki yakınlığı Luis'in de* fark ettiği anlamı
na mı geldiğini düşünerek, parmaklarını önün
kilere geçirdi.

Söz edecektir, diyordu Luis şimdi. Genç ada

ttım yüzünde gergin bir ifade vardı.
Yani... Emilia'nın sizin kızınız olduğunu mu söylemek istiyorsunuz? diye fısıldadı Caroline. Luis'in yüzündeki ifadeyi görünce de nefesini tuttu.

Hayır! diye şiddetle karşı çıktı Luis ve bir den Caroline'i kendisine doğru çekti. Genç kız onun adaleli' vücudunu kendi vücudunda hisse dince içinde* tatlı bir sızı duydu. Juana ve ben biVbirimize. aşık değildik. Emilia benim kızım de ğil. Neden kendimi savunma ihtilacı duyduğu mu da anlamıyorum.
Hayır!
Caroline'in sesi boğuk ve zayıftı. Luis gözleri arzuyla yanarak, gücenmiş gibi1'baktı ona. Ob, evet, dedi sonra. Evet, biliyorum. Fakat yapa bileceğim bir şey yok.
Hangi konuda yapabileceğin bir şey yok, mi hermano? Sessizce. onlara yaklaşan Esteban'ın sorduğu bu soru üzerine suçlulukla ayrıldılar bir birlerinden. Caroline titreyen ellerini arkasına sakladı.
Senyora Calveiro'nun senin hakkmdaki görüş lerini doğruluyordum, Esteban, dedi Luis düz bir ifadeyle. Sana hayran o. Ben de Miss Ley ton'a senin yanında kendimizi nasü hakir gördü ğümüzü itiraf ediyordum.
Esteban'ın dudakları kasılmıştı. Hiç de eğlen celi değil, Luis, diye cevapladı buz gibi bir ses le. Caroline'i dirseğinden tuttu. Gelin, Senyo rita. Yemekte benim yanımda oturacaksınız, böy

lece Senyora Calveiro kardeşimin sözlerini hafi
fe aldığınızı düşünmez.

Yemek boyunca Caroline'in gözü ikide bir ma
sanın ucunda oturan ve Josetta ile sohbet eden
Luis'e kayıyor, onun ne demek istediğini ve ta
vırlarını nasıl yorumlayacağını düşünüyordu.

Kardeşimle birlikte olmaktan hoşlanıyorsu
nuz, değil mi? diye sordu Esteban, Caroline'in
yemeğine dokunmadığını görerek.

Affedersiniz, anlayamadım? dedi Caroline,
zaman kazanmaya çalışarak. *

Kardeşim, diye tekrarladı Esteban, yavaş bir
sesle. Don Luis. Onun ilgisi hoşunuza gidiyor
belki de?

Caroline kuruyan dudaklarını ıslattı. Şey,
ben... evet, onunla birlikte olmaktan hoşlanıyo
rum, diye kekeledi.

Esteban bir süre sadece yemeğiyle ilgilendi.
Ama Caroline tam kendini biraz toplamayı ba
şarmışken yeniden ona döndü.

Size karıştığımı düşünebilirsiniz, ama karde
şimi iyi tanırım. Onun davranışlarım yanlış yo
rumlayabileceğinizden korkuyorum.

Doğrusu, Senyor...

Hayır, beni dinlemenizi istiyorum, Senyorita.
Kaşlarını çattı. Size ilişkimizden bahsetmiştim,
değil mi? Caroline huzursuzca onaylaymca de
vam etti: Size söylemediğim bir şey daha var.
Kardeşimle hiçbir zaman dost olamayacağımıza
inanmamın başka bir nedeni daha var...

Senyor...

Luis evliliğimizi yıktı, Senyorita.
Caroline çatalını bırakıp ellerini kucağmda birleştirdi. Senyora Calveiro'nun sözlerinden son ra ardından bunun geleceğini bilmeliydi. Ama Esteban'ın ona bütün bunları söylemesinin sebe bini bir türlü anlayamıyordu.
Sizi şaşırttım, dedi Esteban. Özür dilerim. Ama o kadar genç ve tecrübesizsiniz ki, incin menizi istemiyorum.
Caroline dèrin bir nefes aldı. Bütün bunları bana niye anlatıyorsunuz, Senyor? Lu... Don

Luis ve ben birbirimizi çok az tanıyoruz. Sizin de söylediğiniz gibi yakında manastıra döne cek.
Esteban başını eğdi. Son birkaç gündür vak tinizin çoğunu onunla geçirmeniz dikkatimi çek ti. Bu sabah onunla ata binmeye giden siz değil miydiniz? Yoksa Luis'in yanındaki, köyden gelen o kadın mıydı?
Caroline'in yüzü pancar gibi kızarmıştı. Be nim olduğumu biliyor olmalısınız, dedi soğuk ça. Fakat bu benim fikrimdi. Don Luis de be nimle gelmek istedi.
Hacienda'nm dışmda ata binip binemeyeceği nizi bana sorma gereği duymadınız?
Caroline içini çekti. Evet, düşünemedim...
Fakat Luis oradaydı, değil mi?
Don Luis sizin ata binmediğinizi söyledi.
Ah... Demek Luis öyle söyledi.
Doğru değil mi?

Caroline bunu sorarken Esteban'ın yetenekle
rini öğrenmekten çok, Luis hakkında yanılıp yaj
nılmadığını anlamak istiyordu. Esteban da bunu fark
etmiş gibi alaycı bakışlarını ona yöneltti.
Kardeşimin size anlattığı her şey gibi, bunun da
ardında başka bir gerçek var, Senyorita. Başını eğdi.
Faftat Luis'den yeteri kadar söz ettik, siz bana
Emilia'dan bahsedin.
Emilia'nın eğitiminden söz etmek Caroline'e huzur
veriyordu. Küçük kızın zekasından ve çalışkanlığından
bahsedince Esteban etkilendi; Yani Emilia'nın seçkin
bir öğrenci olacağına mı inanıyorsunuz? dedi ve bir
dikişte bardağını boşalttı. Ne yazık ki İngiliz değil,
Senyorita. . Kim bilir belki o da bağımsızlığını ilan
etmek isterdi.
Caroline'in gülümsemesinde bir hüzün vardı. Esteban'ın
herkesten çok içtiğinin farkındaydı. Senyora Calveiro
ve kızı, Esteban'ın misafirlerini ihmal etmesine sebep
kendisiymiş gibi bakıyorlardı ona.
Yemek sona erip de Esteban kahvenin salonda
içileceğini söylediğinde, Caroline büyük bir rahatlık
duydu.
Size yardım edeyim dedi Esteban. Caroline onun,
yemek boyuncu d nadan içmesine rağmen hala nasıl olup
da i; akta kaldığmı düşün ürken, masadan bir an önce
kalkma telaşıyla
sendelemişti. Esteban'ın parmakları genç kızın beline
kayarak onun dengesini bulmasına yardım etti.
Acele etmeyin, Senyorita, diye mırıldandı Esteban.
Teşekkür ederim, yardıma ihtiyacım yok, dedi
Caroline, kendini ondan kurtarmaya çalışarak, . Bu

arada Calveiro'larm manalı bakışları gözünden
kaçmadı. Esteban'ın önünde yürürken, ya
naklan pençe pençe kızarmış, düşünüyordu. Bu
insanlar onu ne sanıyorlardı? Onun buraya koca
bulmaya geldiğini düşünecek kadar dünyadan
habersizler miydi gerçekten? Calveiro'lar bir kadinin
hayattan, koca bulmanın dışında da bir . Şeyler
bekleyebileceğini düşünemiyorlar mıydı?
Salonda kendini bıraktığı saten kaplı koltukta i
kahvesini içerken son geli nmelerin ışığında duru muıu
değerlendirmeye çalıştı.
Buraya gelmekle hata yaptığı açıktı. Hacien> da'nın
uzaklığı bir yana, yanında çalıştığı insanların özel
yaşamlarına fazlasıyla girmişti. Buraya sadece iş için
geldiğine ve onun dışında hiçbir şeyin önemli
olmadığına kendini ne kadar inandırmaya çalışırsa
çalışsın, isteyerek ya da istemeyerek karışmıştı onların
yaşamına. Davranışları kendisini hiç tanımayan kişilerce
değerlendiriliyor, yargılanıyordu.
Yanıbaşında, Dertli görünüyorsunuz, diyen
yumuşak bir ses duyunca, başını kaldırıp Luis' in
incp,. esmer yüzüne gergin bir ifadeyle baktı.
Öylfeyim, dedi, kaçamak yapmaya gerek duy
madan. Buraya gelmemem gerektiğini düşünü
yordum.
Luis teklifsizce yanma yerleşip, Peki bu sonuca nasıl
vardınız? diye sordu. Benden yana hiç
dertlenmeyin, yakında buradan ayrılacağım. Benden
korkmanız için hiçbir sebep yok.
Caroline, Sizinle ilgisi yok, dedi kuru bir sesle.
Sadece bu görev için bir erkeğin daha uygun

olacağını hissettim.
Luis içini çekti. Anlaşıldı... Esteban size ne dedi?
Don Esteban? Caroline dilini dudaklarından geçirdi.
Hiçbir şey, neden?
Luis kaşlarını çattı. O zaman bu karara yemeğe gelmeden önce vardınız?

Caroline durakladı. Tam da öyle sayılmaz.
öyleyse?..
Oh, fark etmişsinizdir, Senyora Calveiro kar deşinizle ilgili planlarım olduğunu sanıyor. Ba şını eğdi. Kardeşinizin do onun gibi düşünüp düşünmediğinden pek emin değilim.
Luis omuzlarını silk ti, düşünceli gri gözlerini kısarak onunkilere dikti. Peki niye geldiniz, Senyorita?
Caroline yutkundu. Niye geldiğimi biliyorsu nuz! Çalışmam gerekiyordu. Ayrıca bu iş bana, şey... İlginç göründü! Caroline Senyora Cal veiro'nun onu izlediğini fark etti. ister inanm, ister inanmayın, koca aramıyorum.
İngiltere'de bir sevgiliniz mi var? diye sor du Luis, alçak bir sesle. Caroline'in yüzü bir an alev alev yandı. Tam ona bu tür sorular sorma ya hiç de hakkı olmadığını söylemek üzereyken durdu. Belki de iyi bir savunma aracı olabilirdi bu. Sırtını dikleştirerek karşüık verdi. Evet, biri var. Ardından da bu ceva'bm Luis'i altüst etti ğini hoşnutlukla fark etti.

Luis hafifçe omzunu silkerek kalktı. Bence o

: aptalın biri, Senyorita, dedi ve onu başıyla se lamlayarak sessizce uzaklaştı. Üstünlük yine onda kalmıştı işte!

Partinin çok geçmeden sona ermesiyle Caroli ne biraz olsun rahatladı. Korktuğunun aksine Don Esteban misafirlerini uğurlayabilecek kadar kendindeydi. Caroline bir an önce odasmın hu zur verici yalnızlığına sığınmak istiyordu.

ALTINCI BÖLÜM

Sabah her şey farklı görünüyordu.
Caroline iyi .uyuyamamış ve erkenden kalk mıştı. Balkona çıkmış, güneş ışınlarının gökyüzü nü renklendirmesini seyretmişti. Güzel bir sa bahtı, hava serin ve dirilticiydi.
Dirseklerini 'balkon demirine dayayarak çene sini ellerinin içine aldı. O günün hacienda'da dör düncü günü olduğunu düşündü kara kara. Ko layca teslim olacak mıydı? Yenilgiyi kabul edip,

İngiltere'ye, eve mi dönecekti?
İçini çekti. Güneş yeniden doğarken, o eski ka rarlılığı kalmamıştı. Acaba alışkın olmadığı bu yeni duruma aşırı bir tepki mi gösteriyordu? Başkalarının kendini eleştirmesine \ karşı fazla duyarlıydı belki de. Yine de onlara benzemiyor du. Onların tutumunun kararlarını etkilemesine göz yumması aptallık olurdu.
Suç Senyora Çalveiro'daydı, Caroline'in kafa sına kuşkuları sokan oydu. Caroline'in, Don Es teban'la ilgilenebileceğini ima etmiş ve kendi ka

fasından hayali bir ilişki uydurmuştu. Kuşkusuz kızının geleceğini düşünüyordu ve Esteban da onun için çok uygun bir damat adayıydı doğru su: Dul ve bir çocukluydu. Çok yaşlı değildi, ay rıca çok da zengindi. Josetta kardeşini Esteban'a tercih ediyor gibi görünse de, bu önemli değildi. Nasıl olsa Luis de annesi gibi manastıra kapa nacaktı.
Caroline, Luis'in gideceğini hatırlayınca endi şeyle alt dudağını ısırdı. Gülünç bir şeydi bu, bi liyordu, fakat onun varlığı güven veriyordu Ca roline'e. Böyle düşünmek çılgınlıktı. Korkacak ne vardı ki? Don Esteban ne kadar içerse içsin, me deni bir insandı, onun bekaretini tehdit eden bir canavar değil... Emilia bir çocuktu, Dona îsabel ise bütün garipliğine rağmen zayıf ve yaşlı bir kadındı. Kendi kendine onların hepsinden daha güçlü olduğunu tekrarlayarak Luis'i aklından çı kardı ve duşa girdi.
Yarım saat sonra, beyaz bir bluz ve siyah be yaz desenli bir etek giymiş olarak odadan çık tı, koridoru hızla geçerek aşağı indi. Kahvaltının getirilmesine daha vakit tvardı, sıcak basmadan dışarda bir yürüyüş yapmak istiyordu.
Luis'ie ata binmeye giderken çıktıkları kapıyı bulup itti. Kapı kilitliydi, üstünde de anahtar yoktu. Ne yaparsa yapsın, ağır tahta yerinden kımıldamıyordu.
Sinirleri bozulmuş, alnında ter damlacıkları oluşmuştu. 'Lanêt olsun,' diye düşündü, 'Lanet olsun!' Bir mahkûmun duyduğu panik hissiyle

sarsıldı. Bu duyguya karşı koymaya çalışarak hacienda'nm hiç de bir hapisaneye benzemedi ğini düşünmeye çalıştı. Fakat bulunduğu yerin kapalı atmosferi birden boğmuştu onu.
Geri dönerek üzerinde İsa'nın resmi bulunan kapının kolunu kaldırdı ve açtı. Önünde beliren loş odaya, gözlerini alıştırmaya çalışarak ve bi raz da korkuyla baktı. Taş merdivenlerden iner ken serin bir hava akımı hissetti ve merakla çev resine baktı. Acaba hacienda'nm altında da îs panyol saraylarındaki gibi zindanlar mı vardı? Fakat Caroline son basamakta ışığın biraz art tığını gördü, başka bir bölümü gizleyen ağır ka dife perdelerle karşüaşmıştı. Bu, küçük fakat in ce birzevkle dekore edilmiş bir mabetti. Kumaş kaplı mihrap mumlarla aydınlatılmıştı. Meryem le İsa'nın ve San Luis de Merced'in koruyucu azizlerinden birinin heykellerinin üstünde taş larla süslü, parlak renkli, zengin giysiler vardı. Bu çok canlı ve beklenmedik görüntü karşısın da genç kızın nefesi kesilmişti. Tam o sırada sü tunlardan birinin arkasında diz çökmüş olan adam döndü ve bir çift göz kızgınlıkla parladı. Uzun siyah papaz cübbesi içindeki bu adam Luis'den başkası değildi. Caroline hemen dönüp çıkmak istedi oradan.
Dur!
Genç adamm bu kaba ve sert uyarısı üzerine durup, onun güçlü adımlarla yaklaşmasını izle di. Onu böyle görmek cesaret kırıcıydı, şimdiye kadar inanmaktan kaçındığı şey doğrulanıyor

du işte! İçinde fırtınalar koparan duygulara rağ
men, donuk bir maske takınmaya gayret ederek
ona döndü.

Özür dilerim, dedi. Bilmiyordum, düşüne
medim... Luis önünde' durunca da beceriksizce
ekledi. Bahçeye açılan kapı kilitliydi. Anahtarı
bulamadım.

Luis onun üzgün yüzünü karanlık bir ifadeyle
inceledi, sonra kayıtsız bir hareket yaparak, Bu
rada bulunuşum bir sır değil. Babamın evinde
huzur duyduğum tek yer burası. Caroline onun
'kardeşimin evi' demediğini fark etmişti. Dışarı
çıkmak istiyorsanız size yolu gösterebilirim, di
ye ekledi Luis.

Oh, lütfen... Caroline elini uzattı. Yaptığı
nız işe devam edin. Yani... sizi rahatsız etmeye
yim ... diye kekeledi.

Luis onun yalvarırcasına uzanan eline baktı,
sonra papaz cübbesini başından çıkarmak için
eğildi. Altında siyah bir gömlek ve kadife panto
lon vardı. Cübbeyi bir kenara bırakarak eliyle
saçlarını düzeltti.

Gelin, dedi perdelere yönelerek. Caroline ağ
zı kupkuru onu izledi.

Dış kapıya gelince Luis ona beklemesini işa
ret ederek gözden kayboldu. Birkaç dakika son
ra anahtarlarla dönmüştü.

Kardeşim yaşlandıkça güvenlik düşkünü olu
yor, dedi anahtarı çevirirken. Bu kapı eskiden
hiç kilitlenmezdi.

Caroline, Dona isabel'in sözünü ettiği kadım

**hatırladı. Belki de Don Esteban kapıyı o kadı
nın hacienda'ya girmesini engellemek için kilit
letmişti. Luis'in metresi olduğuna inandıkları ka
dının!**

**Bir şey mi oldu? diye sordu Luis, genç kızın
durgunluğunu fark ederek. Caroline kendini zorlayarak
onu geçti ve güneş içindeki bahçeye çıktı.**

**Hayır, neden? Ne olabilir ki? diye karşılık verdi
Caroline gergin bir ifadeyle. Yüzünü güneşe çevirdi.
Luis yanma geldiğinde canı iyice sıkkındı.**

**Söyleyin bana, dedi Luis, Kapının niye kilitlendiğini
sanıyorsunuz? Sizi içerde tutmak için mi? Durakladı.
Yoksa başka birini içeri sokmamak için mi?**

**Caroline diliyle dudaklarını ıslattı. Sizin dé
söylediğiniz gibi, Senyor, kardeşiniz sahip olduğu
şeylerin değerini biliyor...**

**Luis öfkeyle homurdandı. Fakat siz buna inan
mıyorsunuz?**

**Caroline yol boyunca vahşi bir güzellikle açmış çiçekleri
inceleyerek yüz ifadesini gizlemeye çalıştı. Ona hiç
cevap vermemeyi tercih ederek, çiçeklerin kokusunu
içine çekti. Biliyor musunuz? dedi. İngiltere'de
insanlar bu çiçekler için bir sürü para öderler, Burada
yabani t>tlar gibi büyümüşler, ama bizim onları
evlerde büyük bir özenle büyütmemiz gerekiyor.**

**Luis'in kızgınlıkla içini çekip dudaklarının arasından
lanetler okuduğunu duydu, fakat dönmedi. Caroline,
onun uzun adımlarla yanından geçip kafesle çevrili bir
gül bahçesine doğru yürüdüğünü gördü. Genç kız bir an
tereddüt etti, ama sonra onu izledi. Çiçekler arasında
arılar vızıldıyor, ürkek kelebekler uçuşuyordu. Doğal**

güzelliklerden oluşan bir duvar, bir la'birent gibi yükseliyordu çevrelerinde.
Fatikanın sonunda içinde egzotik renkli balıkların bulunduğu zambaklı bir havuz vardı. Beslenmek için su yüzüne çıkan balıklar Caroline'e kahvaltı vaktinin geldiğini hatırlattı.
Geri döndüğünde, Luis'in arkasında durarak yolunu kapadığını görünce, aralarına biraz mesafe koymak için havuzun çevresinde dolaşmak zorunda kaldı.
Yarın sabah buradan ayrılacağım, dedi Luis sonunda.
Bu sözler, söyleyecek bifr şeyler bulmak için umutsuzca çaba sarfeden ve artık gücünü yitirmek üzere olan Caroline'in üzerinde soğuk

bir duş tesiri yaptı. Belki de son defa görüşü yoruz. Bu gece köyde bir düğüne gideceğim, ya rın da siz uyanmadan gitmiş olurum.
Anlıyorum. Caroline zorla yutkundu. Şey, ben... biz özleyeceğiz sizi.

Biz?
Emilia ve ben, diye açıkladı Caroline, savun maya geçerek. Luis'in başını eğişinde sessiz bir kabulleniş vardı. Caroline, Çok mu kalacaksı nız? diye sordu.
Yani geri gelip gelmeyeceğimi mi soruyorsu nuz? diye düzeltti Luis, sertçe. Havuzun çevre sinde yürüdü. Bir süre gelmeyeceğim, sanırım.
Oh!
Caroline bu habere gösterdiği tepkiden ürktü.
Luis kendisini şimdiye dek hiçbir erkeğin yapa

madığı bir biçimde etkiliyordu. Onun gidişiyle içinde elle tutulur bir boşluk oluşacaktı hiç kuşkusuz.
Özür dilerim, diye kekeledi Caroline. Genç adam yanma gelmiş, ayağını havuzun çevresindeki korkuluğa dayamıştı. Biliyorum, Emilia...
Caroline üstüne dikilmiş olan uzun kirpikli gri gözlerin inceleyici bakışı altında devam edemeyip sustu. Genç adamın sert ve güçlü bedeni onunkine bu kadar yakınken, sıradan bir konuşmayı sürdürmesi çok güçtü. Duyduğu karmaşa içini utançla doldurdu.
Siz kalacak mısınız? diye sordu Luis ondan yana bakarak. Caroline sakin görünmeye gayret ediyordu.
Kalmak mı? diye tekrarladı. Zihni bomboştu sanki. Oh... oh, yani burada, San Luis'te. Doğrusu bilemiyorum. Şeye bağlı...
Neye bağlı?
Luis ısrarlıydı. Düzensizce nefes alan Caroline, çaresiz bir hareket yaptı. Yaptığım işten iyi sonuç almama, kardeşinizin Emilia'daki gelişmeden memnun olmasına, işimden memnun olmama...
Hepsi bu mu?
Caroline başını eğdi, bir ipek görünümündeki saçları önüne düştü. Sanırım dün geceki sözlerimi hatırlatıyorsunuz, dedi. Senyora Calveiro hakkında.
Sizi üzmüş görünüyordu. Yoksa Esteban mıy dı?
Caroline başını salladı. Dün gece çok yorgundum. Büyütmüş olabilirim.

O zaman kalıyorsunuz?

**Bilmiyorum, kalayım mı? Başını kaldırıp,
irileşmiş, kızgınlık dolu gözlerini genç adamm
arzu dolu gözlerine dikti.
Gitmelisiniz, dedi Luis öfkeyle. Burada kal
manızı istemiyorum. Evinize, ingiltere'ye dönün.
Sizi seven o adama dönün.
Caroline'in nefes alışları sıklaştı. Ne demek
istiyorsunuz? diye fısıldarken titriyordu. Be
nim burada kalıp kalmamamdan size ne?
Luis'in yüz hatları sertleşti. Hiçbir şey, deme
liyim, değil mi? diye karşılık verdi. Siz buraya
ağabeyimin yanında çalışmaya geldiniz. Alıştığı
nız çevreden ve insanlardan bu kadar uzağa gel
meyi hiç çekinmeden kabul etmeniz de beni il
gilendirmemen... öfkeli bir hareket yaptı. Fa
kat ilgilendiriyor! Hem de sizi Las Estadas'taki
otelde ilk gördüğüm andan beri. Her ne kadar
kendimi sizin kendi başınızın çaresine bakacak
kadar aklı başında olduğunuza inandırmaya ça
lışsam da, benim için sürekli bir endişe kaynağı
sınız.
Özür dilerim. Caroline şaşırmıştı. Doğrusu**

**Luis'in kendisi için endişelendiğini hiç fark et
memişti. Sizi temin ederim, kendime çok iyi ba
kabilirim ben.
Sahiden bakabilir misiniz?
Luis başka bir şey söylemeden parmaklarını
Caroline'in ipeksi saçlarının altından geçirerek**

ensesini tuttu ve onu, karşı koymasına fırsat ver meden kendine çekti. Sonra başını eğip, genç kı zın dudaklarını dudaklarıyla örttü.
Öpüşü yumuşaktı ve kısa sürdü. Genç kızın dudaklarına değip geçen, tutuk, kontrollü bir ö pücüktü bu. Gördünüz mü! dedi. Sesi duygu landığını açığa vuruyordu. Güçlü bir adamın ellerinde küçük bir bebek kadar çaresizsiniz, şu nu bilin ki kardeşim bir rahip değildir!
Caroline kasüdı. Sizin gibi.
Evet, benim gibi, dedi kabaca, Luis.
Caroline dudaklarını ıslattı. Köyden gelen ka dını saymazsak, dedi ve birden sustu. Luis'in kararan yüzündeki öfke, ne demek istediğini an ladığının bir kanıtıydı.
Kısa zamanda çok şey öğrendiniz, Senyorita, dedi dişlerini gıcırdatarak. Sonra bıraktı onu.

En kötüsünü düşünmeye de dünden hazırsınız.

öyle bir şey söylemedim. Caroline'in bacakları titriyordu, fakat ok yaydan çıkmıştı artık. Peki doğru değil mi? Böyle bir kadın yok mu?
Luis'in omuzları düştü. Oh, evet, dedi. Bu cevap Caroline'e, midesinde saplanan bir bıçak kadar acı vermişti. Oh, evet Bir kadın var. Adı Ana Pascale.
Ona kibirle bakan Luis'in dudak
lan kıvrıldı. Birlikteyken ne yaptığımızı mı dü şünüyorsunuz, o bana günah çıkartırken?
Caroline başını çaresizce iki yana salladı. Bu beni ilgilendirmez.

Hayır, bana böyle davranılmasmı istemiyorum. Ben bir erkeğim, verdad! Sizin, karşı olduğum türden bir ilişkiyle ilgili garip imalarınız olmadan da, durumumun zaten yeterince zor olduğunu fark etmiyor musunuz?
Üzgünüm. Caroline avuçlarını birbirine bastırdı, fakat Luis yatışacak gibi değildi.
Üzgün mü? diye tekrarladı Luis, gözlerinden öfke kıvılcımları saçarak. Maalesef üzgün ol mak yeterli değil.

Oh, Luis...

İsmi dikkatsizce dudaklarından çıkı vermiş, söylerken nefesini tutmasına rağmen, açıkça du yulmuştu, Caroline geleceğinden emin olduğu iti razı bekleyerek kalakaldı. Ne olursa olsun, onu ilk adıyla düşünmeye hakkı yoktu.
Luis. Kendi adını söyleyişi, Caroline'nin söy leyişinden daha rahatsız ediciydi. Bana Luis di ye hitabettin. Caroline onun nefesini ensesinde duyuyordu. Bunu yapmamalıydın.
Biliyorum, biliyorum, diye bağırdı Caroline, başını eğerek. Oh, neden gidip beni yalnız bırak mıyorsunuz? Tamam, terbiyesizlik ettim. Bunu unutamaz mısınız? Nasıl olsa yakında gidiyorsu nuz. Gerçekten çok önemli mi?
Benim için önemli, dedi Luis yavaş bir sesle.
Caroline, beline sarılıp onu kendine çektiğini fark edince irkildi.
Ne yapıyorsunuz? diye haykırdı ve genç adamın elinden kurtulmaya çalıştı. Luis'in güçlü,

adaleli vücudunun onu sımsıkı sardığını hisse
dince dizlerinde güç kalmamıştı.
Caroline, dedi Luis, soluk soluğa. Dilini genç
kızın kulağının arkasında gezdirince, Caroline'in bütün
direnci bir anda yok oldu.
Bunu yapmamalısınız, diye karşı çıktı, ama
vücudu onu yalanlıyordu. Bütün varlığıyla genç
adama doğru çekiliyordu.
Neyi yapmalıyım, neyi yapmamalıyım biliyorum ben,
diye karşılık verdi Luis, boğuk bir sesle. Seni
kollarıma aldığım için ruhumun ebediyen lanetleneceğini
de sanmıyorum.
Caroline bu sözler üzerine geri çekildi, fakat Luis
bırakmadı onu. Elleri yukarüara kayıp yuvarlak
göğüslerini bulunca Caroline'in direnci yeniden eridi.
Dokunuşuyla kabaran ve uçları sertleşen göğüslerin
temasıyla, Luis acı çekiyor muşçasına inledi.
Bunu yapmamalıyım, diye mırıldandı onu kollarının
arasında sıkarak. Fakat yapmak zorundayım. Karşı
çıkmasına fırsat kalmadan, titrek dudaklarının
onunkilerle örtüldüğünü hissetti Caroline.
Caroline'in dudakları aralandı ve bilinci kapıldığı arzu
selinde kayboldu. Tam bir teslimiyetle, kollarını genç
adamın boynuna doladı, parmaklarını saçlarmdan geçirip
onu kendine çekti. Tüm vücudu ateşli bir heyecanla
sarsılıyor, çiçek sokularının arasından genç adamm
vücudunun kokusunu duyuyordu.
Sonunda Luis, Caroline'i duyguları altüst ol
muş ve sersemlemiş bir şekilde bırakarak geri
çekildi. Duygularına kapılan Caroline, genç ada
mın çekilişiyle birden kendini çok zayıf ve peri

şaıı hissetti. Zihni karmakarışık olmuştu.
Yani şimdi ne demeliyim? diye söylendi Luis
kabaca. Ardından, acımasızca süzdü genç kızı.
Özür mü dilemeliyim? Affmı mı rica etmeliyim?
Caroline şaşkındı. Bir şey söyleme, dedi za
yıf bir sesle. Kendini toparlamaya çalışıyordu.
Fakat Luis'in sesindeki kızgın ifade bunu yap
masına engel oluyordu. Luis'in yaptıklarından
dolayı kendi kendisinden nefret ettiğini sezdi Caroline.
Olan biteni unutalım, değil mi? Yüzü allak
bullaktı. Tabii, unutmalıyım. Sen serbest bir in
giliz kızısın ve erkeklerle sevişmeye alışkınsın.
Bunun senin için hiçbir önemi yok!
Bu doğru değil! Caroline intikam hissiyle do
luydu. Erkeklerle sevişmeye alışkın değilim!
Ya sevgilin. Dünyanın öbür ucuna tek başı
na gitmene izin veren adam?
Andrew evli! diye açıkladı Caroline, Luis'i
incitmek amacıyla. Onun için buradayım. Onun
için beni durdurmaya çalışmadı!
Luis donup kalakalmıştı. Evli bir adama mı
aşıksın?
Caroline bundan emin değildi artık, ama ona
söyleyemezdi şimdi bunu. Ne olmuş aşıksam?
diye karşılık verdi. Luis'in yüzündeki acı dolu
ifadeyi görünce bir an içi burkuldu.
Başmı salladı ve dönüp giderken/Luis'in uzak
laşan ayak seslerini duydu. Sözlerinin, Luis'in
ona karşı olan son duygu kırıntılarını da yok et
tiğini düşünüyordu, öğrendikleri ÜZÜCÜ de olsa,
Luis'i bir bakıma rahatlatmış olmalıydı.

YEDİNCÎ BÖLÜM
Hava yağışlıydı. Şiddetli bir sağanak camları dövüyor ve göğüs mesafesini iyiden iyiye azaltıyordu. Caroline sabah uyandığında camdan bakınca, havanın kendi ruh haline ne kadar da benzediğini düşünmüştü.

Caroline, insanların bir şeyden yoksun kaldıkları o ilk anki boşluğu ve duygusuzluğu yaşıyordu. Luis'in gidişi de bir yoksunluktu onun için. Onu bir daha hiç göremeyebileceğini düşünmek o kadar acı vericiydi ki, hiçbir şey düşünmeden ve duymadan yaşıyor, böylece de acı çekmekten kurtuluyordu.
Son olaydan beri onu görmemişti. Luis akşam yemeğinde görünmemiş, ertesi gün de Don Esteban büyük bir memnuniyetle kardeşinin gidişini müjdelemişti.
Hepimiz özleyeceğiz onu, değil mi Senyorita? demişti öğle yemeğinde. Caroline bu sözlerdeki imayı fark edemeyecek kadar üzgündü.
Her şeye rağmen hayat devam ediyordu. Zaman zaman Luis'e karşı duygularının ve onda" ayrı olmanın ağırlığını üzerinde hissetse de, çözümsüz düşüncelerin zihnini işgal etmesine izin vermiyordu Caroline.
San Luis'te kalıp kalmayacağı konusu henüz gündeme gelmemişti, ama er ya da geç hu soru ile yüz yüze gelecekti. Bazen özlemle evini' düşünüyor, fakat Meksika'dan ayrılıp Luis den kilometrelerce uzağa gitme fikri içim umutsuzlukla

dolduruyordu.

Tio Vincente gitti, demiş ve gözyaşlarına boğulmuştu Emilia, Luis'in gittiği gün. Caroline onu teselli ederken, kendisi de teselli bulmuştu,
Niye ona Tio Vincente diyorsun? diye sormuştu, küçük kız gözlerini kurularken.
Annem ona Vincente derdi, diye açıklamıştı Emilia, kalemi eline alarak. Caroline bundan sonra kendini derse vermişti.
Don Esteban'ın kütüphaneye beklenmeyen gelişi Emilia'yı endişelendirmiş görünüyordu. Günaydın Miss Leyton, günaydın Emilia, diye selamladı onları, kapıyı ardından kaparken.
Caroline kitaplarından başını kaldırıp baktı ve, Bir şey mi istediniz, Senyor? diye sordu kibarca. Emilia'nın çalışmalarının nasıl gittiğini mi öğrenmek istiyorsunuz? İngilizce ödevleri çok iyi.
Emilia ile derslerinizin iyi gittiğinden eminim, Senyorita, dedi Esteban. Doğrusunu isterseniz kitaplar ve eğitim hep sıkıcı gelmiştir bana. Dolaysız tecrübeyi, kitaplardan alman bilgiye yeğ tutarım. Gerçi şimdi Emilia'nın bunları öğrenmesi gerekli, ama yine de bunlar her şey demek değil, ne dersiniz?

Siz böyle diyorsanız, Senyor, dedi Caroline sıkıntıyla.
Ben böyle diyorsam mı? diye sordu Esteban, masaya yaklaşırken. Azizim, Miss Leyton, be nimle aynı fikirde olmalısınız. Eğer tecrübe ka. znnmak için değilse, neden İngiltere'deki evinizi,

güvenliğinizi bırakıp buralara geldiniz?
Caroline kalemi bırakıp parmaklarını birbiri
ne doladı. Emilia'nın bu konuşmayı izlediğinin
farkındaydı. Esteban'ın sözleri normal görünse
de, ona güvenmiyordu Caroline.
Size nasıl yardım edebilirim, Senyor? diye
sordu. Soğuk ve "akin görünmeye çalışıyordu.*
Emilia'yla konuşmak istiyorsanız, dersi bir baş
ka yerde de hazırlayabilirim.
Konuşmak istediğim sizsiniz, Senyorita, diye
cevap verdi Esteban, kalın dudaklarını ıslatarak.
Ben bu hakkı kendinde görmüyordum ama, duy
duğum kadarıyla başkalarından esirgenmiyor muş.
Caroline'in yanakları hafifçe renklendi. Ne
söylemeye çalışıyorsunuz, Senyor? diye sertçe
sordu. * Sizin emrinizde çalıştığıma göre, doğal
olarak zamanımı öncelikle siz alabilirsiniz.
Don Esteban sabırsızca soludu. Bu kadar alın
gan olmayın, Senyorita. Sizi eleştirmiyorum.
Luis buradayken sadakatinizin bölünmüş oldu
ğunu fark ettim.
Caroline donup kaldı. Ne demek istediğinizi
anlamıyorum, Senyor.
Pekala biliyorsunuz. Don Esteban içini çek
ti. Belki de geldiğiniz gün sizi almaya Luis'i
göndermekle hata ettim. Beni temsil edişi, ona.
düşüncelerinizi etkileme fırsatını verdi. Onu ko
ruyucu olarak görmeniz doğaldı.
Don Esteban...
Senyorita, sizi anlıyorum. Kardeşim kadınla
ra hep bu hissi verir. Ondan hoşlanır, ona güve

nirler. O da bu güveni hep boşa çıkarır.
Caroline soluğunu düzensizce koyuverdi. Emi lia, ne olduğunu anlamasa bile Luis'in eleştirildi ğini hissettiği için düşmanca bir tavır almıştı.
Bu tartışmayı başka bir zaman sonuçlandıra biliriz, Senyor, dedi Caroline, kızından yana an lamlı bir bakış fırlatarak. Belki bu akşam ye mekten sonra. Fakat şimdi, müsaade ederseniz i derse devam edelim.
Tabii, tabii, dedi Don Esteban yatıştırıcı bir 1 tonda. Sanırım beni yanlış anladınız, Senyorita. Buraya kardeşimden söz etmek için gelmedim. Aksine, artık o hiçbirimiz için sorun değil. Gü lümsedi. Bu sabah Las Estadas'a gideceğim de Emilia ile birlikte bana eşlik eder misiniz diye cektim. Kötü bir gün, belki biraz dışarı çıkarsak iyi gelir.
Caroline kalakaldı. Bunu hiç beklemiyordu doğrusu.
Siz San Luis'e geleli bir hafta oldu, Senyorita. Belki bir süpermarkete gitmek ya da mektuplarınızı postalamak istersiniz diye düşündüm. Kendinize de vakit ayırmalısınız.
Boş vaktim çok, Senyor. Emilia ile sabahlan çalışıyoruz. Öğleden sonralarım da bana ait.
Fakat öğretmenler de sabahları izinli olabilirler. Don Esteban ısrar etti. Geliyor musunuz?
Caroline, Emilia'ya baktı. Çocuğun dışarı çıkmak isteyeceği açıktı. Ama Esteban'la birlikte olmak ona hiç cazip gelmiyordu.
Belki... belki Emilia sizinle gelmek ister, Senyor.

diye kekeledi. Benim... şey, ders hazırla mam gerekiyor.

Don Esteban'ın yüz ifadesi sertleşti. Benimle birlikte olmak size çekici gelmiyor mü yoksa,

Tabii ki değil. Yani tabii ki öyle. Caroline utançla kızardı. Sadece düşündüm ki...

On beş dakika sonra gidiyorum. Yağmura göre giyinin. Belki siz de fark ettiniz, Las Estadas ilginç bir yer, dedi ve çıktı Esteban.

Hazırlansanız iyi olur, Senyorita, dedi Emilia. Don Esteban bekletilmekten hoşlanmaz.

Sinirleri gerilmiş olan Caroline, öğrencisine ters bir .bakış fırlattı. Ona öyle mi hitabetmeli sin? diye haykırdı. Hoşuna gitsin ya da gitmesin o senin baban, Emilia. Aksini düşünerek bundan kurtulamazsın.

Hayır, o babam değil. Emilia ağlamaklıydı. Benimle o ses tonuyla konuşmayın. Niye üzgün olduğunuzu biliyorum, Tio Vincente gittiği için. Fakat Don Esteban'ın da dediği gibi, Tio Vincente annem öldüğünden beri hiçbir kadınla ilgilenmez.

Caroline başının ağrımaya başladığını hissetti. Uyduruyorsun, Emilia, dedi. Sen de gidip üs tünü değişmelisin. Elbisen Las Estadas'ta dolaş mak için uygun değil.

Emilia omuzlarını silkti. Umurumda bile değil.

Caroline içini çekti. Gitmek istemiyor musun?

Don Esteban'la mı? Hayır.

Caroline başını salladı. Başka bir seçeneğimiz yok, değil mi? Git hazırlan. Babanın ne dediğini duydun. Sonra kitapları kapayıp hazırlanmaya

gitti.
Koridorda telaşla yürürken Dona îsabel'in ka pısı açıldı. Onun kendisine seslendiğini duyunca caroline nin kalbi duracak gibi oldu
Dışarı mı çıkıyorsunuz, Senyorita? Böyle bir günde çıkmak aptallık olmuyor mu?
Yaşlı kadının aklının başında olduğunu gören Caroline rahatladı ve gülümsemeye çalıştı. Emi lia ve ben, Don Esteban'la Las Estadas'a gidiyoruz.

Dona Isabel kaşlarını çattı. Demek Esteban'la gidiyorsunuz?

Caroline sorun çıkmamasını dileyerek içini çekti. Evet.
Esteban'dan hoşlanıyorsunuz, değil mi? diye sordu. Luis demişti ki... fakat önemli değil, kuşkusuz siz daha iyi bilirsiniz.
Caroline titremelerini önlemek için dudaklarını birbirine bastırdı. Don Luis ne dedi? diye sordu. Fakat yaşlı kadın çoktan dalmıştı.
Kendinize dikkat edin, Senyorita, diye uyardı. Kara gözlerindeki ifade, Caroline'in nabız atışlarını hızlandırmıştı. Montejolara güvenilmez... zavallı Vittoria anlamıştı bunu.
Caroline baş mı salladı. Dona îsabel, Don Esteban'ın annesi ölmüş...
Bunu bilmediğimi mi sanıyorsunuz? Yaşlı kadın birden dikleşmişti. Biliyorum aklım gidip geliyor bazen, ama Esteban'ı babasıyla karıştırmamın nedeni ona çok benzemesi.

Caroline başını salladı. Onaylamak daha kolaydı belki de. Tam, Gitmeliyim, Senyora, diye
başlamıştı ki, yaşlı kadının kemikli eliyle bileğinden yakaladığını görüp, irkildi.
Esteban sizi istiyor, Senyorita, diye tısladı kadın. Nereden bildiğimi sormayın ama biliyorum işte. O gün geldiğinde, seçmo şansınız olacağını sanıyorsanız, aptalsınız derim! Caroline geri çekildi. Sanırım hayaliniz" çok geniş, Senyora, dedi. Size tekrar söylüyorum, ben yalnızca Emilia'nın mürebbiyesiyim, hepsi bu. Gerisi sizin kuruntunuz. * Yaşlı kadını bırakıp koridorda hızla yürürken, Caroline'in bacakları titriyordu. Kadının bu davranışını onun hastalıklı ruh haliyle açıklamak kolaydı. Yine de bu haksız hücumlara sürekli maruz kalmak sinir bozucuydu.
Aşağıda onu bekléyen Don Esteban, alışmadığı bir tarzda giyinmişti. Caroline'in giyimini bakışlarıyla onaylayarak kapıya doğru yürüdü.
Ya Emilia... dedi Caroline, etrafma merakla bakarak.
Emilia gelmiyor, dedi Don Esteban, umursamazlıkla. Kapıyı açtı, yürümeye başladı.
Oh, fakat... Senyor... Caroline başlığını örterek onu izledi. Range Rover onları bekliyordu. Don Esteban ona sabırsız bir bakış fırlattı. Gelin, Senyorita. Yüzünde tartışma kabul etmez
bir ifade vardı. Kararsız ve şaşkm bir iç çekişiy le adımlarını sıklaştırdı Caroline.
Emilia... dedi bir kez daha, Esteban onu ara banın ön tarafına bindirirken. Esteban'ın kalın dudaklarından son derece öfkeli olduğu belli o

luyordu.
Emilia hassas, dedi kapıyı çarpıp yerine o
turmak üzere arabanın çevresini dolaşırken. Bu
havada kolayca üşütebilir, evde kalması daha iyi.
Caroline ona şaşkınlıkla baktı. Öyleyse benim
de evde kalmam daha iyi olmaz mıydı? diye
sordu. Don Esteban omuzlarını silkip arabayı ça
lıştırdı. Emilia zayıf olabilir, ama sizin dışarı
çıkmamanız için bir sebep yok, diye karşılık
verdi. Caroline, bu senaryonun ona eşlik etsin
diye Esteban tarafından yazıldığını o anda anladı.
Araba avluyu geçip kapıya varıncaya dek gör
meyen gözlerle pencereden dışarı baktı. Esteban'
m bir işareti üzerine Gomez gelip kapıyı açtı.
Gomez, Esteban'ı selamladı, ama yüzünde Luis'i
gördüğündeki gülümsemeden eser yoktu. 'Aslın
da bugün gülümsenöcek bir gün değil,' diye düşündü
Caroline. Dona îsabel'in sözlerini unuta
mıyordu. Don Esteban'ın tutumu onu korkutma
mıştı, ama kızgındı. Ona böyle davranma hakkını
nerden buluyprdu bu adam.
Sinirli görülüyorsunuz, Senyorita, diyordu şimdi.
Buraları gündüz gözüyle görebilme fırsatının sizi
memnun edeceğini düşünmüştüm. Gerçi olay umduğum
gibi gelişmedi ama...
Benim için de öyle, Senyor, dedi Caroline, sı
kıntısını gizlemeye çalışmadan. Emilia'nın eğitimi için
işe alındım, Las Estadas'a turistik geziler yapmak için
değil. Emilia'nın bizimle gelmeyeceğini anlasaydım,
ben de sizinle gelmezdim.
Don Esteban'ın ifadesi değişmedi. Anlıyorum. Belki

de geri dönmeyi tercih edersiniz?
Geri dönmeyi tercih ederim, diye onayladı onu Caroline.
Don Esteban başını eğdi. Peki öyleyse, köye varınca geri döneceğiz ve Emilia'yı da alacağız. Eğer ateşlenirse, onu yenecek kadar güçlü olması için dua ederiz.
Caroline'in dudakları kasıldı. Eğer Emilia söylediğiniz kadar hassassa, onu böyle bir günde Las Estadas'a götürmek çılgınlık olur, diye hay kırdı.

Bu sizin kararınız, Senyorita, dedi Esteban, düz bir ifadeyle. Caroline ona çaresizlikle baktı.
Bunu yapar mısınız? Kızınızı bizimle götürüp sağlığını tehlikeye atar mısınız?
Senyorita, karım da Emilia gibiydi. Juana önüne çıkan bütün virüs ve mikroplara karşı hassastı. Bence buna sebep ailesiydi. Ona, ko layca kırılacakmış gibi davranıyorlardı. Sıkın tıyla güldü. O da bir cam gibi tuzla buz oldu, hem de bana bir oğul veremeden. Oysa onunla bunun için evlenmiştim... Oh, evet, dedi ken disine inanamayan gözlerle bakan Caroline'e. Onun için evlendim. San Luis'in bir oğula, bir mirasçıya ihtiyacı vardı, babam da benim için düzenledi bu evliliği. Maalesef, Juana'nın ger çekte istediğinin ben değil Luis olduğunu bilmi yordu.
Caroline gözlerini kırpıştırdı. Çok duygusuz ca konuşuyorsunuz.
Neden olmasın? Juana hiç umursamadı beni, Emilia da annesine çekmiş. Durakladı. Fakat

belki de ona daha az yumuşak davranırsam, ilk doğumunda hayatta kalabilir.
Caroline duyduklarına inanamıyordu. Senyor bunu yapmanıza izin veremem!

Don Esteban gözlerini kıstı. Bana nasıl engel olacaksınız, Senyorita?
Geri dönmeyeceğiz, Senyor. Sizinle Las Esta das'a gideceğim.
Yolculuğun geri kalan kısmı sessizlik içinde geçti. Yol boyunca Caroline, Don Esteban'ın ka rarsız ve dengesiz yapısına karşı uyanık olması gerektiğini düşündü durdu.
Las Estadas hatırında kaldığı kadar bunaltı cıydı. Esteban arabayı ana caddeden uzağa park etti, ceketini düzelterek indi. Caroline'e kapıyı açarak, Size postaneye giden yolu göstereyim, dedi.
Caroline caddeyi geçerken Esteban'ın aşın sa hiplenir bir tarzda belinden tutmasından çok ra hatsız olmuştu. Kararlı bir şekilde kendini çekti. Onun ellerini üzerinde hissetmektense, çamurun içinde yürümeye razıydı. Postaneye geldiklerini görünce rahatladı.
Ben bankaya gidiyorum, dedi Esteban. Beıı yokken buradaki işinizi bitirin, yarım saat sonra otelde buluşalım.
Caroline'in ağzı kurudu. Otel? diye tekrarla dı. Bir hafta önce kaldığım otel mi?..

Don Esteban, sesindeki garipliği fark etmemiş

görünüyordu. Alvarez'in posadası, evet, dedi kısaca. San Luis'e dönmeden orada yemek yiye ceğiz. Biliyorum çok iyi bir yer değil, ama Las Estadas'taki en iyi otel.
Caroline başıyla onayladı. Fakat gösterdiği tep ki gözden saklanamazdı. Esteban'ın yüz ifadesi sertleşti. Benim yaptığım programlardan pek hoşlanmıyorsunuz, Senyorita. Yoksa benim ye rimde kardeşimin mi olmasını isterdiniz?
Caroline bu sözler üzerine şaşkınlığını gizleme ye çalışarak onun suçlayıcı bakışlarına karşılık verdi. Eğer size bu izlenimi verdiysem özür di lerim, Senyor.
Sahi mi? Esteban ikna olmamıştı. Benden hoşlanmıyor musunuz, Miss Leyton?
Hayır öyle değil! Sonra aceleyle, Ben... şey. ıslanıyorum, Senyor, dedi. Gidip mektuplar.mı postalayabilir miyim?
Muy bien. dedi Esteban. Yirmi dakika son ra otelde görüşürüz. Ve çamurlu caddede uzaklaştı.

Otelin sefil havasını soluyarak resepsiyona yaklaşan Caroline, Senyor Alvarez ile karşılaşın ca endişeyle geriledi.
Ola, Senyorita Leyton, değil mi? diye haykır dı ve ardından kendi dilinde konuşmaya başladı otelci. Caroline onu anlamadığını söylemeye ha zırlanırken Don Esteban'ın sesini duydu.
Miss Leyton oda istemiyor, Alvarez, dedi so ğukça ve elini Caroline'in omzuna koydu. ihti yacı olduğunda, onu iyi ağırlamanız hakkınızda

hayırlı olur, aksi takdirde oteli işletmek isteme
I • W• • • I •• •• •• ••
diğinizi düşünürüm.
Senyor! Senyor Montejo, böyle bir şeyi nasıl
düşünebilirsiniz? Şişman otelci neredeyse Este
ban'ın ayaklarına kapanacaktı. Miss Leyton ve
ben şakalaşıyorduk, öyle değil mi Senyorita?
Caroline onun bu kadar aşağılanmasına aracı
olmak istemiyordu. Senyor Alvarez son defa ih
tiyacım olduğunda bana bir oda verdi, dedi göz
lerini küçük adamın gözlerinden kaçırarak.
Tabii verecek, ben söylemiştim, 4edi Este
ban. No obstante, kime sadakat borçlu olduğu
nu hatırlasa iyi olur.
Caroline birden çevrelerinde yaltaklanarak
dolaşan bu adama acıdı. Montejo'larla ters dü
şen birine bu çevrede hayat hakkı yoktu.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Esteban o akşam çok içti.
Onun, bardağını üst üste doldurup boşaltma
sını izleyen Caroline, hacienda'daki ilk akşam
yemeğinde duyduğu rahatsızlığı yeniden hisset
ti. Fakat bu akşam ona hoşgörüyle karşı koyan
Luis burada değildi.
Esteban bu kez kardeşinin yerine Dona İsabel'i
koymuştu. Evlenmemişliğini yüzüne vurup acı
masızca alay ediyordu onunla.
Dona İsabel bıçağıyla peynir parçaları kesip
ağzına atmaya devam ediyordu. Evlenmeye çok
meraklıysan Esteban, sen kendini düşün önce,

dedi, bir krakeri ufalarken. Beraberliklerinde
sen de pek şanslı sayılmazsın. İlk karın hiç çocuk
doğuramadan öldü, zavallı Juana ise ancak çe
limsiz bir kız doğurabildi...
Basta, kes sesini! Esteban'ın yüzü öfkeden
altüst olmuştu. Sen ne bilirsin ki, aptal, yaşlı
bru ja! Margarita ile evliliğim evlilik sayılmazdı
zaten. Juana ise hastalık hastası iradesiz biriydi!
Bir erkekte arzu bile yaratamazken nasıl oğlan
doğurmaları beklenirdi ki onlardan?
Dona Isabel duyduklarından hiç etkilenmemiş
çesine omuzlarını silkti. Fakat Caroline koltuğuna
iyice gömüldü. Esteban'ın Juana'dan önce evlen*
miş olduğunu bile bilmiyordu. Anlama yeteneği*
ni kaybetmişti artık.
Belki Luis değil de sen rahip olmalıydın, de
di Dona Isabel. Caroline yaşlı kadının cesaretine
şaştı. Senyora Leyton, Emilia'nın senin çocuğun
olmadığına ilişkin dedikoduları duymuş olmalı,
eğer öyleyse, senin hacienda'ya bir varis verebi
leceğin de şüpheli.
Caroline o an Esteban'ın kadına vuracağını
sandı. Yanakları ötkeden kıpkırmızı olmuş, göz
leri dışarı uğramış olan Esteban, belki de. kadı
nın kendisininkine taş çıkartan keskin dilinden
çekinerek vurmaktan vazgeçmişti.
Git yat, ihtiyar! dedi koltuğuna yaslanarak.
Ve eli içki dolu sürahiye uzandı. San Luis'e ya
kında bir varis getireceğim. Gözleri parlayarak
Caroline'e bir bakış fırlattı. O gün geldiğinde
Luis'in yardımına ihtiyacım.olmayacak.

Ertesi sabah Caroline bulutların kaybolduğu nu, sıcak ve nemli bir günün başladığını görerek rahatladı. Hacienda'ya kapalı kalmaktansa, her şeye razıydı. Nemli havaya rağmen, sabahın bü yük bir bölümünü Emilia'yla bahçede bitkileri tanıyarak geçirdi. Bilgili olduğunu gösterme fırsatından hoşnut görünen Emilia, bitkilerin adırjı ve yetiştirilme biçimlerini anlatıyordu ona. Caroline içerdeki ağır havadan kurtulduğu için memnundu.
Las Estadas'ı ziyaretinizden memnun kaldınız mı? diye sordu Emilia. Caroline düşünceli bir tavırla baktı ona.
Bizimle gelmedin, dedi Emilia'nın eteğini düzelterek. Senin gelmeyeceğini bilseydim, seni burada yalnız bırakmazdım.
Oh, yalnız değildim ki, diye karşüık verdi Emilia. Benito'nun yanına, ahıra gittim. Tio Vin cente'nin atının yavrusu Cabrilla'yla oynamaya izin verdi. Afrodit'in yavrusu, hani sizin bindiğiniz atın.
Caroline bakakaldı. Sen bunu biliyor musun?
Tabii. dedi Emilia haşarı bir şekilde. Luis bana söyledi. O söylemeseydi de Benito'dan öğrenirdim.
Caroline içini çekti. Babanın, vaktini ahırlarda geçirmeni onaylayacağından pek emin değilim. Özellikle soğuğa karşı dayanıklı olmadığın bir dönemde.

Emilia'nın tepkisi açıktı. Soğuğa karşı siz da yanıksız olabilirsiniz, Senyorita, ama ben değilim, dedi, gururlu bir ifadeyle. Ayrıca babam ahırda Benito'yla vakit geçirmeme de bir şey demez.
Küçük bir çocukken o da ahırlara gelirmiş. Sonra

annemle de burada buluşuyorlardı.

Ama sen Don Luis'ten söz ediyorsun, değil mi?

Evet, Tio Vincente'den. Emilia dudaklarını büzdü. Size söylemiştim, benim babam Don Luis. Niye manastıra girdiğini sanıyorsunuz? Çünkü sevdiği kadın öldü.

Bu saçmasapan hikâyeleri nereden buluyorsun, Emilia? diye sordu Caroline, sesinin tonunu ayarlamaya çalışarak. Oysa çocuğun sözleri oldukça akla yakındı. Don Luis'in annesi, yani babanın üvey annesi... kiliseye giren o. Amcanın yicdanma hâkim olan da kendi annesi, seninki değil.

Doğru değil. Emilia'nın bakışı isyankârdı. Evet, doğru, dedi Caroline, titriyordu. Böyle şeyler uydurmaktan vazgeçmelisin, Emilia. Sadece kendini aldatıyorsun.

O akşam yemeğin olaysız geçmesi Caroline'i şaşırttı. Yalnızca Don Esteban'ın göz altlarında ki torbacıklar biraz daha belirgindi. Don Esteban teyzesine karşı daha sabırlı ve hoşgörülü davra nıyordu. Davranışları ve konuşması bir gece ön cekinden tümüyle farklıydı. Caroline 'Aynı bede ni iki ayrı ruh paylaşıyormuş gibi,' diye düşündü. Alkolün karakter değişikliği yaptığını duymuştu, ama böylesine hiç rastlamamıştı doğrusu.

Bunu izleyen günlerde hacienda'da hayat nor male dönmüş gibiydi. Caroline giderek rahatla mıştı. Sabahlarını Emilia'yla bahçede ya da kü tüphanede çalışarak geçiriyor, öğleden sonra dinlenirken de Pope ve Steinbeck'in kitaplarını elden geçiriyordu. Akşamları Dona îsabel ve Es

teban'la yemek yerken yemekten, havadan, Emi lia'nın derslerinden söz ediliyordu. Caroline, Do na isabel'in göründüğü kadar anormal olmadığı nı anlamaya başlamıştı. Yaşlı kadm hayatı bo yunca erkeklerin egemenliğine karşı mücadele vermişti. Şimdi ise baskı altında tutulmuş kişili ği zaman zaman hezeyanlarla açığa çıkıyordu.
Bu düzen yine Esteban tarafından bozıildu.
Bir gün kütüphaneye girip Caroline'in bahçe den yakaladığı bir kelebeğin yardımıyla verdiği biyoloji dersini kabaca böldü. Caroline, kelebeği içi hava dolu plastik bir kaba koymuş, karma şık yapısını ve fonksiyonlarını Emilia'ya anlat tıktan sonra serbest bırakmayı planlamıştı.

Esteban odaya girince Emilia ona dönüp heye canla seslendi. Miss Leyton bir kelebek yakala dı. Caroline onun babasına doğrudan hi tabet mekten kaçındığını fark etti. Gelin bakın. Çok güzel değil mi?
Esteban plastiği alıp ışığa tuttu. Kelebeğin çır pındığını görünce dudakları memnuniyetle kıv rıldı. Haşarat bunlar, dedi ve kaim parmakla rıyla ürküttüğü kelebek, panik içinde kanat çırp maya başladı.
Korkuttun onu! diye haykırdı Emilia, san dalyesinden kalkıp kelebeği elinden almak istedi.
Fakat Esteban kolunu onun uzanamayacağı ka dar yükseğe kaldırmıştı.
Miss Leyton sana kuşlar ve arılar gibi daha faydalı konular öğretmeli, dedi. Küçük kız an

lamadan baktı ve, Kuşlar ve arılar mı? diye tekrarladı. Caroline müdahale etmesi gerektiğini düşündü.
Dersimize katümak mı istemiştiniz, Senyor? diye sordu ve kelebeği onun elinden alarak Emi lia'ya verdi. Benim öğretim yöntemlerimi sıkıcı bulabilirsiniz, fakat dinlemek isterseniz buy run.

Hoşlanacağımdan eminim, dedi Esteban, göz lerini Caroline'in göğüslerinin birleştiği çizgiye dikmişti. Caroline bilinçsizce eliyle yakasını ört tü. Fakat buraya geliş nedenim ders dinlemek değil. Senyorita. Esteban gülümsedi. Bugün hava çok güzel, ılık ve nem derecesi az. Belki siz ve Emilia deniz kıyısına gitmek istersiniz.
Deniz kıyısına mı, Senyor?
Emilia elindekini bırakıp hevesle babasına dön dü. Caroline söylenenleri kavramaya çalışıyordu.
Sahi mi söylüyorsunuz? diye haykırdı Emilia. Sahiden Mariposa'ya gitmemize müsaade edecek misiniz? Nefesini tuttu. Siz de bizimle gelecek misiniz?
Alas, no. Esteban'ın dudakları üzülmüş gibi kıvrıldı. Fakat Caroline onun heyecanını fark et mişti. 'Mariposa' kelimesini duyunca, Esteban'ın bu teklifi Emilia'dan bu karşılığı alabilmek için kasıtlı yaptığını tahmin etti. Okyanusu görmek istersiniz, değil mi Miss Leyton? diye sordu.
Çok değil, on beşyirmi mil. Tomas size eşlik edecek. Tabii kabul etmeniz şartıyla.
Derin bir nefes alan Caroline, kelimeleri dik

katlice seçmeye çalışarak, Emilia dışarı çıkmak tan memnun olacaksa, doğal olarak ben de ka bul ederim. Bunu düşünmeniz büyük bir incelik, Senyor, diye cevap verdi.
Esteban gülümsedi. Fakat Caroline onu ürk müş görmekten Esteban'ın zevk aldığını fark et mişti. Duygularını gizleyemediği için kendine kızdı. Bir yandan da Luis'in bu kadar yakında olduğunu öğrenmek içine su serpmişti. Onun hem bu kadar yakın, hem de bu kadar uzakta olduğu nu fark etmek içini tarifsiz bir acıyla doldurdu.
Mariposa'nm bu kadar yakın olduğunu bil miyor muydunuz, Senyorita? diye sordu Esteban.
Okyanusun çok uzakta olmadığını biliyor dum, diye cevapladı çabucak. Yatak odamın penceresinden görünüyor. Bunu kardeşinize de söylediğimi hatırlıyorum.
Ve o da size ne kadar uzaklıkta olduğunu söy lemedi mi? dedi Esteban alaylı bir tavırla.
Oh evet, söyledi, dedi Caroline.
Fakat manastırın nerede olduğunu söyleme di, dedi Esteban ısrarla. Caroline başını salla mak zorunda kaldı. Verdad? Fakat pencereniz den çan kulesi de görünüyor, Senyorita. Güven vericibir manzara olduğuna eminim.
Caroline, Esteban'ın karakterindeki bu deği şikliğin sebebini merak ediyordu. Las Estadas'a gittikleri günün akşamından sonra, şikâyet et mesine neden olabilecek hiçbir şey yapmamıştı. O kadar ki, Caroline kendisini kazanmak için rol yaptığını düşünmüştü. Bu sabah rolünden vaz

geçmiş görünüyordu.
Sanırım birkaç dakika içinde hazırlanırsınız. Tomas'a arabayı kapıya çekmesini söyleyeyim.
Teşekkür ederim.
Caroline, Emilia'nın beklenti dolu yüzüne ba kınca onu hayal kırıklığına uğratamayacağmı anladı. Fakat makyajmı tazelemek için yukarı çıktığında Don Esteban'ın güdülerini daha iyi anlamış olmayı arzu ettiğini düşünüyordu.
Pencereye gidip uzaklara baktı. Ufukta davet edici bir şekilde parlayan denizi ve az öncesine kadar onun için hiçbir şey ifade etmeyen çan ku lesini gördü.
Mariposa, Las Estedas'tan fazla farklı değildi, ama beyaz boyalı evler güneş ışınlarının etkisiy le eski ve bakımsız olarak değil de, tarihi bir de ğere sahip olarak görünüyorlardı. Ana cadde ok

yanusa bakıyor, balıkçı kayıklarının bağlı olduğu küçük liman boyunca dar bir gezinti yolu uzanıyordu. Sahil boyundaki kırmızı damlı evlerin camlarında çiçek saksıları göze çarpıyorduk Lipaana yakın bir dükkânda balık, her çeşit meyve ve sebze satüıyordu.
Tomas arabayı özenle limana park etti ve dönüp Emilia ile İspanyolca konuşmaya başladı. Emilia, Caroline'in anlamadığını görünce ona dönüp, Consuelo için alışveriş yapması gerekiyormuş. O işini yaparken bizim de bir yürüyüş yapmamızı öneriyor, dedi.
Yürüyüş yapmak mı? diye tekrarladı Caroline. Düşünceli bir şekilde, çfevrede kendisini merakla süzen yüzlere baktı. Yürüyüş ama nereye?
Tomas sabırsızlanmaya başlamıştı. Ellerini açarak hızlı hızlı konuşmaya başladı. Caroline söylediklerinin hiç değilse yarısını anlamayı ne çok istediğini düşünerek sabırla Emilia'nın açıklamasını bekledi.
Bir şey yok, dedi Emilia umursamazlıkla ve koltuğuna yaslandı. Sadece bizim kaybolmamızdan endişe ediyor. Fakat ona Mariposa'yı bildiğimi ve kaybolmayacağımızı söyledim.
Caroline içini çekti. Tomas ona yardım ister cesine bakarak yeniden konuşmaya başladı. Ca roline duyduklarının arasından plaj anlamına gelen playa kelimesini seçti, fakat devamını anlayamadı.
Tomas'ın bizim yürüyüşe çıkmamızı istediğin den emin misin, Emilia? diye sordu. Emilia du dağını sarkıtarak, Ben yalan söylemem, Senyo rita, diye soğuk bir ifadeyle cevap verdi.

Emilia, Tomas kalabalıkta gôzuên kaybolana dek% bekledi, sonra kapıyı açarak arabadan indi. Geliyor musunuz, Senyorita? diye sordu. Caroline de çaresizlikle omuzlarını silkerek küçük kızın dediğini yaptı.
Güneş yakıcıydı, ama Caroline yavaş yavaş alışmaya başlamıştı sıcağa. Çantasını omuzuna asarak Emilia'nın peşinden sahil boyunca yürüdü. Bazı meraklı bakışları üzerlerine çekiyorlardı, ama kimse yaklaşmıyordu onlara.
Caroline manastırın nerede olduğunu merak ediyordu. Hacienda'daki penceresinden görebildiğine göre yüksek bir tepede olmalıydı. Çevresine bakındı kasabaya yukardan bakan iki katlı bir binanın, duvarlarını gördü. Heyecandan boğazı kuruyarak çan kulesinin damına bakarken,

Emilia da onun bakışlarını izledi ve bilmişçe homurdandı.
Tio Vincente'nin kaldığı yer orası değil, diye açıkladı. Sonra Caroline gözlerini kaçırırken, Orası Tio Vincente'nin annesinin kaldığı manastır, Senyorita, diye ekledi.
Caroline çatlayan dudaklarını ıslatarak sordu. Peki öyleyse o nerede?
Daha uzakta, nehri geçince, diye cevapladı Emilia. Onun nerede kaldığını bilmek istersiniz, değil mi? Emilia dudağını büktü. Don Esteban böyle düşünüyor.
Dini bir okulun gri duvarlarını görmek niye ilginç olsun ki?

Bilmiyorum, Emilia omuzlarını silkti. Fakat sordunuz.
Caroline içini çekti. Merak etmiştim, hepsi bu.
Emilia ona düşünceli bir bakış fırlattı. Mari posa'nın nerede olduğunu .gerçekten bilmiyor muydunuz? diye sordu ısrarla. Tio Vincente' nin size neden söylemediğini merak ettim doğrusu.

Caroline kayıtsız görünmeye çalıştı. Sanırım benimle ilgisi olmadığı için, diye cevapladı ve liman duvarına yaslanarak durdu.
Emilia da duvara dayandı, fakat aklı başka yerdeydi.
Belki de sizi görmek istemedi, Senyorita, dedi inatçı bir tavırla. Caroline başını kaldırıp kıza baktı.
Beni nasıl görebilirdi ki? diye sordu, Emilia' nın bu konuyu kapatmasını isteyerek.
O bir mahkûm değil, "biliyorsunuz. Bazen kasabaya iner. Don Esteban bizi buraya gönderirken bunu biliyordu. Onun için gönderdi bizi.
Caroline'in sabrı taşmıştı artık. Yine bir şeyler uyduruyorsun, Emilia, dedi sertçe."Bu konuda seni uyarmıştım. Küçük kızın renginin kaçtığını görmesine rağmen kararlı bir şekilde devam etti. Uzun süredir yaşıtlarından uzak kal" dm. Normal bir çocuğun hiçbir zaman düşünmeyeceği şeyleri sabit fikir haline getirmişsin. Durakladı ve pürüzlü bir sesle bitirdi.
Senin ınü rebbiyeye ihtiyacın yok, Emilia. Kişisel ilişkileri jmlayamıyorsun. Yatılı bir okula gitmelisin sen, anneni ve babanı düşünmeye, masum bir gezmeden garip anlamlar çıkarmaya vaktinin olmayacağı bir yere. Caroline çok acımasızca davrandığını, kendi
iç güvensizliğini çocuğa yansıttığını düşünerek

büyük bir üzüntü duydu ve sözlerini geri almak
istedi. Fakat Emilia ona bu şansı vermedi. Bem
beyaz olmuş yüzünde siyah gözleri iyice büyü
müştü. Döndü ve Caroline'in, ne yaptığını anla
masına fırsat vermeden koşmaya başladı. Cadde
yi geçip, kuruyan çamaşırların arkasında kayboldu.
Bu o kadar çabuk olmuştu ki, Caroline bir an
ne yapacağını bilemedi. Kendim toplayıp o tara
fa koştuğunda küçük kızdan hiçbir eser yoktu.
Onun bu sessiz heyecanını açık bir merakla iz*
leyenler vardı yalnızca. 'Keşke dillerini bilsey
dim,1 dedi kendini suçlayarak ve hızla caddede
ilerlemeye başladı. Emilia'nın fikrini değiştirip
geri döneceğini umuyordu.
Limana doğru yürürken sıcaklığından hoşlan
dığı güneş, şimdi onu acımasızca yakıyor, ter
içinde bırakıyordu. Bir süre sonra iyice yoruldu,
adımları elinde olmadan yavaşladı. Güneşin kuv
vetli ışınları onu her taraftan kuşatmış gibiydi.
Senyorita?

Duyduğu ses çok uzaktan gelmişti sanki, ışık
dalgalan tarafından taşınmış gibiydi titreşimle
ri. Gözlerini kırpıştırarak bakındı, fakat görebil
diği tek şey, güneş altındaki 'beyaz badanalı du
varlardı. Havada toz, sıcak ve yıkanmamış insan
kokusu vardı. Birbirine açılan dar sokaklardan
birindeydi. Caroline limandan ne kadar uzaklaş
tığını düşününce birden paniğe kapıldı.
Senyorita!
Çağnyı yeniden duyunca sıçradı. Bacakları ona

uymuyorlardı artık. Bu zayıf haliyle koşup ka çabileceğinden kuşkuluydu, ama deneyecekti. El leriyle gözlerine gölge yaparak baktı, şaşırarak yaşlı bir adam gördü. Siyahlar giyinmiş, şapkalı bir adamdı bu.
Puedo ayudar usted, Senyorita? Se ha perdi do?
Caroline onun ne dediğini anlamıyordu, fakat adamın davranışının kibar ve dostça olduğunu sezince farkında olmadan tuttuğu nefesini bırak tı. Korkanm İspanyolca bilmiyorum, dedi ce saretsizce. Fakat adam anlamış gibi başıyla o nayladı.
Inglesa, dedi ve Caroline anladı onu. Se ha peridido!

Küçük bir kızı arıyorum, dedi Caroline. U na nina, Seriyor. Eliyle Emilia'nm boyunu işa ret etti. Kaçtı.
Una nina, Senyora? Su hija?
Caroline gözlerini kırpıştırdı. 'Hija'nm ne ol duğunu anlamıştı, adam küçük kızın kendi kızı olup olmadığını soruyordu. Her şeyi iyice karış tırmamak için başıyla onayladı.
Küçük bir kız, diye tekrarladı. Emilia. Emi lia de Montejo!
Hah, Montejo? diye yanküadı adam, bu ismi tanıyordu anlaşılan. Emilia de Montejo? Venga!
Adam kendisiyle gelmesini işaret ederek kemik li parmaklarıyla Caroline'in bileğini tuttu. Caro line bir an, karşı evin kapısında duran kadından yardım göremeyeceğini düşündü. Ama yaşlı a

damla o da başa çıkabilirdi istese. Çelişkili duy gular arasında bocalıyordu. Belki adam kaybol duğunu anlamış yardım etmeye çalışıyor, belki de bu zayıf görünüşüyle onu bir tuzağa sürük lüyordu. Luis'in kaçırüma tehdidinin varlığına ilişkin sözleri aklından çıkmıyor, Emilia'nm ka çırılmış olabileceği düşüncesiyle dehşete kapılı yordu.

Yaşlı adam Montejo ismine saygı gösterir gibi görünüyordu. Belki de zararsız biriydi. Ayrıca başka ne yapabilirdi ki Caroline? Limana Emilia olmadan dönemezdi, Tomas'dan yardım istemesi de mümkün değildi.

Başını sallayarak, yaşlı adamın onu sürükle mesine izin verdi. Bu sırada ayağını bir taşa çar pıp incitmişti, sıcaktan bunalmıştı ve ölesiye yorgundu. Ne yana gittiklerini güçlükle fark ediyor, içinden bir ses dikkatli olmasını söylese de, bütün gücünün tükendiğini ve beyninin uyuş tuğunu hissediyordu.

Köşeyi döner dönmez bir hava akımının içine düştüler. Caroline hayretle sahil yoluna çıktık larını ve önlerinde nehri geçmek için dar bir köprü bulunduğunu gördü. Geri dönmek ve Emi lia'yı aramak istediğini söylemek için ağzını aç

• W I I •• •• •• •• • I I

tığı sırada, iki kişinin köprünün üzerinden ken dilerine doğru gelmekte olduğunu fark etti. Bun lardan biri çocuktu!

Caroline durumu birdenbire kavradı. Kendisi ne yardım eden adam bir rahipti ve nehrin kar

şı kıyısındaki manastırda Luis'ie birlikte yaşı
yordu. Adını söyleyince onu tanımıştı. Köprünün
üzerindekilere daha dikkatli bakınca, kalbi ye
rinden oynadı. Emilia'nın elinden tutan Luis'di.
Luis, Emilia'yı ona getiriyordu. Yanındaki yaşlı
rahip sevinçle ellerini ovuşturdu.

Alli esta su hi ja, Senyora!
Caroline, Emilia'nın annesi olmadığını açıkla
maya çalışabilirdi, fakat bunu yapamayacak ka
dar şaşkındı. Luis'ie küçük kızın yaklaşmasını
izliyordu. Duyduğu tepkiden hasta gibiydi ve gev
şeyince de halsiz düşmüştü. Fakat Luis'e karşı
duygularının yeniden uyandığım ve bu kez ay
rılmanın çok daha güç olacağını hissetmesi, hep
sini silip, yok etmişti.
Yaşlı adam Luis'i sıcak bir tavırla selamladı ve
Caroline'le karşılaşmasını el kol hareketleriyle
kendi dilinde anlatmaya başladı. Luis'in cevabı
kısa ve kabaydı. Yaşlı adama cevap verirken Ca
roline'e yönelttiği bakışlarından onu kınadığı
açıkça anlaşılıyordu. Caroline içi ezilerek Luis'
in bütün bu olanlardan kendisini suçlu buldu
ğunu düşündü.
Emilia, Luis'in elinden tutmuştu. Gözlerini Ca
roline'den kaçırıyor, yüzünde hâlâ isyankâr bir
ifade taşıyordu. Caroline, çocuğu manastırda
karşısında görünce Luis'in ne düşündüğünü me
rak etti. Onun yerinde olsa kendisi de kızardı. En
azından küçük kız uzun bir süre, koşmuş olma
lıydı. Fakat yine de, kendisi şaşkın bir şekilde

dolaşırken, Emilia en azından nereye gideceğini biliyordu.
Yaşlı rahip söyleyecek bir şeyi kalmayınca, Adios, diyerek yanlarından ayrıldı. Caroline ona teşekkür etmeyi başarmış, ama o yalnızca onaylamaz bir tavırla Emilia'ya bakıp, yaramazlığından dolayı onu suçlarcasına işaret parmağını sallamakla yetinmişti.
Luis ve yeğeniyle yalnız kalan Caroline bitkindi. Çıkacağından emin olduğu tartışmayı yürütecek halde değildi. Luis'i yeniden görmekten duyduğu heyecan, onun soğuk ve eleştirici tavrı karşısında kaybolmuştu. Luis'in kendisine öfkelendiğini düşünmek ona acı veriyordu ve kendini savunamayacak kadar da güçsüzdü.
Peder Enriques seni bulduğunda kaybolmuş olduğunu söyledi, dedi Luis sonunda. Dios gracias, buldu seni. Yıkılmak üzereymiş gibi görünüyorsun. Nasıl oldu da Emilia ile birbirinizden ayrıldınız?
Caroline karşı çıkmak üzere ağzını açtı, ama Emilia'nın yüzündeki meraklı ifadeyi görünce hemen sustu. Anlaşılan amcasına gerçeği söylememişti ve şimdi dudaklarının düşmanca sıkarak Caroline'in açıklamalarını bekliyordu.
Caroline bu konuyu yeniden açamayacak ka dar yorgundu. 'Ayrıca ne fark eder ki?', diye dü şündü. Emilia kaybolmuş, şimdi de bulunmuştu.
Emilia ile birlikte yürüyorduk, dedi yavaşça. Çok kalabalıktı ve birbirimizi kaybettik. Onu aramak zorunda kaldım.
Luis'in gri gözleri kısıldı, uzun kirpikleri n3 düşündüğünün anlaşılmasına fırsat vermiyordu.

Yine de bakışlarından ve dudaklarının kenarın daki ifadeden ona inanmadığı belli oluyordu. Caroline'in yüreği, genç adamın onu bağışla ması, kendisine yakınlık göstermesi için istekle çarpıyordu,
Tomas nerede? diye sordu Luis. Emilia suç lanmaktan kurtulmanın verdiği rahatlıkla başını arkaya attı. Arabayı çarşıya park etti, dedi Caroline'e gülümseyerek. Miss Leyton ve ben ara bada kalmak istemedik, yürüyüşe çıktık. Onun dediği gibi, diye ekledi. Sesi zayıf çıkmıştı.
Luis dudaklarını bükerek, Tabii. Şimdi lima na geri dönelim ve ona kaybolmadığınızı söyle yelim, dedi.
Emilia istekli bir şekilde başını salladı, Caro line de yaslandığı duvardan ayrılıp toparlandı. Limana kadar yürüyecek gücü olup olmadığını bilmiyordu, ama bunu yapmaya mecburdu... Luis'in elinden kurtulan Emilia önlerinden yü rümeye ve ara sıra durup onların yetişmesini beklemeye başladı.
Luis hatırladığından daha uzun, daha yabancı görünüyordu, ama Caroline'in duygularını yine eskisi gibi aynı ölçüde altüst ediyordu.
Sana inanmadığımı anlamışsmdır, dedi Luis. Sesi bozuktu. Kolay kolay birbirinizden ayrıla mazsınız. Ayrıca Tomas sizi arabadan çıkarma rnak için emir almıştır.
Caroline yutkundu. Bunu nereden biliyor sun?
Luis sabırsızca başını salladı. Emilia hacien da dan çıktığında hep böyle olur, Tomas ya da

içimizden biri Emilia'nın yanında olmadıkça. Ama ben onunJaydım, diye kendisini işaret etti Caroline, gergin bir sesle. Fakat Luis onu bir el hareketiyle susturdu.

Sen bekçilik yapamazsın, dedi Luis. Sesinde küçük gören bir ifade vardı. Sen kendini bile kor uyamıyorsun.
Caroline almmışcasma baktı ona. Herkes kay bolabilir.
Dilini bile bilmediği yabancı bir kasabada değil herhalde. Yumruklarını sıktı. Eğer Enriques seni bulmasaydı neler olabileceğini biliyor musun?
Caroline biliyordu, ama itiraf etmedi. Ben kendimi idare edebilirim! diye sertçe karşılık verdi. Sadece...
Sadece... hiçbir şey! dedi Luis dişlerinin ara sından. Bitmişsin. Eğer biri sana yaklaşmayı aklına koysaydı yapacak hiçbir şeyin yoktu. Hiç değilse bu gerçeği kabul et. Dios mio, Emilia manastıra gelip, seni kaybettiğini söyleyince ölüp ölüp dirildim.
Emilia beni kaybetmedi! diye karşılık verdi Caroline. Sinirlenmişti. Ayrıca benim için endişe duyabileceğine de inanamıyorum.
inanamıyor musun? diye sordu Luis. Ya sana manastırı izinsiz terk ettiğimi söylersem?

Caroline'in dudakları aralandı. Oh, Luis! Özür dilerim. Fakat lütfen bana kızma. Buna dayana bileceğimi sanmıyorum.
Caroline onun derin bir nefes aldığını, sonra

da titrek bir şekilde bıraktığını duydu. Fakat konuştuğunda sesi alçak ve sıkıntılıydı. Mariposa'ya neden geldin? diye sordu. Bana neden böyle işkence ediyorsun? Senin Esteban'ın evinde olduğunu bilerek burada yaşamanın benim için ne kadar zor olduğunu biliyor musun?
Caroline döndü ve duyduklarına inanamayarak baktı ona. Fakat... ya inancın...
Oh, evet, inancım, diye tekrarladı Luis sertçe. En önemlisi o, değil mi? Maalesef o inancı kardeşim için beslemiyorum!
Caroline içini çekti. Esteban senin nerede olduğunu açıkladı bana. Bu gezme de onun fik riydi.
Yapar, dedi Luis vahşice. insanları yönetmekten pek hoşlanır. Senin hacienda'da değil de başka bir yerde olman için neler vermezdim. Çünkü ona hiç güvenmiyorum.
Caroline kaşlarını çattı. Emilia'nın duyamayacağından emin olduktan sonra da, Ne demek istiyorsun, neden güvenmiyorsun ona? diye sordu.

Seni buraya getirmek için ileri sürdüğü nedenlere inanmıyorum.
Fakat beni Senyora Garcia aldı işe...
Sahi mi? Luis'in sesinden inanmadığı anlaşılıyordu. Acaba?
Ne demek istiyorsun?
Caroline, dedi Luis, boğuk bir sesle. Caroline dizlerinin kesildiğini hissetti. Esteban sözümona bir yıldır mürebbiye arıyor. Senin katıldığın mülakatlar ingiltere ve Amerika'da de

falarca yapıldı.
Fakat... Caroline'in kafası karışmıştı. San
dım ki...
Seninle Senyora Garcia konuşmuş olabilir,
fakat aslında karar verecek olan Esteban' dı.
Kaşlarını çattı. Bu mülakatta dikkatini çeken
bir şey oldu mu, mesela fotoğraf filan istediler
mi senden?
Hayır. Caroline hatırlamaya çalıştı. Aslında
Senyora Garcia vize için fotoğraf istemişti, fa
kat sonra...
Onlara ihtiyacın olmadı, değil mi?
Hayır.
Peki ne oldu onlara?
Bilmiyorum. Sanırım Senyora Garcia'da kal dı.
Luis başını salladı. Esteban'a gönderildi onlar.
Nereden biliyorsun?
Öyle olmalı. Luis derin bir soluk aldı. Se
nin bu kadar güzel olman bir tesadüf değildi.
Caroline çaresiz bir hareket yaptı. Fakat be
nim neye benzediğimden ona ne?
Sanırım bunun cevabını biliyorsun. *
Caroline titredi. Bu çok saçma!
Öyle mi? Luis düşünceli bir şekilde denize
baktı. Keşke ben de bu kadar emin olabilsem.

Caroline, Luis'in koluna dokundu, ama genç adamın karamsar bakışlarını görünce hemen elini çekti. Luis, neden San Luis'e dönmüyorsun? Neden başka bir iş bulamayasın? Esteban sana arazide bir iş verebilir.

Luis... lütfen...
Yapamam. diye karşüık verdi Luis. Anlamıyorsun ve benim de sana her şeyi açıklamaya vaktim yok.
Bu zamanı yarat, dedi Caroline, çabuk çabuk.
Çarşıya gelmişlerdi. Tomas, Bugatti'nin yanında dikiliyordu. Luis, konuş benimle, lütfen konuş. Konuşmalısın, konuşmalısın!
Yapamam, diye tekrarladı Luis sertçe. Emilia gelip amcasının elinden tutunca Caroline'nin omuzları çaresizlikle düştü.
Tomas'm bize kızmasına müsaade etmeyeceksin değil mi Tio Vinceııte? dedi küçük kız. Luis eğilip baktı ona. Tomas neden kızsın sana, pe quena? diye sordu kuru bir sesle. Tabii onun sözünden dışarı çıkmadıysan. Yoksa bunu yaptın mı Emilia? Miss Leyton'u tehlikeye attın mı?
Emilia'nın omuzları düştü. Miss Leyton, Tomas'm ne dediğini duydu, dedi asık bir suratla.
Luis, Miss Leyton dilimizi anlamaz Emilia, diye hatırlattı ona, arabaya çıkmasına yardım ederken. Bu sırada Tomas'la kendi dilinde konu şuyordu.
Tomas onları görünce o kadar rahatlamıştı ki, coşkuyla Luis'in elini sıkıyor, anlaşılmaz bir şey ler mırıldanarak ona teşekkür ediyordu. Luis, Caroline'e döndü. Resmi bir tavırla veda eder ken sesi garip bir şekilde kalınlaşmıştı.
Kendinize iyi bakın, Senyorita. Sen de Emi lia. Bu gibi durumlarda Miss Leyton'a iyi bakma nı istiyorum. Eğer buna söz verirsen, ben de se ni affederim.

Emilia'nın soluk yüzündeki mahzun ifade kay boldu, kollarını Luis'in boynuna dolayarak, Te amo, diye fısıldadı. Caroline, Emilia'nın omzun dan Luis'in de çocuğun sözlerini tekrarladığını gördü.
Tomas, Don Esteban'a bir şey söylemeyecek, dedi Luis. Emilia'yı koltuğuna sıkıca yerleştirdi. Esteban'ın bunları öğrenmesi gerekmez, ayrıca Emilia'ya bugün bu kadar heyecan yeter.

Caroline ondan ayrılıyor olduğunu düşüneme yecek kadar hissizleşmişti. Sadece başını salla yabildi. Luis de onu başıyla selamlayarak çekil di. Vaya con Dios!
Araba ilerlerken Caroline başını önüne eğdi, fakat Emilia dönüp amcası gözden kayboluncaya kadar el salladı. Sonra koltuğuna gömülüp mü rebbiyesine merakla baktı.
Tio Vincente'yi gördüğünüze sevinmediniz mi? diye sordu. Size nerede olduğunu bildiği mi söylemiştim.
Evet. Caroline ne söyleyeceğini bilemiyordu. Fakat kaçmamalıydın.
Pekala... Emilia omuzlarını kayıtsızca silkti, Bana çok kötü davranmıştınız, sizi korkutmak istedim.
Ve amacına ulaştın, diye karşılık verdi Ca roline. Neyse, şimdi bunu unutalım. Babana da zevkli bir gezi yaptığımızı, kimseye rastlamadı ğımızı söyleyelim.
Emilia başını eğdi. Tio Vincente sizden hoşla

nıyor, değil mi? diye sordu ısrarla. Caroline tır naklarını avuçlarına geçirdi. Sizin nerede oldu ğunuzu bilmediğimi söyleyince gerçekten çok üzüldü.

Emilia, kes artık! Caroline'in sinirleri iyice bozulmuş, bağırma noktasma gelmişti. Konuyu kapatalım. Amcanı bir daha hiç görmek istemiyorum. Emilia'nın bakışından ona inanmadığı belliydi. Caroline onu suçlayamayacağını düşündü. Kendisinin çok kötü göründüğünü biliyordu. Özellikle Luis'in söylediklerinden sonra, Esteban' ın bir terslik olduğundan kuşkulanmaması gerekiyordu. Ardından eve dönmesinin en iyisi olduğunu düşündü çaresizlikle. Umut etmeye devam etmek aptallıktı, Luis, Mariposa'da kaldıkça, düşlerinin gerçekleşmesi de uzak bir ihtimal halini alıyordu. En iyisi, bir ayı dolunca bırakıp gitmek, onunla bir daha karşılaşma şansını tümüyle ortadan kaldırmaktı.
Esteban'ın onu bırakmayabileceği ihtimalini düşünmek bile istemedi. 'Beni nasıl durdurabilir ki?' diye şprdu kendi kendine. Özgür bir kadındı ve îngüiz vatandaşıydı. Esteban'ın ona baskı yapması hoşgörülemezdi.
Hacienda'ya döndüğünde hemen kütüphaneye gitti. Emilia, babasına ve Dona isabel'e gezilerini anlatıyordu. Kütüphaneye" girip kapalı bıraktığı kelebeği aramaya başladı.

Uzun süre aramasına gerek kalmadan, üstün de bir delik açılıp havası kaçırılmış plastiği bul

du. Kelebek ölmüştü. Son yaşama savaşında ka
natları dağılmıştı.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Kelebeğin ölümünün onu bu derece üzmesi ap
talcaydı, ama üzülmüştü işte. Kelebeği bulduk
tan sonra aşağı inip Esteban'ı görmeye cesaret
edemeyerek odasına çıkmış, yüzünü yıkayıp saçı
nı taradıktan sonra bile yaşadığı şoktan kurtu
lamamıştı.

Luis'i görmek başlı başına büyük bir acıydı,
ama kelebeğin ölümünden sorumlu olduğunu da
bir türlü unutamıyordu. ölüm şekli onu daha da
çok üzüyordu. Kaza sonucu çiğneme filan değil
di bu, büyük bir soğukkanlılıkla havasız bırakıl
mış, çırpma çırpma ölmesine göz yumulmuştu.
Bu kurnazca düşünülmüş bir işkenceydi.

Solgun yüzünü aynada hoşnutsuzlukla inceler
ken, yanılmış olabileceğini de düşündü. Belki
Esteban'ın bu olayla ilgisi yoktu, belki de plastik
te bir delik vardı. Fakat bu ihtimallerin hiçbiri
onu rahatlatmadı, öğle yemeğine indiğinde ken
dini hasta ve huzursuz hissediyordu. Biraz da
ürkmüştü.

Fakat Esteban, sanki sabah hiçbir şey olma
mışçasına düşünceli ve nazikti. Caroline'in otur
masına yardım edip ona buzlu bir meyva suyu
ikram etti. öylesine bir güler yüzlülükle geziden
söz etmeye başladı ki, Caroline kendini savunma
sız hissetti.

Emilia plaja gitmeye vakit bulamadığınızı

söyledi, Senyorita, dedi. Caroline, Emilia'nın suç ortaklığını anlatan bakışlarını gördü. Fakat Ma riposa nm çarşısını ve limanı gördünüz. Belki de pla)a başka bir gün gidersiniz.
Belki, diye onayladı onu Caroline. Fakat sa nırım Emilia gezilerden çok, derslerden faydala nıyor. Eminim siz de onun üstün nitelikler ka zanmasını istersiniz.
Esteban yağlı dudaklarıyla gülümsedi. Sizin çalışmanızdan hepimizin memnun olduğunu bi lin, Senyorita, dedi. Kızımın derslerden bu ka dar hoşlandığını hiç görmemiştim.
Çok naziksiniz, dedi Caroline, ölgün bir gü lümsemeyle. Fakat konuşma istediği yönde git miyordu. Emilia resmi bir eğitimden daha çok yararlanır diye düşünüyorum, Senyor.
Esteban başmı salladı. Emilia sizin gibi üni versiteye gitmeyecek,' Senyorita, dedi hoş bir tavırla. Bu nedenle, resmi bir eğitime ihtiyacı yok. Kızınızın ne kadar yalnız olduğunun farkın da mısınız Senyor? Yaşıtı oyun arkadaşları yok. Okula giderse en azından kendi yaşında arkadaş lar edinir.
Esteban şarap kadehini inceleyerek, Ama bu çok eğlenceli, Senyorita, dedi gülerek. Duyan da sizin işten ayrılmak istediğinizi sanır. Emilia' nın eğitim biçiminden çok memnunum. Fakat o nun yaşıtlarından uzak olması sizi çok üzüyorsa, başka bir çare bulabilirim.
Sahi mi? Caroline'in sesi ölgündü.
Tabii, dedi Esteban, kaşlarını çatarak. Cal

veiro'ların büyük kızı evli ve Las Estadas'a bir kaç mil mesafede oturuyor. Emilia'nın yaşıtı iki de çocuğu var. Eğer itirazınız yoksa onları da derse çağırırım, dersten sonra eve gitmeden önce bir likte oynarlar.
Caroline kendini hiç iyi hissetmiyordu. Ben... benim bir itirazım yok, Senyor. Eğer sizin istedi ğiniz buysa...

Benim istediğim' bu, Senyorita, dedi Esteban, kararlı bir sesle. Caroline'in söyleyebileceği bir şey yoktu artık.

Esteban sözüne sadıktı. Hafta başmda Victor ve Juanita Alvarez de, Caroline'in sabah derslerine katılmaya başladılar ve Caroline onları Emilia'nın seviyesine çıkarmak için gösterdiği çabadan dolayı kendi sorunlarını unuttu. Victor, Emi lia'dan büyüktü. Ama Emilia'nm dil öğrenme yeteneği onda yoktu. Juanita, Emilia ile aynı yaştaydı, ama o da okuma ve yazmada oldukça geriydi. Caroline, en basit aritmetik problemlerini öğretmek için bile saatler harcıyordu. Caroline yine de onların derslere katılışının Emilia için iyi olduğuna inanıyordu. Emilia üstün yetenekli olduğu için Juanita'ya ders verirken Caroline'e yardım ediyor, bu da onun kendine olan güvenini artırıyordu. Başlangıçta Victoria iyi geçine miyorlardı, ama sonra birbirlerine alışmışlardı.
Mariposa'ya gezmeye bir daha gidilmemişti. Ama bir akşam Esteban, Caroline'e ertesi sabah kendisiyle bir gezintiye çıkmak isteyip istemeyeceğini sordu. At

sırtında değil, diye açıkladı. Caroline reddetmek için bir sebep bulmaya çalışırken de ilave ettir Atları sevmem, araziyi üstü açık bir arabayla gezeceğiz. • Fakat... çocuklar... diye başladı Caroline. Dersleri ne olacak?

Ders başlamadan önce dönmüş olacağız, diye cevapladı Esteban kısaca. Caroline kabul et menin, itiraz etmekten daha kolay olacağını düşündü.

Ertesi sabah Caroline gezintiyi kabul ettiğinden dolayı pişmanlık içindeydi. Luis'ie gezdiği yerlere Esteban'la gitmek hiç de çekici gelmiyordu. Benito ahırda Caroline'e kuşkulu bir bakış fırlattı. Esteban'ın selamını alırken isteksiz görünüyordu. Anlaşılan Gomez gibi o da sevgisini Luis'e saklıyordu.

Nehre ulaştıklarında, Esteban arabadan inip yürümelerini önerdi. Toprak nemli olabilir, ama nasılsa çizme giymişsiniz, dedi ve inmesi için elini uzattı. Caroline onun elinden tutup indi, fakat Esteban elini bırakmamıştı. Çekmeye çalıştı, başaramayınca, Lütfen, elimi bırakın, Senyor, dedi sert bir tavırla. Esteban'ın aldırmadığını görüp, Gerçekten, yardımınız olmadan da yürüyebilirim, diye ekledi.

Bundan eminim, Senyorita, dedi Esteban. Ca roline'in direnen parmaklarını dudaklarına götürdü. Fakat size yardım etmekten hoşlanıyorum, kaçıp gitmenizi de istemiyorum.

Şu anda böyle bir ihtimal yok, öyle değil mi? dedi Caroline. Sesinin titremesinden rahatsız olmuştu. Lütfen Senyor, beni üzüyorsunuz. Elimi bırakır mısınız.

Pekala. Esteban elini bırakır bırakmaz Ca

roline ellerini deri ceketinin ceplerine soktu. Avuçlarının nemlenmiş, ensesinin terlemiş oldu ğunu hissediyordu. Fakat elinin bırakılmış olma sından duyduğu rahatlık tüm yakınmalarını unutturmuştu.
Caroline, Esteban'ın birkaç adım arkasmda, bir süre yürüdüler. Sonra Esteban durup ona döndü. Caroline geri döneceklerini söyleyeceğini sanırken, Esteban birden, Deneme sürenizin bir" kaç gün sonra tamamlanacağmı biliyorsunuz, dedi. *
Ben... farkındayım, Senyor, dedi. Kekelediği ni saklamaya çalışarak, Şey, aslmda ben de bu nu düşünüyordum. Karar vermek zorundayım.
Karar mı? diye sordu Esteban, Neye karar vermek zorundasınız, Senyorita? Tabii ki kararı ben vereceğim.
Evet, tabii. Fakat ben de karar vermeliyim. Deneme süresi iki taraf için de geçerlidir.
Ciddi olamazsınız, Senyorita, dedi Esteban.
Fakat ciddiyim. Caroline dudaklarım ıslattı. Ailemi ve memleketimi bırakıp buralara gelmek benim için büyük bir karardı, Senyor. Buraya uyum gösterip gösteremeyeceğimi denemek zo rundayım, başka çarem yoktu. Ve? Esteban cevabını bekliyordu. Ve... şey... Caroline devam edemedi. Emilia' Inn yüzü zihnine çakılmıştı. Bırakıp giderse, Esteban'ın Emilia'yı okula gönderme ihtimali doğabilirdi, ama Caroline, onun çocuğa yine eskisi gibi kötü muamele etmesini daha büyük bir ihtimal olarak görüyor ve bundan çekiniyordu.

Peki ya kararınızı kabul etmezsem? dedi Esteban birden. Benim işten ayrümamı mı istiyorsunuz, Sen yor?
Hayır. Esteban'ın bu karşüığı Caroline'in duymaktan korktuğu cevaptı. Hayır. Senin ayrılmanı istemiyorum, Caroline. Esteban'ın adını söyleyiş şekli Caroline'in tüylerini diken dîkfn etmişti. Senin temelli kalmanı istiyorum.
Caroline'in içi daraldı ve duyduklarına inana mayarak baktı Esteban'a. Afedersiniz, anlayamadım.
Ne dediğimi duydun, querida. Caroline'e doğru bir adım attı, Caroline geriledi. Senin San Luis'te kalmanı istiyorum. Emilia'nın müreb biyesi olarak değil, karım olarak!
Bunu demek istemiyorsunuz! Caroline zaman kazanmak istercesine arkasmı döndü. Fakat Es teban'ın hoşgörüsü yoktu.
Hayır, demek istediğim tamı tamına bu. Çenesini okşadı Caroline'in. Böyle durma. Sana iltifat ediyorum.
Caroline elinin temasından kurtulmak ister gibi başmı salladı. Kör bir panik zihnini bulandırmış, bir'şey düşünemez hale gelmişti. Çaresizlik içinde, zavallılığını ve hacienda'daki yalnızlığını duyuyordu iliklerinde.
Ne oldu, querida? Esteban kör değildi, Caroline'in tepkisini anlamıştı. Tabii, Luis size benim bir erkek çocuk sahibi olma kararımdan söz etmiştir. Birlikte o... teklifsiz konuşmalarınız sırasında bir gün San Luis de Merced'e sahip olma umudunda olduğunu da söylemiştir muhakkak!
Hayır! Caroline dehşete düşmüştü. Hayır, o hiç...

Fakat benim bir oğlum olmazsa arazinin kardeşime intikal edeceğini fark etmişsinizdir.
Bunu hiç düşünmedim. Caroline asabi bir hareket yaptı. Bunun benimle bir ilgisi yok.

Fakat ilgisi var. Esteban ona yaklaştı. Caroline'i omuzlarından sıkıca tuttuğu için kımıl dayamıyordu genç kız. Caroline, bana böyle bakma. Seni tehdit etmiyorum. Ayrıca, düşünmek için zamana ihtiyacın olduğunu da biliyorum. Onu kéndine çekti. Fakat uzun sürmesin. Ben sabırlı 'bir adam değilim, dünyaya ne kadar talihli olduğumu açıklamak için sabırsızlanıyorum.
Bu sözler Caroline'i kendine getirdi. Kararlı bir hareketle kendini çekti ve cesaretle Esteban' in yüzüne baktı. Yapamam, dedi. Sesinde umutsuzluk vardı. Sizinle evlenemem, Senyor. Sizi sevmiyorum. Bu sizin memleketinizde önemli olmayabilir, ama bizim için çok önemli. Derin bir nefes aldı. Şey, teklifiniz gururumu okşadı, tabii. Yalan söylemek güçtü.
Fakat korkarım reddedeceğim.
Esteban cevap vermedi. Onlar orada dikilip birbirlerine bakarken, yağmur başlamıştı. Bardaktan boşanırcasına yağıyordu. Bir anda sırılsıklam oldular. Esteban'ın saçlarından sular süzülüyordu. Kızgınlıkla arabaya baktı. Caroline'in yanından sinirli bir tavırla geçerek arabaya bindi ve dizginleri serbest bıraktı. Caroline onun ne yapmak istediğini anlaymca koşmaya başladı. Bekle! diye bağırıyor, yağmurdan kapanan göz lerini silmeye çalışarak düşe kalka koşuyordu. Esteban ona bakmadı bile. Caroline'i şaşkın bir halde ardında

bırakarak arabayı sürdü, gitti.
Araba bir anda gözden kaybolmuş, siste görünmez olmuştu. Hacienda'yı da göremiyordu Caroline.
Aşağı yukarı üç kilometre uzakta olduğunu tahmin ediyordu. İliklerine kadar ıslanan Caroline, paniğe kapılmak üzere olduğunu hissetti. Kendini bırakır ve olduğu yerde kalırsa
zatürreeden öleceğini düşündü. Umutsuzluğunun yanı sıra, duyduğu büyük öfkeyi çoğaltarak ayakta kalmaya çalıştı. Geldikleri yönde yürümeye başladı.
Birden burnuna sığırların kokusu gelince, yakında olduklarını düşünerek ürktü. Önüne çıkan hayvanları,görünce de kanının donduğunu hissetti.
Çaresizlikle etrafına baktı, arkasına saklanabileceği hiçbir şey göremedi. Ya yolunu kaybettiyse ve kendi çevresinde dönüp duruyorsa diye düşünüp, korkuyla ürperdi.
Gök gürültüsü ve şimşek sürüyü karıştırınca, Caroline dehşete kapıldı. Fırtınada sürülerin ürküp dağüarak kaçmaya başladıklarını duymuştu. Böyle bir anda, bir sürünün arasında olmak büyük bir aptallık olurdu. Ama başka bir seçeneği de yoktu. Korkusunu yenmeye çalışa
rak yoluna devam etti. Pantolonu iyice ıslanmış, çizmeleri su çekmiş, ceketinin omuzları ağırlaşmıştı.
Bir şimşek daha çakınca korku dolu bir ses çı
kardı Caroline. Ona en yakın sığırın huzursuzca kımıldandığını görünce elini ağzma kapadı. Ba
cakları titremeye başlamıştı. İçindeki bir ses bu
radan kurtulmayı başaramayacağını söylüyordu ona.
Yağmurun içinden gürültüler duyunca, önce

korkudan sesler duymaya başladığını düşündü,
ama iyice kulak verince, seslenebileceği mesafe
de birilerinin olduğunu anladı. Sürüyü ürkütme
mek için seslenmekten korktuğu için sesin gel
diği yöne doğru korkusuzca yürümeye başladı.
Sesin uzaklaştığını fark edince durdu. Acaba
yanlış yönde mi gidiyordu, yoksa duyduğu ses
ler yağmur sularının yankılanmasından mı doğ
muştu? Bu sırada şimşek çakınca gördüklerine
inanamadı. İki çalının arasına bir branda bezi
gerilmiş, yağmura karşı bir korunak yapılmıştı.
Görünürde kimse yoktu, ama çevrede birilerinin
olduğu ateşin üzerindeki kahveden belliydi. An
laşılan çobanlar burada kahvaltı ediyorlardı.
Eğilip bir fincan aldı, dibindeki telveye aldırma
dan içine sıcak kahve döktü. Sıcak kahvenin bo
ğazından aşağı kayıp midesine indiğini hissedin
ce tüyleri ürperdi.

Ola, que quiere us ted?
Sert bir erkek sesinin kendisine hitabettiğini
duyan Caroline sıçrayarak ayağa kalktı. Yağ
mur suyu saçlarının rengini koyulaştırmıştı, fa
kat adam ona baktığında kim olduğunu hemen
anlamış, ağzı komik bir şekilde açık kalmıştı.
Senyorita! diye haykırdı adam ve hemen ya
nına gelen başka bir adamla kendi dilinde ko
nuşmaya başladı. Caroline söylediklerini anlamı
"yordu, ama sığınacak bir yere ve insanlara rast
ladığı için rahatlamıştı. Adam ona döndü ve an
laması için yavaş yavaş İspanyolca konuşmaya

başladı. Que hay? A donde va usted? Donde es
ta Don Esteban?
Caroline onlara anlamadan bakıyordu. Este
ban'ın adını duyunca, onu sorduklarım tahmin
etti. Sakin bir sesle konuşmaya çalıştı. Don Es
teban... a... hacienda, dedi. Beni oraya götürür
müsünüz? Konuşurken önce kendini, sonra da
o yönde olduğunu sandığı hacienda'yı gösteriyor du.
Adamlar anlamamış gibi bakıyorlardı. Esteban*
m onunla olmayışından endişelenmiş görünüyor
lardı. Sık sık ondan yana bakarak fısıldaş
maya başladılar. Onun sözlerine inanıp inana
mayacaklarını tartışıyorlardı belki de. Caroline
hiçbir tepki göstermeden, öylece bekledi. Sonra
adamlardan biri koluna dokundu.
Venga, Senyorita, dedi, ona cesaret vermeye
çalışarak. Onu bir ata bindirip, azalmaya başlayan
yağmur altında yola çıktılr. Caroline hangi yöne
gittiklerini bilmiyor, eğer adamlar ters bir şey
yaparlarsa nasıl karşı koyacağını düşünüyordu. Ama
kendisini tanıdılarsa bir şey yapmaya cesaret
edemeyeceklerini düşündü.
Atların hacienda'nın kapısına yaklaştığını görünce
gözlerine inanamadı. Bir an artık emniyette olduğunu
düşünüp, neşelendi. Sonra durumu hatırlayınca neşesi
söndü. Kendisini reddettiği için Esteban'ın ona nasıl
davranacağını bilemiyordu.
Gomez kapıyı açtı ve şaşkınlıkla baktı ona. Birlikte
geldiği adamla konuşmaları ona da inandırıcı gelmemiş
olmalıydı. Esteban hakkında bir şeyler söylediler,
ama Caroline anlayamadı. Adımlarını güçlükle atarak

kapıya geldi.
Kapı hemen açıldı ve ilk günkü gibi Consuelo göründü kapıda. Çıkardığı hayret nidası her dilde aynıydı. Hemen yaklaşıp düşmek üzere olan Caroline'i belinden yakaladı, hizmetçilerden bi rinin de yardımıyla Caroline'i eve taşıdı.

Ondan sonra olanlar bir bulanıklık perdesi gerisinde olup bitti. Son derece bitkin olan Ca roline, odasına kadar kendisine yardım edildiği* ni, elbiselerinin çıkarıldığını ve sıcak suya girin ce donmuş çlan uzuvlarının nasıl sızladığını ha tırlıyordu sadece. Esteban'dan söz eden olmamış tı. Caroline eve döndüğünden onrnı haberi olup olmadığını merak etti. Sıcak havlulara sarılıp dinlenirken Dona îsabel geldi.
Daha iyisiniz ya? diye sordu. Hizmetçiler sizin yalnız geldiğinizi, Esteban'ın sizinle olma dığını söylediler. Onun nerede olduğunu söyler misiniz?
Caroline yutkundu. Dönmedi demek!
Ben de onu söylüyorum ya. Dona İsabel kaş larını kaldırdı. Ne oldu? Kaza filan mı oldu? Esteban yaralandı mı yoksa?
Dona isabel'in bu soğukkanlı soruları Caroli ne'in kanını dondurdu. Fakat Esteban'ın teyzesi ne davranışlarını hatırlayınca, yaşlı kadını bun dan dolayı suçlayamayacağmı düşündü. Nerede olduğunu bilmiyorum, dedi. O... o... biz aynl dık. Onun döndüğünü sanıyordum.
Ama şimdi dönmediğini biliyorsun, dedi Do

na Isabel keskin bir ifadeyle. Aranızda ne geçti? Sanırım tatsız bir şeyler oldu.
Caroline çılgınca gülmek isterdi o anda. Böy le yorumlayabilirsiniz, diye kabul etti. Sesi bo ğuktu. Bana evlenme teklif etti, Senyora.
Dona İsabel hiç şaşırmamıştı. 'Neden şaşırsın ki?' diye düşündü Caroline. Çok önceden bundan kuşkulanmıştı zaten yaşlı kadın.
Kabul etmediniz. Bu bir soru değildi. Caro line onayladı. Çok kızdı size.
Caroline içini çekti. Beni bırakıp gitti.
Dona İsabel sabırsızca söylendi. Idiota? dedi öfkeyle, ölebilirdiniz!
Caroline başını eğdi. Yani!..
Hayır. Dona lsabel ona döndü. Esteban o kadar aptal değildir. Kaşlarını çattı. Ama yok luğu endişe verici. Onu aratmalıyım.
Caroline sessizce başmı salladı.

Evet, Senyorita? dedi yaşlı kadm. San Luis' den gideceksiniz, değil mi?

Caroline başmı salladı.
En iyisi bu, dedi Dona İsabel. Esteban'ın il gisinin yine Senyorita Calveiro ya yönelmesi daha iyi olacak. Senyorita Calveiro en azmdan ondan ne bekleyebileceğini biliyor.
Esteban öğle yemeğinden önce bulunup hacien da'ya getirildi. Anlaşılan arabası çamurda devril miş, o da Caroline gibi yürümek zorunda kalmış tı. Yanlış yönde yürümesini, Caroline, onun kız

gınlığına veriyordu. İliklerine kadar ıslanmıştı.
Caroline, kütüphane kapısının aralığmdan onun
eve getirilişini ve merdivenlerden çıkarılışını seyretti.
Emilia, Consuelo'dan, doktor çağrıldığını öğ
renmiş, Esteban'ın öğle ve akşam yemeğine ka
tümaması Caroline'i rahatlatmıştı. Olanlardan
dolayı duyduğu sarsıntı geçmemişti. Emilia'nın
sorularını cevaplamak zaten yeterince yorucuy du...
Emilia'ya ayrılacağını söylemek çok zor geli
yordu. Birebirlerine çok yakın değillerse de, ara
larında bir sıcaklık oluşmuştu. Zamanlan olsa
çok iyi iki arkadaş olacaklarından emindi Caro
line. Fakat artık bunun imkânsız olduğunu ka
bul etmek zorundaydı. Sıkıntıyla, Esteban'ın verdiği
kararı öğreneceği anı beklemeye başladı.

ONUNCU BÖLÜM

Ertesi gün, öğle yemeğinde Esteban'la karşılaşacağını
sanan Caroline kendini buna hazırlamıştı, ama Esteban
ortalıkta görünmedi. Dona îsabel ise onun durumunu
konuşmaktan kaçmıyordu.

Yaşlı kadın, Sizi görmek isterse çağırtır, Sen
yorita, deyince Caroline büyük bir rahatlık duydu.
Esteban akşam yemeğinde de görünmedi. Fakat evde
Caroline'in daha önce fark etmediği bir hava vardı.
Caroline hizmetçilerin belki de ev sahibinin sağlığından
endişe duyduklarını düşündü. Fakat daha önce hiç de
böyle bir izlenim edinmemişti. Erkenden yattı. Başı
çok ağrıdığı için aspirin almıştı, onun da etkisiyle olsa
gerek, hemen uyudu.

Gece bir ara uyandı. Kendisini neyin uyandırdığını
anlayamadan saate baktı, saat biri biraz geçmişti. Üç

dört saat uyumuş olmalıydı.
Yataktan kalkıp saten sabahlığını giydi. Yeniden uyumaya çalışmadan önce, biraz okumaya karar verdi.
Koridora açılan kapıyı açıp sessizliği dinledi.
Koridorun ışıklan yanıyordu, alışılmadık bir şeydi bu. Ayaklannın ucuna basarak Dona îsabel'in odasının kapışma geldi. Belki yaşlı kadm hastaydı ve inlemesi Caroline'i uyandırmıştı. Kulağını kapıya dayayıp yaşlı kadının nefes alışında bir gariplik olup olmadığını dinledi. Kapı aniden açıldığında, az kalsm odanın içine düşecekti.
Kendini toparlayıp vakarla dikildi, yaşlı kadından özür dilemek üzere ağzını açtı. Fakat o anda, kapıyı açanın Dona îsabel olmadığını fark etti. Yaşlı kadm yatağında oturuyordu. . Luis! diye fısıldadı. Bu kez gerçekten hayal görüyor olmalıydı. Luis'in esmer yüzü heyecanla kasılmıştı. Ağzını açmasına fırsat kalmadan Dona İsabel atıldı. Her günkü saç modeli olmadan çok zavallı bir görünüşü vardı.
Ne yaptığınızı sanıyorsunuz, Senyorita? dedi kızgınlıkla. Kapımı dinlemeye nasıl cesaret edi yorsunuz? Bana başınızın ağrıdığını, erken yata cağınızı söylediniz. Ne zamandan beri konuşmalarımızı dinliyorsunuz?
Dinlemedim. Yani... dinlemiyordum. Caroline çaresizlikle Luis'e baktı, fakat o, bir yabancı gibi duruyordu orada. Dona İsabel, birisi ya da bir şey uyandırdı beni. Sizin hasta olduğunuzu sandım...

Ve öğrenmeye geldiniz? dedi yaşlı kadm kuşkuyla.
Evet. Caroline içini çekti. Size engel olduy
sam özür dilerim. Eli sinirli bir şekilde yakasına
gitti. Ben... şey, özür dilerim. Şimdi izninizle...
Caroline koridorda döndü, onların bakışlarından
kurtulmak istiyordu bir an önce. Luis arkasından,
Bekleyin, diye seslendi. Sonra daha yüksek sesle,
Caroline, kapıyı yüzüme kapama, seninle konuşmak
istiyorum, diye ekledi.
Caroline odasının kapısında durakladı. Evet?* dedi
titrek bir sesle. Sonra da siyah elbisesi için deki
Luis'e dönüp, Endişelenmene gerek yok, biliyorsun.
Konuştuklarınızı dinlemedim. Gerçekten teyzenin hasta
olabileceğini düşündüm, yoksa odamdan çıkmazdım,
diye ekledi.
Sana inanmadığımı söyledim mi? Teyzemin kapısı
rüzgârdan çarptı, belki de seni uyandıran buydu. Bunu
açıklamak istedim.
Caroline başmı salladı. Çok iyi, sorunu çözdün.
Şimdi teyzenin yanma dönüp gizli konuşmanıza
devam edebilirsin.
Gizli olan bir şey yok. Anlamıyorsun.
Hayır, anlamıyorum. Anlamak da istemiyo
rum. izin verirsen kapımı kapayacağım...
Caroline, bırak bunları! Yüz ifadesi sertleş
mişti. Bana suç işlemişim gibi davranmaya hak
kın yok. Buraya teyzemin daveti üzerine geldim.
Buraya neden geldiğini ıbilmek istemiyorum,
dedi Caroline. Çok incinmişti ve ne dediğini bi
lemeyecek kadar karmakarışıktı kafası. Sen ma
nastırına dön. Ben nasıl olsa gidiyorum. İngilte

re'ye, basit, düz bir yaşam süren insanların ol
duğu yere döneceğim.
Ve şu evli adamın olduğu yere? dedi Luis.
Caroline bütün gücünün tükendiğini hissetti, du
daklarını ısırıp başını sallayarak içeri girdi. Luis
koridorun boş olup olmadığını kontrol ettikten
sonra, genç kızın arkasından odaya girip kapıyı kapadı.
Caroline, Ne yaptığını sanıyorsun? diye hay
kırdı. Yüzündeki gergin ifadeden rahatsız ol
muştu. Luis kapıya dayanıp ellerini alnından ge çirdi.

Konuşmalıyız, dedi kabaca. Sonra gözlerini
acı çekermişcesine kapadı. Beni bpyle acımasızca
yargılamadan önce, bilmen gereken bazı şeyler var.
Seni yargılamıyorum, dedi Caroline. Sadece bu
konuların dışında kalmak istiyorum.
Doğru mu bu? diye sordu Luis ve ona baktı. Gri
gözlerinde karanlık bir ifade vardı. Caroline gözlerini
ondan kaçırdı.
Biliyorsun... tüm bunların benimle bir ilgisi yok,
dedi kelimeleri dikkatle seçerek. Bu... bu aile beni
ilgilendirmiyor.
Buna sebep kardeşim, değil mi? diye sordu Luis kabaca.
Esteban'ın sana evlenme teklif ettiği doğru değil mi?
Caroline ona baktı. Şey, evet. Fakat ben reddettim.
Bunun reddetmekle biteceğini mi sanıyorsun? diye
sordu Luis, küçümseyen bir tavırla.
Caroline dikleşti. Ne demek istediğini anlamı
yorum.
Anlıvorsun, diye soludu Luis. Oh, Caroline,
kardeşimi iyi bilirim. Şu anda hasta, ama iyileşince...

Gitmiş olacağım, dedi Caroline vakarla titreyerek. Beni korkutmaya mı çalışıyorsunuz, Senyor? Size öyle pek çabuk çabuk korkmadığımı söylemeliyim.
Luis içini çekerek başını salladı. Sürünün arasından geçerek eve doğru yürüdüğün zamanki gibi mi? diye sordu. Çok cesurca bir hareketti bu, si. Fakat insanlar sığırlar gibi değildir.
Bana ne söylemeye çalışıyorsunuz, Senyor? Vakit geç oldu ve... ve ben yorgunum. Buraya beni görmeye gelmediğinizi de biliyorum! Hiçbir şey bilmiyorsun, diye karşılık verdi Luis. Haklı olduğun bir şey var, bunları konuşmanın ne yeri, ne de zamanı. Asıl önemli olan şey burada bulunmamın nedeni.
Niye buradasın? dedi Caroline. Burada oluşunun benimle bir ilgisi yok herhalde?
Yanılıyorsun, dedi Luis. Seninle çok ilgisi var. Maalesef bu nedenle gizli tutuluyor.
Caroline'in kafası iyice karışmıştı. Neden? Luis soluğunu bıraktı. Tia İsabel çağırttı beni. Kardeşim hasta...
Yani... ölüyor mu? Caroline dehşete kapıl mıştı. Luis hemen başını olumsuz anlamda salla dı. Hayır, dedi Luis. Ateşi yükseldi, yakında iyileşir.
Öyleyöe neden?
Tia îsabel'in kastettiği, onu endişelendiren Es teban'ın akli dengesi. İlişkiniz hakkında ileri ge ri konuşuyormuş.
İ... ilişkimiz mi? Caroline'in ağzı açık kal

mıştı. Anlamıyorum.
Senin fikrini değiştireceğine inanıyormuş.
Hayır!
Evet. Tia İsabel bana haber verme gereği duy
muş. Luis buruk bir şekilde gülümsedi. Senden
çok hoşlandığı için değil, sadece Montejo ismi
nin bir kere daha bir skandala karışmasını iste
miyor.
Bir kere daha mı?
Luis başını eğdi. Bana Esteban'ın her şeyi an
lattığını söylemiştin.

Şey, evet. Yani...
Luis içini çekti. Esteban'ın annesi kendini öldürdü.
Babamızın kendisininkinden başka bütün isteklere olan
doğuştan kayıtsızlığının kurbanıydı o. Durakladı.
Annem suçluluk duydu bundan, biliyorum. Fakat o da
babamın ilgi ve cazibesine karşı herkes kadar
dayanıksızdı. Omuzlarını silkti. Gördüğün gibi Tia
İsabel, Esteban iyileştiğinde olabileceklerden endişe
ediyor. Ve ! senin bir an önce buradan gitmeni istiyor.
Ben de aynı görüşteyim.
Caroline'in dudakları titredi. Tabii o görüşte olacak,'
diye düşündü acı acı. Caroline, San Luis' de kaldıkça
onun için hem tehlike, hem de günaha teşvik edici bir
unsurdu.
Anlıyorum, dedi Caroline. Peki neye karar
verdiniz?
Yarın gideceksin, dedi Luis ifadesizce. Tomas, Las
Estadas'a götürecek seni, oradan da Me ' rida'ya
otobüse binersin. Tomas seni otobüse bindirecek,

Merida'ya gelince de Londra'ya kolayca uçak ayarlayabilirsin. Teşekkür ederim.
Caroline hislerini belli etmemeye çalıştığı halde sesi boğuk çıkmıştı. Luis fark etti bunu.

Dediğin gibi Londra'da daha mutlu olacaksın, dedi. Ailen ve... arkadaşlarınla, diye de ekledi.
Durakladı. Söyler misin, hani şu birlikte olduğun adamı yine görecek misin?
Luis'in sesi sertleşmişti. Caroline endişeyle baktı ona. Birden saatin çok geç olduğunu ve sessiz bir odada yalnız olduklarfm fark etmişti.
Andrew mu? diye karşılık verdi dikkatle. Evet, onu görebilirim. O... o ve karısı bize yakın otururlar. Andrew da babamla aynı üniversitede hocadır.
Luis'in yüz hatları donmuştu. Senin hayran olduğun tipte bir adam, dedi ve aynı tonda devam etti: Kültürlü ve seçkin bir adam, seni kendine eşit görür ve isteklerini karşüar, değil mi?
Caroline yutkundu. O... o akıllı bir adam, evet, diye kabul etti ve ekledi: Luis, bana bunları niye söylüyorsun? Benim nasıl yaşayacağımdan sana ne? Beni istemiyorsun...
Aptallık etme! Luis dişlerinin arasından söylendi ve kolundan tutarak kendine çekti Caroline'i. Caroline, genç adamın sert adalelerinin, vücudunu ezdiğini hissediyor, erkeksi kokusu ciğerlerine doluyordu. Tabii istiyorum seni, dedi
Luis. Dudakları genç kızm ipeksi saçlarma deği yordu.
Caroline'in itirazı Luis'in dudakları tarafından

susturulup, bir arzu ateşinde eritildi. Genç adam ona incelikle değil, tam bir teslimiyet isteyen aç lık ve ihtiyaçla sarılıyordu. Bir eliyle onu, sahip lenen bir şekilde tutarken, diğer eli sırtında do laşıyordu. Caroline bilinçsizce yaslandı ona. Da ha önce bir erkeği istemenin ne demek olduğunu pek bilmiyordu. Şu anda ona daha yakın ol mak istiyor ve giysilerinden kurtulup tenine do kunmak ister gibi vücudunu onunkine bastırı yordu.
Por Dios, Luis!
Dona îsabel yüzünde dehşete kapılmış bir ifa deyle kapıda duruyordu. Luis hemen döndü, ama yaşlı kadm yatışacak gibi durmuyordu. Vahşi gözlerinde hain bir parıltıyla kendilerine baktığı nı gören Caroline, onun, aklını gerçekten kaybet miş olabileceğini düşündü.
Luis yüzünde bir pişmanlık ifadesiyle ondan yana yürüdü. Caroline hàlA duygularının etkisi altında, onun, bu, olayları kontrol yeteneğine hayran oldu. Bir daha hiç yalnız kalma fırsatı bulamayacaklarını, Dona îsabel araya girmemiş olsa genç adamın kendini tutamayıp onunla se vişeceğini ve bir kez sevgilisi olduktan sonra da ona sırtını dönemeyeceğini düşünüyordu Caroli ne. Luis annesinin etkisinde olsa da, her şeyden önce bir erkekti, rahip değil. Dona îsabel'in ken disine sert bir şekilde çıkıştığını duyunca Caro line tırnaklarını avucuna geçirdi.
Tamam, tia, diye sözünü kesti Luis elini kal dırarak. Caroline'e baktı. Yüzündeki ifadeden korktuğuna uğradığını anlamıştı genç kız. Bir

an aklımı kaybettim, hepsi bu, dedi Luis dudak
larını sıkarak. Sonra döndü. Bu kadar şaşırma,
tia. Bir daha tekrarlanmayacak, dedi.
Kız gidiyor mu? Bu bir soru değil, daha çok
istekti sanki ve nedense İngilizce söylenmişti.
Luis başını salladı. Yarın, dedi düz bir ifadey
le. Tomas'm onu götürmesi için gerekeni yapar mısın?
Dona İsabel kin dolu bir ifadeyle baktı Caroli
ne'e. Yapacağım, dedi ve dönüp uzaklaştı.
Yaşlı kadm odadan çıkar çıkmaz Caroline,
Luis'e doğru yaklaşarak ellerini yalvarırcasına
uzattı, ismini fısüdadi: Luis... Fakat Luis'in yü
zü donuk ve soğuktu.
Hoşça kal, derken, sesi de görünüşü kadar
soğuktu. Teyzem haklı. Sen hepimiz için tehlikelisini
Caroline titredi. Öyle mi dedi?
Gerçek bu, dedi Luis sertçe. Adios, Senyori ta. Mucha
suerte!
Luis!
Caroline onun ismini tekrarladı yeniden, fakat
gitmişti Luis. İsmini defalarca tekrarlayarak ya
tağa kapandı, fakat üzüntüsünü hiçbir şey, hiç
kimse gideremezdi artık.
Caroline ertesi sabah kahvaltıdan önce eşyala
rını topladı. Luis gittikten sonra uyuyamamıştı,
gözleri yanıyor, başı ağrıyordu. Kapısı çalındı
ğında gergin ve huzursuzdu.
Gelen Dona İsabeldi. Her günkü gibi süslen
miş, takmış takıştırmıştı. Caroline onun haince
parıldayan gözlerine bakmamak için başmı eğdi
ve ne diyeceğini beklemeye başladı.

Bu sabah da her zamanki gibi Emilia ile ça lışacaksınız, Senyorita, diye açıkladı soğuk bir ifadeyle Dona İsabel. Caroline'in şaşkınlıkla bak tığını görünce ekledi. Gittiğinizi herkesin öğren mesini istemiyorsunuz, değil mi? Öğleden sonra, herkes uyurken gitmeniz daha iyi olmaz mı?

Hemen yola çıkamadığını öğrenmenin şokunu üstünden atan Caroline, bu planın ustaca olduğunu kabul etti.
Emilia'ya sevgilerimi iletirsiniz, değil mi Senyora? dedi. Onu böyle hayal kırıklığına uğratmak istemezdim, beni affetmesini söyleyin ona, lütfen.
Emilia sizi hemen unutacaktır, Senyorita, dedi Dona İsabel. Er ya da geç yeğenim evlenecek, Emilia da üvey annesini sevmeyi öğrenecektir.
Evet. tabii, Senyora, dedi Caroline kibarca.
Yaşlı kadının onu yalnız bırakmasını istiyor, ama o bir türlü çıkıp gitmiyordu.
Neden Luis'i baştan çıkardınız? diye sordu birden. Caroline'e suçlayıcı gözlerle bakıyordu. O kardeşi gibi değil, tam bir erkek. Fakat siz onu mahvetmeye çalıştınız.
Bu doğru değil! Caroline'in yüzü kıpkırmızı kesilmişti. Ama yine de cevap vermeyi başardı. Luis... ben... kaçınılmazdı bu. Ben sebep olmadım. Kendiliğinden oldu.
Dona İsabel homurdandı. Buna inanmamı mı bekliyorsunuz?
Evet. Caroline kendini savunmaya çalışıyor du. Siz kendiniz bir keresinde köyde bir sevgi lisi olduğunu söyleyerek suçladınız onu!

Quia! Neler saçmalıyorsunuz?
Bir gece yemekte, Esteban'a hacienda'dan çı
kan bir kadmdan söz ediyordunuz.
Hah! Aptal kız! dedi Dona İsabel, dudak bü
kerek. O zaman Luis'i suçladığıma gerçekten
inandın mı? Başmı salladı. Hayır. Beni duyuyor
musun, hayır. Öyle söyledim, çünkü Esteban be
nim buna inanmamı istiyordu. Fakat kadının
Luis için değil, Esteban için geldiğini biliyor dum!
Ana Pascale mi? diye sordu Caroline. Sesi
çok zayıf çıkmıştı.
Evet, kadının adı o, dedi Dona İsabel sertçe.
Peki sen nereden biliyorsun? Kim söyledi sana.
Esteban olamaz.
Hayır, Luis, diye cevap verdi Caroline. Peki
kim o?
Bilmiyor musun? Luis söylemedi mi?

Hayır. Başını salladı Caroline. Lütfen...
Ana Pascale annesinin kız kardeşinin kızıl*
dedi yaşlı kadın kinle.
Yani kuzeni mi? diye sordu Caroline.
Kuzeni ve Esteban'ın metresi! diye açıkladı
Dona Isabel. Ailesinin Esteban tarafından ara
zilerinden çıkarılmasını önlemeye çalışıyor.
İnanamıyorum.
Neden olmasm? Luis neden manastırda kal
maya mecbur olduğunu söylemedi mi sana? Es
teban'ın, annesini ve ailesini tehdit ettiğinden
söz etmedi mi?
Hayır. Yani her şey Esteban'a mı ait?

Fakat Dona İsabel gereğinden fazla konuştu ğunu düşünerek dönüp gitti. Caroline duydukları üzerinde düşündükçe, Luis'in ona ne kadar uzak olduğunu daha iyi anlıyordu.
Derste her zamanki havası yoktu, yalnız Emi lia'nın sorduklarına cevap veriyor, Juanita ile Victor'un derse katılmadıklarına memnun olu yordu. Üçlü bir dersi idare edemeyeceğini hisse diyordu.

Esteban öğle yemeğinde yoktu. Emilia doktorun sabah yine geldiğini söyledi. Ateşi düşmemiş, dedi kayıtsızca ve sordu: Onu görmeye gidecek misiniz, Senyorita? Onu bırakıp eve yalnız geldiğiniz için özür dileyecek misiniz?
Hayır. Caroline'in cevabı çok ani ve sert olmuştu. Baban beni bıraktı, Emilia. Eve yürümek zorunda kaldım. Arabasının devrilmesi de benim suçum değil.
Bu sırada Emilia'nın bakıcısı onu uyutmaya götürmek üzere geldi ve Caroline de rahatladı. Küçük kız giderken yanağına dokundu.
Hoşça kal, Emilia, dedi gülümsemeye çalışa rak.
Emilia'nın yüzü ciddileşti.
Hasta la vis ta, Senyorita, diye karşılık verdi.
Caroline başıyla onayladı, cevap veremeyecek kadar duygulanmıştı.
Valizleri indirilip Range Rover'a yerleştirilmişti. Direksiyona geçen Tomas sinirli gözüküyordu. Gomez onlara kapıyı açtı ve şapkasını çıkararak selamladı. Caroline'nin boğazı düğümlenmişti. Buraya ne umutlarla gelmişti. Halbuki şimdi bir yabancı gibi terk ediyordu işte!..

Köyden bir mil kadar ilerde Tomas arabayı durdurup yana çekti. Caroline'e döndü, Perdon,

Senyorita! dedi ve kapıyı açıp indi. Sonra ha yatı tehlikedeymişçesine bir koşu tutturup ağaç ların arasında kayboldu.
Caroline donup kalmıştı. Bu adama ne oluyor du? Las Estadas'a kadar araba kullanmaktan mı korkmuştu, yoksa Esteban'nm, kendisinden gizli yola çıktığını anlayıp onu cezalandırmasından mı çekinmişti. Ama Dona İsabel ona açıklamış olmalıydı durumu. Esteban kızarsa bunun acısı nı kızından ve teyzesinden çıkarırdı, Tomas sa dece emirleri yerine getiriyordu.
Bu sırada ağaçların arasindan kendisine doğru gelen birinin ayak seslerini duydu ve rahat bir nefes aldı. Neler de düşünmüştü. Tomas bir ih tiyaç molası vermiş olmalıydı, şimdi de geri dö nüyordu işte. Aptallığına gülümseyerek döndü ve döner dönmez de dudaklarındaki gülümseme dondu. Range Rover'ın kapısını açıp yanma otu ran Tomas değildi.
Ah, Senyorita! dedi gülümseyerek Esteban. Veda etmeden mi gidiyordunuz? Ne ayıp, Miss Leyton!
ON BİRİNCİ BÖLÜM
Carolin" kendini toparlamaya çalışarak, Bu... burada ne... ne yapıyorsunuz, Senyor? diye sor du. Sakin görünmeye çalışıyordu. Beni Las Es tadas'a Tomas'm götüreceğini sanıyordum. Baş ka bir yere gidiyormuş gibi görünmenin anlamı

yoktu, valizleri arabanın arkasmdaydı çünkü.
Sizin hâsta olduğunuzu sanıyordum.
Sadece soğuk algınlığı, dedi Esteban, elini önemsemeyen bir hareketle sallayarak. Ama Caroline, gözlerinin altındaki halkalardan ve renksizliğinden, onun rahatsızlığının daha ciddi olduğunu fark etti. Yola koyulalım artık, dedi Esteban ve, Otobüsü kaçırmak istemezsiniz, değil mi? diye ekledi.
Caroline onun geri döneceğini sanırken araba Las Estadas yolunda ilerlemeye başladı. Bu çok anlamsız geliyordu genç kıza. Bu adam ne yapmaya çalışıyordu acaJba? San Luis ile Las Estadas arasında kilometrelerce mesafe vardı. Yol boyunca uzanan ormanlarda kaybolan biri bir daha bulunamazdı. Kemiklerinin vahşi hayvanlara yem olacağını düşünen Caroline, soğuk soğuk terlediğini hissetti.
Ürkmüş görünüyorsunuz, Senyorita, dedi Esteban birdenbire . Benim sizi Las Estadas'a götürmemden niye endişe duyuyorsunuz? Daha önce de birlikte gitmedik mi?
Caroline dudaklarını ıslattı. Peki neden haciendа'dan itibaren binmediniz arabaya, Senyor? Dona İsabel'e beni kendinizin götüreceğinizi neden söylemediniz?

Söyledim, dedi Esteban. Caroline ona inanmamıştı. Doğru, diye ısrar etti. Öğleden sonra gitmeniz benim fikrimdi. Sabah doktorla randevum vardı ve ayrılmam mümkün değildi.

Caroline, Esteban'ın söylediklerini kavrayamıyordu.
Teyzeniz... Dona isabel biliyor muydu?
Tabii. Esteban hafifçe gülümsedi. Tia îsabel bana her şeyi söyler. Bilmiyor muydunuz?
Hayır, dedi Caroline, duyulur duyulmaz bir , sesle.
Hiç değilse gidişini Esteban'ın nereden öğrendiğini biliyordu şimdi. Acaba dün gece Luis' 1 in geldiğini de biliyor muydu?
Sizi götürmeyi ben istedim. Son tartışmamızdan sonra en azından bunu yapmak istedim. To mas'a sizi buraya getirmesini söyledim. Özür dilemek istiyordum. Bencilliğimden dolayı beni affetmenizi rica edecektim.
Caroline onun bu açıklamalarından sonra öylesine rahatlamıştı ki, söylediği her şeye inanabilirdi. Zoraki bir gülümseme ile özrünü kabul etti ve arabanın önlerine çıkan virajı biraz fazla sert alması üzerine korkuyla ellerini birbirine geçirdi.

Esteban ondan yana baktı. Şimdi kendinizi daha iyi hissediyorsunuz, değil mi Senyorita? i Esteban'ın o kadar kötü bir adam olmadığım an j lıyorsunuz, umarım.
Caroline başını salladı. Ben... sizin kötü bir adam olduğunuzu hiç düşünmedim, Senyor.
Öyle mi? diye sordu Esteban. Ses tonu kuşku doluydu. Fakat benden çok kardeşime inanmayı yeğliyorsunuz, değil mi?
Caroline alt dudağını ısırdı. Afedersiniz anla yamadım?
Luis. Luis'in anlattığı her şeye inanıyorsu nuz.
O bana hiçbir şey söylemedi, Senyor.

Öyle mi? Esteban'ın ona inanmadığı belliydi
Yani size Tia îsabel gibi annemin de biraz... ga rip olduğunu söylemedi mi?
Hayır. Caroline'in ifadesi sertleşmişti. Bana bunları neden söylesin ki? Teyzenizin de sizin ve benim kadar aklı başında.
Hımm, diyerek geçiştirdi Esteban. Caroline' in nabzı hızlı hızlı atmaya başlamıştı. Her neyse, annem biraz garipti. Tia İsabel de onun bu durumundan babamın sorumlu olduğunu ileri sürerdi hep. Babam kadınlara düşkündü, Senyorita. Bir sürü metresi vardı.
Caroline cevap vermedi. Susarsa Esteban'ın konuşmaktan yorulacağını umuyordu. Ama onun yakalamak kadar kovalamaktan da zevk aldığını öğrenmiş olmalıydı artık.
Annem ölüp Luis'in annesiyle evlendiğinde, örnek bir koca oldu. Irena ne yapıyordu bilmem ama, babamı geceleri evde tutmayı başanyordu. Bunun için hayranlık duymalıyım ona. Gülmeye başladı, ardından bir öksürük nöbetine yakalandı. Luis'e çok düşkündü tabii. Fakat babam onu pek sevmiyordu. Yoksa neden araziyi bana bıraksın dà karısının sevgili piçine bir şey bırakmasın!
Luis piç değil! Caroline daha fazla sessiz ka lamamıştı. Sizin babanız onun da babası ve arazinin yarı yarıya pay edilmemiş olması da haksızlık.
Ah, evet, dedi Esteban ondan yana bakarak.
Caroline onun gözlerini yoldan ayırmaması gerektiğini düşündü. Yol çok tehlikeliydi.
Sanırım Luis size babam öldükten sonra an nesine ne olduğunu anlatmıştır.

Caroline tereddüt etti. Bana manastıra girdi
ğini söyledi.
Evet, manastıra. Esteban dudak büktü. O
nun San Luis'de kalmasına müsaade etmeyeceği
mi biliyordu, o da kolay yolu seçti, ha?
Caroline omuzlarını silkti. Bunun benimle bir
ilgisi yok, Senyor.
Çok akıllı olduğunu sanıyordu.
Akıllı mı, Senyor? Caroline'in kafası karış mıştı.
Evet, akıllı, diye tekrarladı Esteban sertçe.
Ondan nefret ettiğimi biliyordu. Babam öldük
ten sonra onlardan kurtulmak için elimden ge
leni yapacağımı biliyorlardı. Manastıra girmek
le benim işimi bozacağını sandı. Kaba bir sesle
güldü. Caroline ürperdi. Luis'in benimle aşık
atabileceğini sandı. Fakat ailesinin geri kalanını
unutuyordu.
Ailesinin geri kalanı mı? Caroline sormadan
edememişti. Esteban başıyla onayladı.
Pascale'ler. Arazide yaşarlar. Babamın kira
cılarıydüar. Babam Luis'in annesiyle nasıl karşı
laştı sanıyorsunuz? Küçümser bir ifadeyle du
dak büktü. Bunların hepsi köylü. Kanları bizim
kiyle karışmamalıydı.
Caroline anlamaya başlıyordu. Dona isabel
Pascale'lerden söz etmişti.
Babam Luis'i okuttu tabii, diyordu Esteban
Bir köylü için oldukça zekidir.
Caroline tırnaklarını avuçlarına geçirdi, fakat
sessiz kalmayı başardı.
Babam onu California Üniversitesi'ne gönder

di, orada babama arazide yardımcı olmak için
ziraat tahsili yaptı. Eve bir sürü aşırı fikirle dön
dü. Sosyal koşulların düzeltilmesini, çalışanların
haklarına saygı gösterilmesini filan istiyordu.
Başmı salladı. Babam onu dinler göründü, hatta
bazı metodlarmı benimsedi. Ama çok şükür ki
tam o sırada felç geldi ve ondan sonra da ne ko
nuşabildi, ne de hareket edebildi. Hayatının so
nuna kadar bitkisel hayat yaşadı.
Caroline nefesini tuttu. O sizin babanızdı!

Benim babâm olmaya layık değildi. Ailemin
sahip olduğu her şeyi yıktı. Conquistadores'lerin
kanını kölelerin kanma karıştırdı ve ölmeyi hak
etti.
Caroline başmı salladı. Peki sonra? Öğren
meliydi bunu.
Daha sonra Luis hacienda'da kalıp işlere yar
dım etmeye başladı. Benden kuvvetliydi, benim
gibi atlardan filan korkmuyordu, işçiler de ona
sadıktı, annesi bunları biliyordu. Ama unuttuğu
bir şey, Luis'in aynı zamanda onurlu bir erkek
olduğuydu. Ona eğer küçük arazilerini kaybeder
lerse annesinin ailesinin sefil olacağını söyledim,
anladı. Evlerinden çıkarılırlarsa teyzesinin ve
eniştesinin yaşayamayacaklarını biliyordu.
Caroline'in dudakları titredi. Bütün bunları
bana niye anlatıyorsunuz, Senyor?
Bilmek isteyeceğinizi düşündüm, dedi Este
ban. Beiki Luis'in ardınızdan geleceği gibi ap
talca fikirleriniz vardır. Başını salladı. Luis

ailesine ihanet etmez, Senyorita, ayrıca niçin et sin, sizin gibi bir fahişe için mi?
Caroline, Esteban ona bir tokat atmışcasına ir kildi. Luis'in fikrini değiştireceğine ilişkin son umudunu da yok etmiş, üstelik daha önce Luis' in annesi için kullandığı sıfatı kullanarak ona hakaret etmişti. Şimdi kendini onun söylediği ka dar kirli hissediyordu.
Kendinizi savunmak için söyleyecek bir şeyi niz yok mu? diye sordu Esteban. Caroline, Las Estadas'a yaklaştıklarını görerek rahatlamıştı. Yolculuk bitmek üzereydi ve bir an önce bu adamdan kurtulmak istiyordu.
İngiltere'de evli bir sevgiliniz olduğu doğru değil mi yani? diye sordu Esteban ısrarla.
Caroline kasüdığmı hissetti. Bunu Esteban'a Dona isabel'in söylemiş olabileceğini düşünüp, başını dikleştirdi. Benim sevgilim yok, Senyor. Zavallı teyzeniz, onun kız kardeşi ve Senyorita Calveiro gibi değilim ben, bir takım geri zekalı macho'ların ayaklarına kapanmaktansa, okumak ve öğrenmekten doyum sağlamayı tercih ederim!
Dikkatli olun, Senyorita. Henüz İngiltere'de değilsiniz. Sizin gibi bir kadm bütün erkeklerin ilgisini çeker!
Ona bakmaktan kaçınan Caroline, başının zonkladığmı hissetti. Pervasızlığının yerini endi şe almıştı yeniden. Las Estadas'ın bakımsız cad delerinde ilerlerken 'Ne yapabilir ki bana?' diye düşündü.

Esteban'ın ana caddeden ayrılıp kasabanın dar sokaklarına girdiğini görünce endişelenmedi önce. Otobüs terminaline kestirme bir yoldan gittiklerini sandı. Las Estadas'tan Merida'ya öğleden sonra bir otobüs olduğunu biliyordu. Ayrıca Dona İsabel de bundan emin olmadan bırakmazdı onu. Birden Dona İsabel'in güvenilmez olduğunu ve Luis'in onun sabah gitmesini istediğini hatırladı, korkmaya başladı. Kaderini, kendisine hiç değer vermediğini ilan etmiş bir adamın ellerine bırakmıştı. Karakterindeki değişiklikler daha önce defalarca kanıtlanmıştı. Kelebeğin akıbetini hatırlayarak kara kara bu maceradan incinmeden kurtulup kurtulamayacağını düşündü.

Esteban, Range Rover'ı harap bir kapının önünde durdurduğunda, kalbi durmak üzereydi. Burası kesinlikle otobüs terminali değildi. Korkusunu gizlemeye çalışarak Esteban'a baktı.

Neredeyiz? diye sordu. Burası neresi, niye durduk?

Esteban gülümsedi, ama gülümsemesi gözlerine ulaşamadı. Bakışları hâlâ sert ve karanlıktı. Caroline avuçlarının ter içinde kaldığını fark etti. Bir dakika, Senyorita, dedi Esteban ve ara
badan indi. Halledilmesi gereken bir işim var, çabuk dönerim.

Caroline dizlerinin titremesine engel olamıyordu. Hava gittikçe kararıyor, yağmur geliyordu. Nerede olduklarını düşündü, ama dil bilmediği için bunu öğrenmesine imkân yoktu...

Bu sırada arkada bir araba durdu, iki adam arabadan kasalar indirmeye başladılar. Kasaları taşımak için ahşap kapılan ardına kadar açtıklarında, Caroline binayı gördü. Bunun ilk geldiğinde kaldığı otel olduğuna yemin edebilirdi. Tam o sırada sanki bunu doğrulamak istercesine, Esteban yanında Alvarez'le göründü. Bir yandan da Range Rover'ı göstererek bir şeyler anla tıyordu.
Caroline paniğe kapılmaya başladığını hissetti. Eğer Esteban, karakterini yakından tanıdığı otelciyle konuşuyorsa, kötü bir amacı var demekti, bunun ne olduğunu anlamak içinse falcı olmaya gerek yoktu. Sinirlerinin boşanmak üzere olduğunu fark eden Caroline, kendini toparlamaya çalışarak içgüdüyle arabanm sürücü koltuğuna kaydı ve Esteban'ın üzerinde bıraktığı anahtarı çevirerek arabayı çalıştırdı.

Arabanm sesini duyan Esteban ve otelci koşmaya başladılar, ama onu durdurmaları artık mümkün değildi. Gaza basan Caroline hızla u zaklaşıyordu. Otobüs terminalinin nerede oldu ğunu bilmiyordu ama şansı yaver gitti ve ana caddeye çıkar çıkmaz terminalin çok yakmında olduğunu gördü.
Esteban'ın onu takip edeceğini tahmin ediyordu Caroline, ama bunu göze almaktan başka çaresi yoktu. Bu gece nereye giderse gitsin Las Es tadas'tan ayrılan bir otobüse binip gitmek istiyordu.
Bir saat sonra Caroline, Merida otobüsünde oturuyor, yola çıkmadan önceki olayları, inanmakta güçlük

çekerek bir kez daha aklından geçiriyordu. Tahmin ettiği gibi, Esteban arkasından gelmişti. Ama bu kez de ona İngiliz oluşu yardım etmişti. Terminalde beklerken çevredeki arkeolo jik eserleri görmeye gelmiş bir grup İngiliz turisti ile karşılaşmıştı. Gerçi burada çalıştığını
söylemesi yaşlı hanımlardan bazılarının kaşlarını kuşkuyla kaldırmalarına neden olmuştu, ama gülümsemesi sempati yaratmış ve ona inanmışlardı. Turistler Merida'ya gidecekleri modern otobüse binmek üzereyken, Esteban sıcaktan bunalmış ve öfkeli bir halde terminale yetişmişti. Senyor Al varez de nefes nefese ona eşlik ediyordu. Belki de Caroline özgürlüğünü ona borçluydu. Esteban, yalnız olsaydı, Caroline'in işini izinsiz ve haber siz bırakıp gittiğini söylerken inandırıcı olabilir di, ama yanındaki terli, şişman otelciyle hiç de saygı uyandırmıyordu. Esteban'ın yaptığı çıkış lar istediği, etkiyi yapmamış, gruptaki hanımlar Caroline'in kaçmakla iyi yaptığını düşünmeye başlamışlardı. Esteban onu dava edeceğini söy leyerek, oradan uzaklaşmak zorunda kalmıştı sonunda. Caroline, adamın öfkesini birinden çı karacağından emindi.
Caroline bu kişinin Emilia olmaması için dua etti. Çocuğu en son gördüğü anı hatırlayınca Caroline'in yüreği acıyla burkuldu. 'Fakat ne ya pabilirdim ki?' diye sordu umutsuzca kendi ken dine. Bütün kozlar Esteban'ın elindeydi. Caroline ancak Esteban ve Luis'in babasını suçlayabilir di. Luis'in annesine onunla evlenecek ve ona sa

dık kal sıcak kadar değer verdiyse, neden çocuğu
na bir şey bırakmamıştı?

ON İKİNCİ BÖLÜM

Caroline istasyondan eve yürürken havada bir
sonbahar serinliği vardı. Yaz sona ermiş, bir ge
ce önceki rüzgâr çimenlerin üzerini sarı ve bakır
rengi yapraklarla kaplamıştı. Yakmcla ekim a
yıyla birlikte üniversiteler açılacaktı. Ama Caroline için
başlayan hiçbir şey yoktu.
Bir seyahat acentasında iş bulmuştu. Aslında
idealindeki iş değildi bu, ama boş öğretmenlik kadrosu
kalmamıştı, ayrıca henüz ne yapmak istediğine de tam
olarak karar vermemişti.
Nedense dört hafta önçe Meksika'dan döndüğünden
beri hiçbir şeyden zevk almaz olmuştu. Mesleğinde
ilerlemek fikri de eskisi kadar parlak gelmiyordu ona.
'Esteban bir bilse, ne çok eğlenirdi,' diye düşündü.
Caroline, kariyeri için hiçbir taviz vermeyen kız, şimdi
bir erkeğin karısı olabilmek için her şeyini vermeye hazırdı.
Luis! Onu her düşünüşünde içinde duyduğu burukluğu
yeniden duyarak, ellerini ceplerine soktu. Acaba
manastırdaki yalnız hücresinde onu hiç hatırladığı
oluyor muydu, yoksa zaman ve ayrılık Caroline'e
yapamadığını onda yapmış, kendisini unutmuş muydu?
Belki de din ona yeterince doyum sağlıyor, ya da bu
yolla teselli bu. I uy ordu. Ama Caroline'in ruhuna
yalnızca acı ve boşluk duygusu hâkimdi, üstelik bu kez
hiçbir yere kaçamayacağını da biliyordu. *
Andrew'yu yeniden görmenin de bir yararı olamamıştı
onda. Onu görünce duyduğu heyecan geçmişte kalmıştı.
Sadece eski bir arkadaştı And rew, o kadar. Caroline

ilişkilerini flörtten öteye
götürmediğine memnundu şimdi. Onun evliliğin de karşılaştığı sorunlara üzülüp yakınlaşmıştı belki de ona. Âşık olduğunu sanırken, aslında sa dece saygı ve hayranlık duyduğunu anlıyordu şimdi.
Meydanı geçerek evlerine doğru yürüdü. Ak şam olmak üzereydi, hava kararmaya başlamış tı. Uzun kış geceleri başlayacaktı, gelecekten korkmak, geçmişe pişmanlıkla bakmak için bol vakit bulacağı geceler...
Kapıyı anahtarıyla açıp içeri girdi, paltosunu asarken annesine seslendi. Ama annesinin yü zündeki ifade, Caroline'in garibine gitmişti. O turma odasının kapısını telaşla kapadığını gö rünce de rengi uçtu.
Bir ziyaretçin var, dedi annesi hemen As anda iki. Senyor Montejo ve Emilia!
Caroline tırabzana tutundu. Senyor Montejo mu dedin?
Evet öyle. içeri gelsen iyi olur. Baban ona bir içki ikram etti, ama sanırım gelip onunla konuş malısın. Durakladı. O... şey, senin işine geri dönmeni istiyor. Kabul edeceğini sanmadığımı belirtince de, belki fikrini değiştirebileceğini söy leyerek kalmak konusunda ısrar etti.
Caroline titriyordu. Bunu hiç ummuyordu. Es teban'ı terminalde bıraktığında kızgın olduğunu biliyordu, ama onu Londra'ya kadar takip edebi leceğini aklına bile getirmemişti.
O... onu görmek istemiyorum. Caroline an

nesinin yüzüne endişeyle bakıyordu. Oh, anne
onu gerçekten görmek istemiyorum.
Neden? Annesi ona sitemle baktı. Caroline,
görmen gerektiğini düşünüyorum. O kadar yol
dan gelmiş, en azından görüp konuşman gerek.
Hayır!..
Caroline, anlayışlı ol!
Ben anlayışlıyım. Caroline paniğe kapılmış
tı. Ben... ben... Meksika'dan ayrılalı dört hafta
oldu. Eğer beni işime geri almak istiyorsa, başka
bir işe girmeden bildirmeliydi bana. '
Anlaşılan kardeşi öldüğü için... diye başladı
Mrs. Leyton düşünceli bir şekilde ve devam ede
meyerek haykırdı: Caroline! Aman Tanrım! Kı
zı merdivenlerin önüne baygın yuvarlanmıştı.
Doktor çağırsam mı?

Caroline kendine gelirken yakınında bir yer
lerde annesinin sesini duydu. Ama üstüne eğilip
ona bakan ne annesi, ne de babasıydı.
Luis? Rüya görüyor olmalıydı. Luis, ne arı
yorsun burada?
Salud, pequena, diye mırıldandı Luis. Sesi
nin tonu yumuşacıktı. Elini Caroline'nin elinin
üstüne koydu. Gelişimin senin için bu kadar
sarsıcı olacağını düşünemedim. Durakladı. Şim
di gidip, daha sonra gelmemizi ister misin?
Hayır!..
Caroline'in elinde olmadan yaptığı itiraz ve
doğrulmaya çabalaması ailesinin dikkatini çek
mişti. Fakat onların sözünü asıl kesen Caroline'

in ilk defa kendisine uyan giysiler içinde gördü
ğü Emilia'ydı.
Caroline'in kendine geldiğini görünce, Senyo
rita, Senyorita! diye haykırarak sandalyesinden
fırlayıp yanlarına gelmişti. Senyorita, sizi San
Luis'e götürmeye geldik. Lütfen geleceğinizi söy
leyin, geleceğinizi söyleyin ne olur. Tio Vincente
sizin bizimle birlikte yaşamanızı çok istiyor.
Caroline gözlerine inanamayarak Emilia'"a
baktı ve ancak başını sallayabildi. Luis, Emilia'
yi yanma çekerek itirazına engel olmak için par
mağını kaldırdı.
Çok erken, diye uyardı onu. Caroline bu sı
rada bütün bu olan biteni nasıl karşıladıklarını
anlamak için anııe babasına bakıyordu. Miss
Leyton için bizi görmek oldukça şaşırtıcı oldu.
Sanırım şimdi gitmeli ve onu kendi haline bırak
malıyız, dedi Luis.
Hayır! Caroline Luis'in elini tuttu. Hayır,
lütfen... Ailesine baktı yeniden. Yani geçti, iyi
yim, gerçekten iyiyim. Merakla Luis'e bakarak
oturmaya çalıştı. Luis, lütfen niye geldiğini söyle.
Bunu biliyorsun, dedi Mrs. Leyton kuru bir
sesle. Caroline'in yattığı kanepeye yaklaşıp endi
şeyle kızına baktı. Caroline, Senyor Montejo'nun
söylediklerini sana ilettiğimde, onu görmek iste
mediğini söylemiştin. Yani şimdi fikrini değiştir
diğini mi söylemek istiyorsun?
Çok şaşırmıştı Elizabeth. Caroline'in babası
kanepeye yaklaştı. Nasılsın, sevgili kızım? Se
nin böyle bayıldığını hiç görmemiştim.

tyiyim, baba. Caroline, Luis'in eline onu hiç
bırakmayacakmış gibi sarılmıştı. Anne ve babası
çaresizlikle bakıştılar. Şey, Luis'i kastettiğini
bilmiyordum ki anne, anlıyor* musunuz?
Sanırım anladık, Caroline, diye cevap verdi
annesi. Aslında suç benim, sana açıklamalıydım.
Ama böyle tepki göstereceğini nereden bilebilir
dim?
Caroline, Luis'e bakarak başını salladı. An
nem kardeşinin öldüğünü söyledi, doğru mu?
Emilia'nın siyah gözleriyle karşılaşınca alt duda
ğını ısırdı. inanamıyorum.
Arabası kaza yaptı. Konuşan Emilia'ydı.
Las Estadas'tan dönüşte. Yol çok kaygandı ve
Senyor Alvarez kullanıyordu arabayı.
Ne? Caroline'in yanaklarında yine renk kal
mamıştı. Luis... yani...
Sanırım onları yalnız bırakmalıyız, Elizabeth.
Mr. Leyton havadaki gerilimi fark etmişti. Caro
line'in annesi toparlandı ve başını salladı.
Evet, tabii. Gidip çay yapayım, dedi ve Emi
lia'ya bakarak, Gelip bana yardım etmek ister
misin, küçük hanım? Amcan Caroline'le yalnız
konuşmak istiyor olmalı, diye ekledi.

Emilia kuşkuyla Luis'e baktı. Luis, Caroline'in
elini bırakarak kalkıp, Çok iyi bir fikir, Emilia,
dedi. Miss Leyton'la benim konuşacak özel şey
lerimiz var.
Ama gitmeyeceksin?

Babasının ölümüne kayıtsız da olsa, Emilia hâlâ güven duymaya ihtiyacı olan küçük bir ço cuktu.
Gitmeyeceğim, söz, dedi Luis yumuşak bir sesle. Teşekkür ederim, dedi Caroline'in annesi ne de. Size minnettarım.
Onların ayrılışıyla doğan sessizliği Caroline'in düzgün olmayan soluğu bozuyordu.
Esteban öldü, ha? diye fısıldadı. Hâlâ inana mıyordu. Benim yüzümden öldü...
Porqueria, tabii ki değil, ikisi de sarhoştu. Ge lenin ben değil de o olduğunu, seni aramaya gel diğini sandın değil mi?
Nereden biliyorsun bunu?
Nereden bilebilirim. Sen gittikten sonra otelde içmişler. San Luis'e ulaşabilseydi kim bilir neler yapacaktı. Emilia ve Tia îsabel öfkesinin kurbanı olacaklardı.
Kazayı nasıl öğrendin?
Olaydan birkaç dakika sonra oradaydım. Emi lia haber verdi bana.
Emilia mı?
Evet, dedi Luis. Sen ona gideceğini söyleme din ama, Benito her şeyi anlatmış. Tomas seni bırakıp kaçtıktan sonra geri dönmüş, olayı ha ber vermiş. Tabii patronun hasta yatağından kal kıp genç ingiliz hanımı izlemesi hizmetkârlar için büyük heyecan kaynağı olmuş.
Fakat, ya Emilia?
Luis içini çekti. Esteban'ın seni işten attığını sanmış, hayal gücünü bilirsin. O da korkmuştu,

ama başka nedenlerle.
Ve seni çağırttı, değil mi?
Tomas manastıra geldi.
Ve?
Dios mio, olanları işittiğim zaman neler his settiğimi bilemezsin. Çok korktum...
Bana dokunduğu için mi? diye sordu Caro line. Luis başını salladı.
Hayır. Caroline çabucak: olanları anlattı. Ka tıldığı turist grubundan söz etti. Bana çok iyi davrandılar, Londra'ya onlarla birlikte döndüm.
Tanrıya şükürler olsun! dedi Luis içtenlikle.
Annem bana... Senyor Montejo'nun kardeşi nin öldüğünü söylevince. Önce..
Beni kastettiğini sandın, değil mi?
Caroline başını eğdi. Sanırım onun için 'bayıl dım. Bütün kanımın çekildiğini sandım.
Oh, Caroline!
Luis ona yaklaştı. Hemen gelmemeliydim, de ğil mi? Sana yazıp olanları anlatmalı, kararını beklemeliydim.
Kararım mı? Caroline'in sesi titriyordu. Ne kararı?
Bizimle gelme karan. Luis'in sesi boğuktu. Sana ihtiyacımız var... Emilia'nın sana ihtiyacı var...
Ya senin? Caroline ona baktı. Senin de bana ihtiyacm var mı, Luis? Durakladı ve pervasızca ekledi: Ama benim sana ihtiyacım var...
Caroline'in sözleri, Luis'in dudaklarının arzu dolu öpüşüyle kayboldu. Genç kız bacaklarında kuvvet kalmadığını hissederek ona yaslandı. Sana ihtiyacım

var, dedi Luis arzudan kalınlaşmış bir sesle. Tann
biliyor ya, bunu daha önce hiçbir kadına söylemedim.
Caroline başmı onun boynuna yasladı. Fakat...
ya manastır?
Sanınm manastıra niye girdiğimi biliyorsun. Tia
îsabel sana söylemedi mi?
Esteban söyledi, dedi Caroline. Senin ardımdan
gelebileceğini ummamam için.
Oh, mi querida, bu her zaman mümkündü. Seni her
gördüğümde kendim için planladığım o yaşam biçimine
dönmek daha da zor geliyordu. Tomas Esteban'ın seni
Las Estadas'a götürdüğü haberini getirince, Ölümsüz
ruhumun yaptığım fedakârlığa değmeyeceğini
düşündüm.

*LuisI Caroline onun #yüzünü elleri arasına
alıp, şaşkınlıkla baktı. Yani hiç geri dönmeye
ceğini mi söylüyorsun?
Anlamadın mı?
Sormaya korkuyordum. Caroline çok heye
canlıydı, güçlükle konuşuyordu. Oh, Luis, seni
çok seviyorum!
Amada! dedi Luis. Titrediğimi hissetmiyor
musun, querida? inan bana, buraya aşkından
emin olduğum için gelmedim. O adamın... seni
yeniden kazanmış olmasından çok korkuyor
dum.
Andrew mu? Caroline yüzünü güneşe çevi
ren bir çiçek gibi kaldırdı. Oh, Luis, Andrew'yu
ben hiçbir zaman sevmedim. Bunu onunla yeni
den karşılaştığımda anladım.

Dios gracias, diye mırıldandı Luis, dudakları onunkileri ararken. Uzun ve arzu dolu bir öpüş tü bu. Benimle geliyor musun? diye sordu. Gelmemi istersen, dedi Caroline ve genç adamı boynundan öptü. Hımm, derin nemli ve tuzlu, dedi.

Ve kışkırtılmış, dedi Luis, Caroline'in par maklarını tutmaya çalışarak. Caroline, beni kışkırtma lütfen. Aileni utandırmak istemiyo rum.
Nasıl yapacaksın bunu? diyerek ısrar etti Caroline. Luis'in elini dudaklarına yaklaştırdı ve dilini avucuna değdirdi. Luis istekle mırüdanarak eğildi, dudakları avucunun yerini aldı. Caroline elini genç adamın vücudunda gezdirirken onun ellerinin de bacaklarında dolaş tığını hissediyordu.
Te deseo, diye mırıldandı Luis. Seni istiyorum, querida. Fakat böyle, burada, değil. Beni seviyor musun?
Seni sevmek mi? Oh, pequena, sevmek sözcüğü senin için duyduklarımı anlatmaya yetmez. Sana hayranım, sana tapıyorum. Ve evet, seni düşünemeyeceğin kadar çok seviyorum.
Caroline düşünceli bir şekilde sordu. Ya Dona isabel?
Dona isabel mi? Luis duygularını kontrol altına almaya çalışıyordu. O artık San Luis'den ayrıldı. Esteban gömüldükten birkaç gün sonra Senyora Calveiro'nun bir arkadaşı ile kalmak üzere gitti. ispanya'ya dönmeyi planlıyor. ispanya'ya mı?

Ben de şaşırdım. Ama hatırlarsın, Dona isa bel, Esteban'ın teyzesiydi. O da öldükten sonra hacienda ile hiç bağı kalmadı.
Caroline duyduklarını iyice anlamaya çalışı yordu. Yani orada sadece üçümüz olacağız?
Başlangıç olarak, dedi Luis. Caroline'in ya nakları al al oldu. Tabii Emilia'nın bizimle kal masına itiraz etmezsen, diye de ekledi.
itiraz etmek mi? Caroline yutkundu. Nasıl itiraz edebilirim? Neler çekti çocuk!
Luis tereddütle sordu. Esteban'ın ölümünü mü kastediyorsun?*
Babasının ölümünü, evet.
Esteban onun babası değildi, dedi Luis. Ca roline ürperdi.
Fakat sen bana dedin ki...
Ben sana Emilia'nın babası olmadığımı söy ledim, ama babası Esteban'dır demedim.

Peki kimdi öyleyse?
Juana'nın mutsuz olduğu bir dönemde haci enda'yı ziyaret eden arkadaşlarımdan biri, maa lesef, dedi Luis.
Esteban biliyor mu bunu?
Hayır. Benim olabileceğimden kuşkulanıyor, ama bir yandan da içten içe onun kendi kızı ol duğuna inanıyordu sanırım.
Fakat... Emilia...
Gerçeği biliyor. Ya da en azından, şimdilik bilmesi gerektiği kadarını biliyor.

Caroline içini çekti. Senin kızın olmayı ne çok istiyordu.
Eğer bizimle yaşamasma izin verirsen, olacak, çocuklarımızın ablası olur, ne dersin?
Nasıl istersen, diye fısıldadı Caroline. Kapı açılıp Emilia içeri girdiğinde, Luis onu öpmek için eğilmişti.
Tio Vincente! Senyorita... Oh... Sonra bilmiş bir tavırla ekledi:
Tio Vincent ile evleniyoruz sonunda!
Eğer beni alırsa, dedi Caroline ve küçük kıza sarüdı.
Üç äy sonra Caroline, Mariposa'dan eve dön düğünde kocasını her zamanki gibi çalışırken buldu. Esteban'ın boş çalışma masası şimdi kâ ğıtlar ve dosyalarla doluydu. Caroline'in geldiği ni görünce Luis ayağa kalktı ve ellerini onun omuzlarına koydu. Yaşlı Rivera ne dedi, söyle. Kuşkuların doğru çıktı mı? Nombre de Dios! Ha di beni merak ettirme. Bu sabah hiç çalışamadım, aklım hep sendeydi. Aslında seninle gelmeme müsaade etmeliydin.
Baba olacağını duymak için mi? Luis'in gri gözleri kısıldı.
Demek doğru?

Öyle görünüyor, dedi Caroline.
Dios! Luis ona baktı. Daha dikkatli olmalıy dım.
Neden? Dikkatli olmanı istemedim. Bebeğimi zi istiyorum Luis. Birçok bebeğimiz olsun istiyorum.

Luis, Caroline'in ellerini tuttu. Ciddi ol lütfen
Caroline, daha balayma bile gitmedik.
Daha sonra gidebiliriz. Annemle babam bizi
ziyarete gelmek istiyorlardı, bebeğe onlar bakar
lar, ikimiz seyahate çıkarız. Caroline içini çekti.
Emilia çok sevinecek!
Caroline, emin misin?
Tabii. Caroline ona sarıldı. ... Sevgilim, çok
yorgun görünüyorsun, çok çalışıyor olmalısın.
Ve çok az uyuyorum, diye onayladı Luis.
Şikâyetçi misin? diye mırıldandı Caroline.
Luis'in gözleri arzudan koyulaşmıştı.
Caroline...
Sev beni, dedi Caroline, dudaklarını uzata
rak vè Luis karısının dudaklarına eğildi.
Bir süre sonra lüks yatak odalarının loşluğun
da, Luis dirseğinin üzerinde doğrulmuş genç ka
dını seyrediyordu.
Bugün benim de sana haberlerim var, dedi
Luis. Avukat Vaquera telefon etti. Babamın ve
Esteban'ın avukatıydı, belki şimdi de benim avu
katım olacak.
Nasıl? Ne demek istiyorsun? Sana ne dedi?
Babamın vasiyetnamesini bildirdi sadece.
Caroline'irt sıçraması üzerine gülümsedi Luis.
Babanm vasiyetnamesi mi? Yani senden de mi söz ediyor?
Açıkça. Babamın eski ortaklarından biri ta
rafından kaleme alınmış olmalı, Esteban vasiyet
namenin ortaya çıkmaması için onu parayla susturmuş.
Caroline heyecanlanmıştı. Luis onu sakinleştirmeye

çalışarak, Buraya gel, dedi. Bu kadar heyecanlanacak bir şey yok.
Olmaz olur mu? dedi Caroline. Bunun ne demek olduğunu biliyor musun?
Babamdan kalanların, kardeşimin ölümüyle yasal olarak benim olması demek, diye* açıkladı Luis.
Gözleri arzudan koyulaşmış bir halde Caroline'e seslendi.
Şimdi buraya geliyor musun, yoksa ben mi geleyim?

Caroline içini çekti. Luis'in ellerinin bacaklarından yukarılara doğru çıktığını hissediyor, içinde karşı konulmaz bir arzunun yükseldiğini
Bundan annene de söz edecek misin? diye fısıldadı.
Luis'in dudakları onunkileri arıyordu. Söyleyeceğim, dedi ve onu nefes kesen bir öpüşle susturdu. Fakat onun için bir şey değişmeyecek ki. Bulunduğu yerde hayatından memnun, biliyorsun. Başka her şeyde olduğu gibi, onun hakkında da yanılıyordu Estşban.
Çok anlayışlı ve cömertsin, diye fısıldadı Ca roline, ona sokularak. Luis muzaffer bir edayla gülümsedi.
Böyle olabilmek için her şeye sahibim, dedi yumuşak bir sesle, sonra her şeyiyle kendisinin olan genç kadına sıkıca sarıldı

…..Son…….



MobilMp3.Net